

05

EISKERIDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

REFERAT

FRA

REGULERINGSUTVALGET

1977

Konsulent Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Konsulent Tom Titlestad, "
" Knut A. Skogstad, "
" Sigbjørn Lomelde, " (den 13. oktober)
Førstesekretær Peter Gullestad, "
" Wollert Krohn-Hansen, Fiskeridirektoratet

Som observatører møtte avdelingssjef Jørn Krog, Norges Fiskarlag, og under behandlingen av sakene 33, 34, 37 og 38 direktør Per Magnar Arnstad, Norske Fiskeprodusenters Forening, fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening og forbundsformann Einar Hysvær, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Møtet ble ledet av utvalgets formann, som la fram følgende forslag til sakliste:

- Sak 31/77. Regulering av makrellfisket.
- Sak 32/77. Havbrislingfisket høsten -77.
- a) Åpningsdato.
  - b) Kvantum.
- Sak 33/77. Fisket etter norsk-arktisk torsk i -77.
- a) Prognose for samlet norsk kvantum i -77.
  - b) Kvotereguleringen for trålere under 250 BRT.
  - c) Kvotereguleringen for trålere over 250 BRT.
  - d) Evt. justeringer i gruppe- og fartøykvotene.
- Sak 34/77. Fisket etter norsk-arktisk hyse i -77.
- Sak 35/77. Fisket etter sommerlodde.
- a) Kvantum pr. dato, herunder i russisk sone.
  - b) Evt. kvantumsregulering.
- Sak 36/77. Rekefisket i ICNAF-området.
- Sak 37/77. Norsk-arktisk torsk og hyse for 1978.
- a) Forventet deltagelse av trålere.
  - b) Prognose over norsk fiske i 1978.
  - c) Norsk opplegg for kvoteregulering av torske- og hysefisket i 1978.
- Sak 38/77. Vinterloddefisket -78.

- Sak 39/77. NEAFC.
a) Rapport fra årsmøtet i juli 1977.
b) Ekstraordinært møte 1. - 3. november 1977, spesielt spørsmålet om forbud mot bruk av dekknett.
- Sak 40/77. Forslag til regulering av fisket i Skagerrak.
- Sak 41/77. Eventuelt.

Formannen foreslo at en på møtet første dag behandlet sakene 31, 32, 35, 36, 39 og 40/77. Det kom ingen innvendinger mot dette. Heller ikke framkom det merknader til saklisten for øvrig, eller til innkallingen til møtet.

Sak 31/77.

Regulering av makrellfisket.

Fisket i området øst for 4° v.l.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken som inneholdt en redegjørelse for reguleringen av makrellfisket i 1977. Fiskeridirektøren hadde i tillegg utarbeidet et særskilt notat som behandlet det færøyske makrellfisket i Nordsjøen i 1977. Dette notat ble utdelt under møtet. Av notatet fremgikk at Fiskeridirektoratet de siste to - tre måneder hadde fått en rekke henvendelser fra norske fiskere om at det færøyske makrellfisket i norsk sone langt måtte ha overskredet den avtalte kvoten på 15.000 tonn.

Ved kontroll av de færøyske snurpere hadde det vist seg store mangler i rapporteringen. Saken ble derfor tatt opp med Færøyane både pr. telex og pr. telefon. De makrellfangster som de færøyske myndigheter oppga for den norske sonen lå nesten på det dobbelte av det fangstmeldingene fra snurperne viste. Men også myndighetenes tall var lave, primo september bare ca. 8.900 tonn.

Fiskeridirektøren hadde overfor Kystvakten ved flere anledninger pekt på behovet for at effektiv kontroll med de utenlandske fiskefartøyenes rapportering ble foretatt på feltet. Problemet med de færøyske snurperne hadde vært spesielt nevnt.

Det færøyske makrellfisket i Nordsjøen ble også drøftet med Færøyane undet et møte i Bergen 6.10.77. Det ble da fra færøysk side innrømmet at fartøyrapporteringen hadde sviktet. Fortsatt hevdet de imidlertid at fangsten i norsk sone bare var ca. 9.000 tonn. I EF-sonen var den i alt pr. 1.september 20.249 t. herav 15.168 i august og 1.041 i juli. Fangstene i EF-sonen i september var noe mindre enn august. Antatt totalfangst i EF-sonen og norsk sone i 1977 var ca. 50.000 tonn.

Fra norsk side ble sonfordelingen betvilt. Det ble pekt på at etter foreløpige beregninger var hele 85% av de norske makrellfangstene i år tatt i norsk sone.

Da en fra norsk side gikk lenger i å betvile riktigheten av sonfordelingen, ble det fra færøysk side vist til at av ca. 29.000 tonn kolmule som norske fartøyer ifølge Fiskeridirektoratet hadde tatt i færøysk sone, var bare ca. 13.000 tonn innrapportert fra de norske fartøyene.

Likeså ble det vist til at de norske banklinebåtene slurvet svært mye med rapporteringen, "nesten ingen ga skikkelige rapporter". Etter færøysk lov skal et fartøy som bryter rapporteringsreglene

miste sin lisens for fiske i færøysk sone for alltid.

Færøyanes makrellkvote i norsk sone er på 15.000 tonn. Med en forutsetning om en norsk sonekvote på 70% skulle det samlede færøyske kvantum i Nordsjøen være 21.000 - 22.000 tonn.

Færøyane vil i år ta mer enn det dobbelte av dette kvantum øst for 4^ov.1. Dette er blitt mulig fordi EF har gitt Færøyane adgang til fritt makrellfiske i sin sone. Når så fisket i norsk sone har foregått nær midtlinjen, og Norge hittil har hatt dårlig oppfølging på feltet, har en stor del av de færøyske makrellfangster som er tatt i norsk sone, blitt oppført på EF-sonen.

Dette er et illustrerende eksempel på hvor galt man kommer ut når to kyststater som har samme bestand i sine soner (fellesbestand), ikke blir enige om hovedretningslinjene for forvaltningen av bestanden før det forhandles separat med 3. land.

Notatet konkluderte med å peke på følgende 2 særlig uheldige konsekvenser av det som har skjedd:

- 1) Totalkvoten for 1978 må reduseres mer enn forutsatt. (For Nordsjøen og Skagerrak anbefalt totalkvote for 1977 220.000 tonn og for 1978 190.000 tonn. Nå må kvoten for 1978 settes lavere).
- 2) I sonfordelingen av nordsjømakrellen har Norge hevdet at hele 90% "hører til" i norsk sone. EF hevdet på møtene med Norge i januar at 75% "hører til" i EF-sonen. Den norske fangstfordelingen i år støtter det norske syn. Færøyanes fangstfordeling som åpenbart er feil, gir EF høyst uberettiget et meget godt kort i forhandlingene med Norge om sonfordelingen av nordsjømakrellen.

Under behandlingen av de spørsmål som var pekt på i notatet ble følgende understreket av utvalget:

Det utenlandske fisket i norsk sone, herunder det færøyske makrellfisket, burde undergis samme regulering som det norske fisket. Fisket burde foregå når det var mest rasjonelt utfra bestandsmessige grunner. Det ville være av avgjørende betydning for at kvotekontrollsystemet for de utenlandske fiskerne i den norske sonen skulle fungere, at Kystvaktens oppsynsfartøyer benyttes kontinuerlig på en effektiv og rasjonell måte.

Gjennomføring av sonekvoter og lisensiering sammen med nye og skjerpede håndhevelsesregler, ble antatt i betydelig grad å ville bedre grunnlaget for kontrollen med det utenlandske fisket i Norges økonomiske sone.

Når det gjelder forholdet mellom Færøyane og Norge har Færøyane satt spørsmålet om norsk kolmulefiske i færøysk sone sammen med spørsmålet om færøysk makrellfiske i norsk sone. Dette forholdet ville komplisere forhandlingssituasjonen mellom Færøyane og Norge i 1978. Den færøyske interesse for å få fiske øyepål og tobis i norsk sone ville i noen grad styrke Norges posisjon.

Fra havforskerne ble følgende understreket:

ICES's Liaison - komité har i sin rapport til NEAFC i mai 1977 anbefalt en totalkvote for Nordsjøen og Skagerrak på 190.000 tonn for 1978. Denne totalkvoten ble beregnet i februar 1977 og forutsetter at det i 1977 fiskes 220.000 tonn makrell i samme område. Dersom fangst eller rekruttering blir annerledes enn forutsatt, vil totalkvoten for 1978 måtte endres. Dette får en dessverre ikke full kjennskap til før begynnelsen av 1978.

Det vil derfor være riktig å vente med nøyaktig fastsettelse av andre lands makrellkvoter i norsk sone til en har bedre greie på de bestansmessige forhold. Skal en oppnå en reell begrensning i fisket etter makrell i Nordsjøen, synes det nødvendig å gå frem i denne rekkefølge:

- a) fastsettelse av totalkvote for hele Nordsjøen,
- b) fordeling av totalkvoten til EF og Norge,
- c) eventuell fordeling av den norske kvoten på norsk og EF-sone,
- d) avgivelse av norsk kvote-andel i norsk sone til ikke-EF land.

Fra et biologisk synspunkt synes det ikke å være nødvendig å fastsette fangskvoter for 1978 før i april-mai 1978, fordi det under alle omstendigheter vil være ugunstig å starte et større fiske før i juli-august.

Fisket vest for 4° v.l.

I det forberedende saksdokumentet med orientering om regulering av det norske makrellfisket i 1977, var det stilt spørsmål om det burde settes i gang et særskilt makrellfiske på ca. 4.000 tonn i området mellom 4° v.l. og 12° v.l. Bakgrunnen for spørsmålet var følgende:

Ved Fiskeridirektørens forskrifter av 8. september d.å. ble oppmalingsfisket åpnet med virkning fra 12. september. Tillatt fangstkvantum ble fastsatt til 30.000 tonn, hvorav 4.000 tonn i området mellom 4^ov.1. og 12^ov.1.

Begrensningen av kvantumet i området mellom 4^ov.1. og 12^ov.1. ble foretatt i henhold til forståelsen mellom EF og Norge om gjensidige fiskerettigheter i hverandres soner, som gir Norge adgang til å fiske i EF-sonen i 1977 med utgangspunkt i en såkalt "stand-still" ordning. Ordningen er blitt tolket slik at det er året 1976 som er sammenligningsgrunnlaget. Hvorvidt det kun er året 1976 som er det eneste utgangspunkt for det gjensidige fisket, er noe uklart. Såvidt Fiskeridirektøren kjenner til er det ikke noen helt eksakt formulert avtale mellom Norge og EF når det gjelder hva "stand-still"-ordningen innebærer. En har inntrykk av at det fra tid til annen har vært nyttet litt forkjellig formuleringer, f.eks. ikke opptrapping i forhold til fisket "i de senere år."

For makrellfisket i området mellom 4° og 12^ov.1. har det stor betydning hva utgangspunktet er.

Norge fisket i 1976 vel 4.100 tonn makrell i dette området, mens kvantumet i 1975 var 1.900 tonn, i 1974 32.600 tonn og i 1973 34.600 tonn.

Hvis en kunne ha trukket de 3-4 siste år inn ved fastsettelse av kvantumet vest for 4^ov.1., ville det ha vært mulig å tillate et eget makrellfiske i området. En har imidlertid funnet å måtte ta utgangspunkt i 1976-fangstene bl.a. fordi Norge har nyttet fisket i 1976 som utgangspunkt for krav om rekekvote ved Vest-Grønland. Norge har også vist til 1976-nivået når det gjelder spørsmålet om begrensning av det danske industritrålfisket i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren fant det vanskelig å igangsette et særskilt fiske i dette området på et så begrenset kvantum som 4.000 tonn som tilsvarer 1976-kvantumet. Derfor ble reguleringen laget slik at av kvantumet som ble tillatt fra 12. september, kunne inntil 4.000 tonn (d.v.s. 1976-fangsten) tas i området mellom 4^ov.1. og 12^ov.1. Såvidt en kjenner til ble alt fisket i Nordsjøen. Således kan en hevde at Norge etter forståelsen med EF har "til gode" 4.000 tonn makrell i området vest for 4^ov.1.

Utvalget fant å burde tilrå at det gis adgang til et makrellfiske på inntil 44.250 hl i området mellom 4^ov.1. og 12^ov.1. fra den 24. oktober d.å. Spørsmålet ble sett i sammenheng

med den tilrådte åpningsdato for brislingfisket i Nordsjøen, jfr. sak 32/77, og sildefisket vest av 4^ov.1. Utvalget understreket viktigheten av at kvoten ikke ble overskredet. Fiskerne måtte være forberedt på at fisket ville bli stoppet på kort varsel. Det var enighet om at største tillatte turkvote blir som fastsatt 2.400 hl.

Sak 32/77.   Brislingfisket i Nordsjøen høsten 1977.
-----

a) Åpningsdato.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken, der det var referert melding av 26. september d.å. fra Fiskeridirektøren om at brislingfisket i Nordsjøen ville bli åpnet i slutten av oktober måned, forutsatt at forståelsen mellom Norge og EF om gjensidige fiskerettigheter i hverandres soner ble forlenget ut året. Forståelsen ble forlenget den 30. september d.å. og Fiskeridirektøren hadde satt fram forslag om åpning av fisket den 24. eller 31. oktober.

Utvalget tilrådte at åpningsdatoen for brislingfisket i Nordsjøen ble fastsatt til 31. oktober 1977.

b) Kvantum.

I det forberedende saksdokument var det gitt en oversikt over de enkelte lands fangster i 1977 basert på de innkomne månedsrapporter fra NEAFC.

Liaisonkomiteen har anbefalt at totalkvoten i ICES-område IV blir satt ned fra 650.000 tonn i 1976 til 450.000 tonn i 1977. Dersom det skulle tas hensyn til den anbefalte reduksjonen og Norges andel skulle reduseres tilsvarende ville dette innebære en norsk kvote på 77.400 tonn. Tabellen nedenfor gir de foreløpige fangsttallene for 1976 i prosent av totalfangsten på 617.100 tonn, og fordelingen av den anbefalte totalkvoten på land etter en proratarisk reduksjon som følge av reduksjonen i totalkvotene.

	1976	Prosent andel av totalfangsten	1977 kvote fordeling 1000 tonn
	kvantum 1000 tonn		
Norge	106.1	17.19	77.4
Belgia	+		
Danmark ²⁾	303.4		
Frankrike	-		
Nederland	+		
Storbritannia	80.4		
Vest-Tyskland	1.5		
EF samlet	385.3	62.44	281.0
Færøyane	45.8	7.42	33.3
Øst-Tyskland	7.1	1.15	5.1
Polen	10.5	1.70	7.7
Sovjet	54.4	8.82	39.7
Sverige	7.9	1.28	5.8
Totalt	617.1	100.00	450.0

Ifølge dette alternativ ville Norge kunne fiske 77.000 tonn i den resterende del av 1977.

Etter "stand-still"-avtalen med EF vil Norge kunne fiske 1976-kvantumet (jfr. sak 31 om tolkningen av "stand-still"-avtalen). Fratrasket fisket i vinter som var meget lite, kan Norge fiske ca. 105.000 tonn i høst.

Utvalget kom til at det ikke forelå avgjørende grunner til at Norge burde fastsette et lavere kvantum enn 1976-kvantumet. Utvalget tilrådte således at kvantumet burde fastsettes til 105.000 tonn. Det ble i denne forbindelse lagt vekt på at brislingforekomstene i år trolig ville være bedre enn i fjor høst, og at det sannsynligvis ville bli en relativt stor flåte som ville delta i fisket. Utvalget tilrådte videre at fisket burde turkvotereguleres, og en viste i denne sammenheng til gjeldende forskrifter som fastsetter største tillatte turkvote til 3.800 hl.

Sak 33/77.

- a) Fiske etter norsk-arktisk torsk.
Prognose for samlet norsk kvantum i 1977.
-

Til saken var utarbeidet et notat hvor det bl.a. var gjort et anslag over samlet norsk fiske pr. 1.9.d.å. og sammenlignet med oppfisket kvantum pr. samme dato i 1976. På grunnlag av de ajourførte oppgaver fra Norske Trålerrederiers Forening som ble oversendt til møtet er ovennevnte anslag nærmere justert.

Oppfisket kvantum pr. 1.9. fordeler seg som følger:

	1976	1977
Ferskfisktrålere 250 BRT	88	90
Saltfisktrålere	5	5
Fabrikkskip	28	27
Konvensj. redskaper/småtrålere	<u>206</u>	<u>227</u>
Totalt pr. 1.9.	<u>327</u>	<u>349</u>

På grunnlag av anslått oppfisket kvantum pr. 1.9. var oppsatt følgende prognose for totalkvantumet i 1977:

	1976	1977
Totalt oppfisket pr. 1.9.	327	349
Trålere 250 BRT, 1.9.-31.12.	34	58
Konvensjonelle redskaper og småtrålere, 1.9.-31.12.	19	19
Totalkvantum torsk	380	421-426
+ kysttorsk	<u>40</u>	<u>40</u>
Totalkvantum norsk-arktisk torsk	<u>340</u>	<u>381-386</u>

Alternativet forutsetter at trålerne vil fiske sin tildelte kvote helt ut og at det konvensjonelle fiske + småtrålerne vil fiske som i fjor resten av året.

Formannen pekte på at prognosen stemte godt overens med alternativ 2 i den prognosen som var utarbeidet for fisket i 1977 til utvalgets møte 16. desember 1976, sak 57/76.

Utvalget tok utredningen til etterretning.

b) Kvotereguleringene for trålere under 250 BRT.

Til saken var laget en utredning om deltagelsen i fisket og om de kriterier som var nyttet ved beregninger av de enkelte fartøyers kvote.

I 1976 var det ca. 40 trålfartøyer under 250 BRT som søkte om deltagelse i fiske. I 1977 var antall søkere øket til over 120 og myndighetene fryktet for at en ville få en betydelig opptrapping av fiske fra trålere som tidligere ikke hadde deltatt i torskefiskeriene.

Myndighetenes siktemål med reguleringen ble derfor at de "tradisjonelle" torsketrålerne måtte få en kvote som gav tilfredsstillende driftsgrunnlag samtidig som en søkte å holde totalkvoten for gruppen som helhet på et relativt lavt nivå slik at den samlede fangst for gruppen ikke oversteget 10 - 12.000 tonn.

Fiskeridirektøren fastsatte deretter maksimalkvoten for fartøyer under 125 BRT til 100 tonn rund vekt og for fartøyer mellom 125 og 250 BRT til 250 tonn rund vekt, men slik at hvert fartøy likevel fikk sin kvote hevet til samme kvantum som de hadde fisket i 1976. Ved fastsettelse av kvotene ble det også tatt hensyn til hvilke fiskerier vedkommende fartøy hadde drevet de siste årene og om 1976 gav et representativt bilde for fartøyets driftsform og fangstkapasitet, jfr. utvalgets uttalelse under sak 1/77 b.

Det ble opplyst at det til sammen er tildelt torskekvoter for denne gruppen på ca. 27,000 tonn. Fiskeridirektøren pekte i denne sammenheng på at det ofte var meget vanskelig å vurdere krav om større kvoter. Ofte ble det hevdet at de alternative driftsmuligheter var svært dårlige, likeså ble det vist til andre fartøyer i omtrent samme gruppe som hadde fått større kvote.

Fisket i 1977:

På grunnlag av de siste innkomne fangstrapporter (pr. ultimo september) mente Fiskeridirektøren at det ikke var grunn til å anta at oppfisket kvantum ville overstige 10.000 tonn. Det ble imidlertid understreket at dette kvantum ikke gav et korrekt bilde av gruppens potensielle fangstkapasitet, idet mange av trålerne med rekekonsesjon, og som hadde relativt høye torskekvoter, ikke hadde drevet trålfiske etter torsk i år bl.a. på grunn av gode forhold for rekefiske. Dersom det skulle oppstå problemer i rekefisket, kunne en imidlertid på sikt forvente å få en økning i deltagelsen i torskefisket fra trålere under 250 BRT.

Formannen understreket at en måtte være oppmerksom på at problemet vedrørende regulering av denne fartøygruppen kunne bli

adskillig større i 1978 bl.a. på grunn av de mange "hvilende konsesjoner" som fantes. Ifølge den fortolkning Justisdepartementet tidligere hadde gitt, opprettholdt et fartøy med vanlig trålkonsesjon sin konsesjon også for torskefiske selv om den bare drev industri-tråling eller loddetråling. Hvis disse konsesjonene igjen ble aktivt benyttet i torsketrålfisket, kunne hele opplegget for torskereguleringen sprekke. En antar imidlertid at myndighetene under visse vilkår har adgang til å omgjøre tråltillatelser.

Gundersen mente at man burde se nøyer på denne gruppen ved neste års regulering og eventuelt begrense kvotetildelingene. Han opplyste videre at det var under overveielse å foreta en oppsplitting av konsesjonene.

Utvalget tok saken til etterretning.

c) Kvoteregulering for trålerne over 250 BRT.

Til saken var vedlagt en oversikt som de enkelte fartøyers kvoter og de overføringer som var gjort innenfor samme rederier eller driftsenheter og godkjent av Fiskeridirektøren.

Følgende individuelle kvoter var fastsatt for de enkelte trålere (inkludert justeringer):

Fabrikkskip	2.820 tonn rund vekt
Saltfisktrålere over 450 BRT	2.175 " " "
Ferskfisktrålere " 300 "	1.800 ^{x)} " " "
Ferskfisktrålere mellom 250 BRT og 300 BRT	1.640 tonn rund vekt ^{x)} .

x) Tillegg 20% for rundfrossen fangst.

d) Eventuelle justeringer i gruppe- og fartøykvotene.

I brev av 29.9.d.å. til Norske Trålerrederiers forening og Fiskebåtrederens Forbund hadde Fiskeridirektøren understreket at det var fiskerimyndighetenes og Reguleringsutvalgets siktemål at den norske trålerkvoten for 1977 på 180.000 tonn rund vekt (for trålere over 250 BRT) skulle utnytted fullt ut, men ikke overskrides. Av den grunn var det viktig å få klarlagt om de kvoter som er tildelt de enkelte trålere vil bli tatt fullt ut. Videre viste Fiskeridirektøren til at i de tildelingsbrev om kvote som ble sendt de enkelte trålerrederier, hvor det ble innskjerpet at fartøyer som ikke regnet med å ta sine kvoter, måtte underrette Fiskeridirektøren. Dette hadde dessverre kun i liten grad blitt fulgt opp. Av den grunn ba Fiskeridirektøren de nevnte organisasjoner om hjelp til å få klarlagt om trålerens kvoter ble tatt.

Fra Fiskebåtrederernes forbund hadde en mottatt svar om at samtlige av deres medlemmer (samtlige fabrikktrålere og 3 saltfisktrålere) ville komme til å ta sine kvoter, bortsett fra m/s "Peder Huse". Dette fartøyet vil ha et udisponert kvantum på ca. 460 tonn rund vekt. Rederiet hadde søkt om å få overført restkvoten til to av de øvrige fabrikktrålerne. Fiskeridirektøren hadde erklært seg innhabil i saken og derfor bedt Fiskeridepartementet overta behandlingen av saken. Det ble forutsatt at departementets avgjørelse forelå til møtet i utvalget. En hadde videre fått opplyst at "Sletnes" (under forutsetning av at det blir et tilsvarende fiske i siste kvartal 1977 som 1976) sannsynligvis vil ha til rest på kvoten ca. 240 tonn rund vekt.

Fra Norske Trålerrederiers Forening har en fått opplyst at de ved en rundspørring hos de enkelte rederier hadde fått den oppfatning at de fleste rederier mente - under forutsetning av et "normalt" fiske i den resterende del av året - at fartøyene ville ta sine kvoter. Enkelte ville også høyst sannsynlig måtte legge opp før utgangen av året. En del av fartøyene ville likevel komme til å ha restkvoter.

I de forberedende dokumenter hadde Fiskeridirektøren antatt at det totalt for alle fartøygruppene til sammen ville være et kvantum av de tildelte kvoter på mellom 5 - 6.000 tonn rund vekt som ikke ville bli fisket og som kunne fordeles på trålerne.

Det fremkom også at deltagelsen (antall fartøyer) for ferskfisktrålergruppen var blitt lavere en tidligere antatt da det var forutsatt at et par nybygg ville komme i fiske i løpet av 1977. Disse ble forsinket og kommer derfor ikke i fiske i år. Dette medførte at trålerkvoten på 180.000 tonn ikke var fullt ut fordelt på fartøyene.

På møtet ble også utdelt et brev av 12.oktober fra Norske Trålerrederiers Forening vedlagt oversikt over de enkelte ferskfisktråleres oppfiskede kvantum pr. 10.oktober hvor det bl.a. heter:

"Av oversiktens 76 trålere er beregnet at 19 fartøyer vil ha stort sett jevn drift fram til årsslutt på nåværende kvotegrunnlag, 16 fartøyer vil ha beregnede restkvoter med til sammen ca. 3.600 tonn (sløyd/hodekappet) og 41 fartøyer vil ha underdekning av torsk med til sammen ca. 5.750 tonn (sløyd/hodekappet) som tilsvarende i gjennomsnitt ca. 140 tonn pr. tråler.

Det har hittil i høst vært et særdeles dårlig fiske. Denne situasjon synes fortsatt å vedvare, likevel slik at en spesielt forventer at hysefisket vil bedres betraktelig i tiden fremover. Alle forbehold må tas med hensyn til vær-situasjonen utover høsten. Vårt styre behandlet kvoteordningen på sitt møte 13.juni d.å. med slikt vedtak:

"Styret i Norske Trålerrederiers Forening vil anbefale at samtlige ferskfisktrålere gis driftsmuligheter fra ca. 27.juli 1977 for å medvirke til å opprettholde sysselsettingen i fiskeindustrien fra ca. 1.august. For dette formål bør kvoteperioden 1.9. - 31.12. endres til levering i perioden 1.8. - 31.12., og at den enkelte tråler gis et tillegg på 120 tonn torsk rund vekt i nevnte periode. Oppfisket situasjon i torskefisket primo/medio november bør vurderes med sikte på et eventuelt fritt fiske for ferskfisktrålerne resten av året. Alternativt vil styret anbefale at ferskfisktrålerne fortsetter fisket fram til 10.november 1977 på nåværende kvotegrunnlag, og at det etter 10.november gis anledning til et fritt fiske for ferskfisktrålerne."

I prinsippet mener vår forening - med grunnlag i oversikten og på basis av andre opplysninger - at ferskfisktrålerne bør gis anledning til et "fritt fiske" i årets siste 2 måneder. Det er neppe sansynlig at den totale kvote vil bli overskredet ved en slik ordning. Alternativt bør ferskfisktrålerne gis anledning til å "overfiske" nåværende fartøyskvote med inntil 140 tonn sløyd/hodekappet torsk pr. tråler.

En slik økning vil det i det alt vesentlige være rom for innenfor rammen av de beregnede restkvoter med til sammen ca. 3.100 tonn (gruppe b) og ved at flere fartøyer under oversiktens gruppe c neppe vil ha kapasitet til å overfiske kvoten med 140 tonn og som til sammen er beregnet å ville utgjøre ca. 1.040 tonn. Det må således på annen måte skaffes dekning for ca. 1.600 tonn."

Etter at formannen hadde gitt en kort orientering om saken ble det reist spørsmål om hvordan søknaden fra "Peder Huse" var behandlet i departementet. Fiskeridepartementets representanter opplyste at Huse var stilt i utsikt at søknaden ville bli innvilget. Departementet la vekt på at en tilsvarende søknad var blitt innvilget i fjor (i forbindelse med m/s "Tampens" forlis) og de store kostnader Huse uforskyldt hadde fått som følge av maskinhaveriet. Det utspant seg deretter en diskusjon om hvorvidt det burde tillates å overføre kvote fra en fabrikk- eller saltfisktråler til en annen. Fiskeridirektøren viste til at spørsmålet var behandlet i utvalget i fjor når det gjaldt ferskfisktrålerne, jfr. sak 16/76. Departementet hadde etter møtet sluttet seg til Trålerrederiforeningens syn og gått med på overføring av kvoter mellom ferskfisktrålere under samme rederi/driftsenhet.

Strand opplyste at spørsmålet hadde vært drøftet i Norske Fabrikkskips Forening og foreningen hadde gått imot slike overføringer idet en mente at eventuelle udisponerte kvoter burde fordeles på fabrikktrålergruppen som helhet.

Grønnevet viste til at Ålesund Rederiforening hadde gitt uttrykk for samme syn som Fabrikkskipsforeningen og personlig mente han at slike overføringer ikke burde tillates.

Også flere av utvalgets medlemmer gav uttrykk for at de på

prinsipielt grunnlag var imot slike overføringer selv om det burde gjøres unntak for ferskfisktrålerne som på grunn av periodeoppdelingen ikke kunne fiske like rasjonelt som de to andre gruppene.

Formannen mente at overføringssaken hadde en viss betydning for hvilke prinsipper som burde legges til grunn ved fordeling av det udisponerte kvantum, og hevdet at det ikke ville være rimelig om at en av fabrikktrålerne først skulle få "selge" sin udisponerte kvote, og at gruppen så senere skulle få være med på fordelingen av et eventuelt restkvantum fra de to andre trålergruppene.

Holm mente at en på grunnlag av de siste prognosene kunne øke ferskfisktrålernes kvote med 100 tonn rund vekt og at en på grunnlag av oppfisket kvantum pr. 15.november vurderte om en kunne åpne for et fritt fiske fram til årsskiftet.

Reinholdtsen mente at direktoratets forslag var noe forsiktig og det ville neppe være tilstrekkelig til å holde alle ferskfisktrålerne i fiske fram til 15.november og foreslo minst 140 tonn som tilleggskvote.

Arnstad mente at en prinsipielt burde sikre en råstoffleveranse fram til årsskiftet og at en burde sette en lavere kvote for perioden fram til 15.november for ikke å risikere at kvoten ble oppfisket for tidlig.

Etter å ha foretatt et nytt overslag foreslo avdelingsdirektør Mietle at en kunne tillate at ferskfisktrålerne fikk overfiske sin kvote med 160 tonn rund vekt.

Når det gjaldt fordelingsprinsippet var det generell enighet i utvalget og blant observatørene om at den del av totalkvoten på 180.000 tonn som var disponibel på grunn av mindre deltagelse (ca. 1.500 tonn), burde fordeles på gruppekvote etter den prosentvise andelen, men at det kvantum som en antok ikke ville bli oppfisket innenfor gruppekvote måtte gå til fordeling på de øvrige fartøyer innen de respektive grupper.

Etter dette fattet utvalget følgende vedtak:

"Utvalget drøftet oversikt over ferskfisktrålernes fiske pr. 10.oktober d.å. utarbeidet av Norske Trålerrederiers Forening sammenholdt med oversikt utarbeidet i Fiskeridirektoratet.

Det var prinsipiell enighet i utvalget om at kvanta som ikke blir fisket av trålerne i de enkelte grupper og som ikke skyldes redusert deltagelse i vedkommende gruppe, bør fordeles innenfor samme gruppe. Utvalget forutsetter at de enkelte trålere på så tidlig tidspunkt som mulig gir beskjed til Fiskeridirektoratet om eventuelle restkvoter slik at fartøykvotene kan justeres.

Av totalkvoten på 180.000 tonn var det pr. dato ca. 1.500 tonn som ikke var disponert på grunn av mindre deltagelse i ferskfisktrålergruppen enn tidligere forutsatt. Dette kvantum

burde fordeles proratarisk på alle tre trålergruppene. Utvalget tilrådte på denne bakgrunn at saltfisktrålernes gruppekvote økes fra 8.700 tonn til 8.800 tonn rund vekt og at gruppekvoten for fabrikkskipene økes fra 36.600 til 36.900 tonn rund vekt.

For ferskfisktrålerne tilrådte utvalget at den enkelte tråler gis adgang til å overskride sin tildelte kvote med inntil 160 tonn rund vekt. Utvalget forutsatte at Fiskeridirektoratet i samråd med Norske Trålerrederiers Forening utarbeider en ny oversikt i begynnelsen av november d.å. Hvis denne oversikten viser at det ventes ytterligere restkvote blant ferskfisktrålerne, bør kvantumet som kvoten kan overskrides med, justeres tilsvarende oppover."

Sak 34/77. Regulering av fiske etter norsk-arktisk hyse.

Denne saken har tidligere vært behandlet under sak 2/77 og sak 18/77.

Til saken var det nå utarbeidet et notat med orientering om prognoser for fisket for 1977. Utdrag av denne orientering gjengis nedenfor:

"Oversikt over fisket - Prognose for 1977.

Pr. 1.9.1977 var det fisket ca. 28.600 tonn hyse og ca. 349.000 tonn torsk. De tilsvarende tall pr. 1.9.1976 var 31.500 tonn og 326.700 tonn. En har tidligere regnet med en innblanding av hyse i prosent av torsk i trålfisket i 1977 på ca. 12,5%. Ifølge de leveringsoppgavene en hittil har mottatt synes de som om dette anslaget er satt for høyt og at innblandingen i gjennomsnitt for 1977 ikke vil bli mer enn 8-10%. Dette vil redusere det totale hysekvantum med 5-9.000 tonn. Kvantumet vil ytterligere reduseres hvis trålerne ikke fisker opp torskekvotene.

Det konvensjonelle hysefisket utgjorde i 1976 ca. 27.000 tonn mens en for 1977 tidligere har anslått dette fisket til ca. 20.000 tonn. Det ser ut til at linefisket, særlig i Øst-Finnmark, blir bedre enn forventet, og at det konvensjonelle fisket vil bli av samme omfang som i 1976.

En vil derfor anta at i forhold til tidligere prognoser vil reduksjonen i trålfisket bli oppveid av en økning i det konvensjonelle fisket.

Totalkvantumet i 1977 kan følgelig anslås til ca. 45.000 tonn."

Norge vil således ikke komme til å utnytte hysekvoten på 50.000 tonn for 1977.

På møtet ble det videre opplyst at EF allerede hadde overskredet sin hysekvote.

Grønnevet mente at på grunnlag av de foreliggende opplysninger måtte det være mulig å slå sammen torske- og hysekvoten slik at en indirekte kunne øke torskekvoten. Utvalget var enig om å se på dette spørsmål i forbindelse med reguleringen for 1978.

Utvalget tok orienteringen til etterretning.

Sak 35/77. Fisket etter sommerlodde.

a) Kvantum pr. dato, herunder i russisk sone.

På møtet ble det opplyst at det pr. 12.10.1977 var fisket ca. 4.600.000 hl. Det var ikke fisket sommerlodde i russisk sone.

b) Eventuell kvantumsregulering.

Sist utvalget drøftet denne saken på møtet 26.7.d.å., sak 26/77b, ble det bl.a. vedtatt følgende:

- "1) Fisket etter lodde åpnes 5.8.
- 2) I lys av forskernes vurdering av bestandssituasjonen vil ikke utvalget tilrå noen kvantumsregulering fra fiskets åpning.
- 3) Når resultatene foreligger fra loddeundersøkelsene i september/oktober samt utviklingen i fisket, herunder også Sovjets fangster, vil utvalget på ny drøfte spørsmålet om å sette et totaltkvantum for sommerloddefiske dersom bestandsmessige hensyn da skulle tilsi dette."

Forskningsjef Hamre fremholdt på møte at loddetoktet i høst for så vidt hadde bekreftet forskernes tidligere beregninger når det gjaldt bestandssituasjonen. En eventuell regulering av sommerloddefisket måtte være begrunnet ut fra hensynet til å sikre en tilstrekkelig gytebestand til vinteren. Utsiktene for gytebestanden til vinteren måtte karakteriseres som gode og det var således etter forskernes mening ikke grunnlag for å tilrå noen regulering av årets sommerloddefiske.

Utvalget var enig om å ta forskernes uttalelser til etterretning og ville derfor ikke tilråde noen kvantumsregulering for sommerloddefisket i høst. En viser for øvrig til sak 38/77.

Sak 36/77. Rekefisket ved Vest-Grønland.

Formannen viste til det forberedende saksdokument hvor det var gitt en oversikt over 1977-kvotene ifølge ICNAF-vedtak og de norske fangstene pr. 1.10.d.å. som nedenstående tabell viser:

	ICNAF				Norske fangster pr. 1.10.		
	Norsk fangst i 1976	Totalkvote 1977	Herav Danmark m/Færøya og Grønland	Andre land "others"	Dansk sone	kanadisk sone	I alt
Rekekvoteområde 1		6000 ²⁾	4800	1200 ³⁾	-		-
" 2	11723 ¹⁾	3000	2400	600	403.5	801.1 ⁴⁾	403.5+
" 3		28000 ²⁾	22600	5400 ³⁾	4657.5		5157.5
" 4		3000	2400	600	653.9		653.9
I alt	11723	36000	29000	7000	5714.9	801.1	6516.0

1) I tillegg kommer 286 tonn fisket på Labradorkysten.

2) Fangstmengde i 1 og 3 til sammen må ikke overstige 30.000 tonn.

3) " " " " " " " " " " 5.800 tonn.

4) Av dette anslås ca. 500 tonn å være tatt i rekekvoteområde 3, resten i rekekvoteområde 2 og vest for 59°v.l.

Etter at en fikk meddelt at det norske rekefiske ved Vest-Grønland måtte stoppes i område 3 og 4 på grunn av at felleskvoten for "others" i disse områdene var oppfisket, har det fra norsk side både overfor EF og Danmark vært reist krav om tillatelse til fortsatt rekefiske.

Den prinsipielle norske anmodning var å få fiske året ut slik som i fjor, noe som ville innebære et tilleggskvantum for 4.kvartal på 2.500 tonn. Til tross for at det fra norsk side var lagt ned et stort arbeid for å få løst saken, ble den norske anmodningen klart avvist. Subsidiært anmodet Norge om å få slå restkvoten i rekekvoteområde 1 (ca. 400 tonn pr. 10.9.) sammen med restkvoten i område 2 (ca. 400 tonn pr. 10.9.) og fiske dette kvantum i områdene 1, 2 og 4 sammen. Også den subsidiære anmodning er avvist.

Formannen understreket at en fra norsk side ikke hadde gjort noen innvendinger mot at grønlenderne trappet opp sitt fiske. Derimot hadde Norge pekt på at en fant det svært urimelig at Norge fikk sitt fiske sterkt redusert samtidig som færøyske og danske fiskere i 1977 har kunnet trappe opp sitt fiske vesentlig. Danmarks

samlede kvote (for dansk, færøysk og grønlandsk fiske utenfor 12 n.mil) er i år 29.000 tonn mot et samlet fiske 23.667 tonn i fjor. (Færøyan 11.179 tonn, Grønland 9.771 tonn og Danmark 2.717 tonn). Det kommer derimot til å fiske vesentlig mindre i 1977 enn i 1976, ca. 12.000 tonn i fjor mot ca. 5.700 tonn pr. 1.10.1977.

Utvalget drøftet spørsmålet om norsk reaksjon overfor EF på grunn av stansen i det norske rekefiske ved Vest-Grønland. I denne forbindelse kom en inn på det danske industrifiske i Norges økonomiske sone.

Fra representanten fra Norges Fiskarlag ble det sterkt fremholdt at EF's vedtak om stans i det norske fiske ved Vest-Grønland måtte få klare konsekvenser ikke bare for Danmark, men for EF's øvrige fiske i norsk sone. Det ble i denne forbindelse referert til vedtak om saken i Norges Fiskarlags landsstyre.

Fra departementets representanter ble det imidlertid fremholdt at behandlingen av spørsmålet om vilkårene for fortsatt dansk industrifiske i norsk sone ville bli basert på den gjeldende "standstillavtale" mellom Norge og EF. Det er et faktum at det danske indutritrål fisket i norsk sone er opptrappet. Således har Norge et selvstendig grunnlag for å reagere mot det danske industritrål fisket. Spørsmålet om hva Norge nå skal gjøre med dette, blir nå vurdert av fiskerimyndighetene.

Utvalget tok for øvrig orienteringen om behandlingen av saken vedrørende det norske rekefisket ved Vest-Grønland til etterretning.

Sak 37/77. Norsk-arktisk torsk og hyse for 1978.

a) Forventet deltakelse av trålere.

Foruten en viste til det forberedende dokument i saken med oversikt over deltaking til trålere i ulike grupper i 1977 og forventet deltaking i samme grupper i 1978, uttrykt ved antall båter og antall årsverk.

For å få et felles mål for fiskeinnsatsen til de ulike trålergrupper hadde en ved hjelp av omregningsfaktorer beregnet det samlede antall basisårsverk i 1977 og 1978.

Av oversikten fremgikk følgende:

Forventet antall årsverk for fabrikkskip i 1978 er uendret fra året før, nemlig i alt 13 årsverk (13 fartøyer).

For de øvrige fartøygruppene er det oppgang i forventet deltaking. Størst økning ventes for saltfisktrålere (over 450 BRT) som øker fra 4 til 7,5 årsverk (fra 4 til 8 fartøyer).

Deltakingen til de største ferskfisktrålere (> 300 BRT) ventes å øke fra 4,7 til 6,5 årsverk (fra 7 til 8 fartøyer) mens deltakingen til ferskfisktrålerne i størrelsen 250-300 BRT ventes å øke fra 75,4 årsverk til 76,5 årsverk (fra 78 til 80 fartøyer).

Basert på de foretatte beregninger forventes den samlede fiskeinnsats til trålerne over 250 BRT å øke fra 108,3 til 116,1 basisårsverk, eller med 7,2%.

Utvalget hadde ingen vesentlige merknader til de beregninger som ble lagt fram, og tok oversikten over forventet deltakelse av trålerne i torske- og hysefisket i 1978 som grunnlag for drøftelse av pkt. b og c.

Fiskeridirektoratet vil til neste møte på vanlig måte innhentet søknader fra alle som vil delta i torsketrålfisket i 1978. Disse søknader vil danne grunnlaget for kvotetildelingene for 1978.

b) Prognose over norsk fiske i 1978.

I det forberedende saksdokument var det gitt en oversikt over det antatte norske fisket i 1978 for de ulike redskapsgrupper. Oversikten gjengis i sin helhet nedenfor:

"1. Bestandssituasjonen for norsk-arktisk torsk.

Liaison-komiteen i Det internasjonale Havforskningsråd har anbefalt en totalkvote for norsk-arktisk torsk i 1978 på 850.000 tonn inkludert, såkalt Murmanskorsk. Komiteen har tidligere anbefalt at den langsiktige målsetting må være å

tillate gytebestanden å øke til og bli holdt på omkring 1 million tonn. Under forutsetning av at den anbefalte kvote på 810.000 tonn + 40.000 tonn Murmansk-torsk for 1977 blir tatt, er det ventet at gytebestanden vil øke til 1 million tonn i 1978. Den vil kunne holdes på dette nivå i 1979 dersom fangsten i 1978 ikke overstiger 850.000 tonn, 40.000 tonn Murmansk-torsk inkludert.

De beregningene som Liaison-komiteen bygger sin anbefaling på viser at skreibestanden (halvparten av 7-åringene og alle eldre) er ventet å øke med 30% fra 1977 til 1978. Ungtorskbestanden ventes derimot å øke bare med 2%. Dette vil medføre at utviklingen i fisket blir forskjellig for de enkelte sektorer av det norske torskefisket.

2. Passive redskaper samt snurrevad og not.

Forutsettes samme fangstsinnsats i 1978 som i 1977, anslås fangsten til 190-200.000 skrei og 80.000 tonn ungtorsk eller i alt 260-280.000 tonn norsk-arktisk torsk og kysttorsk på de konvensjonelle redskaper.

Under alternativ 1 (200.000 t. skrei) har en forutsatt at det norske skreifisket øker med den forventede økning på 30% i den totale skreibestand. Under alternativ 2 har en tatt hensyn til at alderssammensetningen i skreibestanden kan forårsake at utviklingen kan bli forskjellig for garn og andre redskaper. Med utgangspunkt i ventet alderssammensetning i skreibestanden i 1978, er det ventet at den tilgjengelige bestand for garn vil øke med 23%, mens økningen for line/juksa er ventet til å bli 4%. Dette medfører at ventet skreikvantum i 1978 blir 180.000 tonn. En av forutsetningene er at garn tar 60% av skreikvantumet.

3. Trålere under 250 BRT.

Det ble tildelt kvoter på i alt 27.000 tonn for denne trålergruppe i 1977. Det er på det rene at den reelle fangsten vil ligge langt under dette kvantum, sannsynligvis henimot bare det halve. Det er i prognosene operert med 10.000 tonn for 1977 og 15.000 tonn for 1978. Tallene er usikre og kan bli høyere.

4. Trålere over 250 BRT.

Dersom en regner med den forventede økning i innsatsen for denne redskapsgruppe som er beskrevet overfor under punkt a, vil torskefangsten (inkludert kysttorsk) ved fritt fiske kunne anslås til 210.000 tonn i 1978. Det understrekes at det knytter seg stor usikkerhet til denne prognosen. Den bygger på at en for trålfisket i 1978 vil få tilnærmet samme tilgjengelighet som i 1975 som var siste år med fritt trålfiske. Det er så korrigert for økning i fangstsinnsatsen og effektivitet.

5. Totalt torskefiske i 1978 (1.000 t. rund vekt).

	1977	1978	
		Alternativ 1	Alternativ 2
Konvensj.reds. (skrei)	153	200	180
Konvensj.reds. (ung- torsk)	78	80	80
Trålere 250 t.	10	15	15
Trålere 250 t.	180 (kvote)	210 (fritt fiske)	210 (fritt fiske)
Anslått fangst	421	505	485

Etter ovenstående prognoser vil det totale norske fiske i 1978 etter norsk-arktisk torsk pluss kysttorsk forventes å bli ca. 485-505.000 tonn ved fritt fiske, ca. 65-85.000 tonn høyere enn det beregnede kvantum for inneværende år. Det er vel grunn til å regne med at det laveste alternativ på 485.000 tonn er det mest realistiske av de to. Videre må en vel ta i betraktning at selv om det bestandsmessig skulle ligge til rette for et skreifiske på 180.000 tonn, kan avsetningsvansker kunne komme til å redusere innsatsen og dermed fangsten. Med fortsatte problemer i tørrfiskavsetningen, vil det kunne by på vansker å øke avsetningen til andre anvendelser dersom det totale skreikvantum skal øke fra 153.000 tonn i 1977 til 180.000 tonn som i 1978. Ut fra en slik betraktning er det mulig at en må regne med et lavere totalkvantum av norsk-arktisk torsk og kysttorsk i 1978 enn 485.000 tonn.

Ser en der forventede fangst i 1977 og prognosen for 1978 i forhold til den nåværende avtale med Sovjetunionen, finner en at inneværende år (med regulert trålfiske) vil gi et "overfiske" på ca. 50.000 tonn, mens den laveste prognose for 1978 (med fritt trålfiske) vil gi ca. 115.000 tonn i "overfiske". (En trålerkvote på 195.000 tonn vil gi et "overfiske" på ca. 100.000 tonn).

6. Prognose for hysefisket 1978.

Ifølge Liaison-rapporten er 1971-årsklassen av norsk-arktisk hyse svak, 1972- og 1973-årsklassene under det gjennomsnittlige, mens 1974-årsklassen er rik. Videre er 1975-årsklassen registrert som den mest tallrike siden undersøkelsene startet og i 0-gruppeundersøkelsen var også 1976-årsklassen og 1977-årsklassen rike.

Som pekt på under sak 34/77 var innblandingen av hyse relativt lav i de norske trålfangstene i 1977. Dette forhold kan endre seg i 1978 når den rike 1974-årsklassen og muligens også en del av den tallrike 1975-årsklassen kommer inn i fisket.

Dersom en som illustrasjon forutsetter en økt innblanding av hyse i trålfisket etter torsk, f.eks. til 12,5%, og dessuten en økning i det direkte hysefisket i takt med økningen i den anbefalte TAC'en (fra 110.000 tonn til 150.000 tonn), vil den forventede norske hysefangsten i 1978 kunne settes til ca. 65.000 tonn ved fritt fiske. Dersom en alternativt forutsetter en mindre økning i det direkte fiske, f.eks. med 10% i forhold til fangsten i 1977, og en 12,5% innblanding i et regulert torskefiske på f.eks. 210.000 tonn, vil den forventede hysefangst ligge på ca. 56.000 tonn.

Et forventet hysekvantum på 55.000 - 65.000 tonn i 1978 vil representere en økning på 10.000 - 20.000 tonn fra inneværende år."

Når det gjaldt bestandssituasjonen for norsk-arktisk torsk presiserte havforskerne at det ved beregningene ikke var tatt hensyn til at det samlede fisket i 1977 på grunn av det norske overfisket vil bli noe større enn de 810.000 tonn som var tilrådd. Forskerne regnet likevel med at gytebestanden til vinteren vil nå ca. 1 mill. tonn som er satt for gytebestanden. Forutsatt at den anbefalte totalkvoten for 1978, 810.000 tonn, ikke overskrides, vil gytebestanden også i 1979 kunne holdes på dette nivå. Deretter er det usikkert hvordan gytebestanden vil utvikle seg. Årsklasser av mer varierende

styrke vil da komme inn i bestanden. På spørsmål bekreftet havforskerne at målet for gytebestanden, 1 mill.tonn, blir nådd noe tidligere enn først antatt.

Nå som gjaldt prognosene for torskefisket i 1978 ble det presisert at direktoratet hadde bygget på fangstratene for 1975 sammenholdt med forventet fangstinnsetts i 1978 ved et fritt fiske.

Utvalget tok prognosene for det norske torske- og hysefisket i 1978 til etterretning.

c) Norsk opplegg for kvoteregulering av torske- og hysefisket i 1978.

Som forberedende dokument hadde Fiskeridirektøren utarbeidet et notat som dannet grunnlaget for utvalets drøfting av saken. For oversiktens skyld gjengis innholdet av notatet nedenfor:

"Både torsk og hyse er fellesbestander mellom Norge og USSR. Følgelig må reguleringene av disse fiskeslag (og andre fellesbestander) drøftes mellom de to land. Dette skjer i den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjon som vil ha møte i Oslo i tiden 17. - 21.oktober d.å. Der vil bl.a. reguleringene for 1978 bli behandlet. Om nødvendig vil det bli et avsluttende møte like før jul. Det er imidlertid viktig at møtet i oktober gir mest mulig avklaring i kvotespørsmålet både av hensyn til den nasjonale regulering og forhandlingene med 3. land som forutsettes å få torske- og hysekvoter i norsk sone i 1978. Utgangspunktet for de norsk-sovjetiske forhandlinger vil være Liaison-komiteens rapport som ble avgitt til NEAFC-årsmøte i juli d.å.

Komiteens anbefaling om totalkvote for norsk-arktisk torsk for 1978 er gjengitt under pkt. b.

Av 1977-kvoten har Norge og USSR hver 330.000 tonn (pluss 40.000 tonn kysttorsk/Murmanskorsk) og alle andre land til sammen 150.000 tonn. Det er 25% reduksjon i forhold til de samme andre lands NEAFC-kvoter i 1976.

For hyse anbefalte komiteen en totalkvote på 150.000 tonn for 1978. Dette er en økning i forhold til i år da komiteen anbefaler 110.000 tonn. I forhandlingene med USSR ble kvoten imidlertid fastsatt til 120.000 tonn hvorav 50.000 tonn til hver av de to kyststater og 20.000 tonn til andre land.

Liaison-komiteen understreker imidlertid i sin rapport at det er vanskelig å regulere hysefisket uavhengig av torskefisket fordi en så stor del av hysekvantumet tas som bifangst i torskefisket. Komiteen er derfor inne på at for å unngå et direkte trålfiske etter hyse, er det et alternativ å sette en samlet kvote for torsk og hyse på 1 mill. tonn (inkludert 40.000 tonn Murmanskorsk).

Oppstillingene under pkt. a og b viser at tar man utgangspunkt i kvotefordelingen for 1977 mellom USSR og Norge vil det by på meget store problemer å få til et reguleringsopplegg for det norske torskefisket for 1978 som gir tilfredsstillende driftsgrunnlag også for trålerne.

Fiskeridirektøren finner det likevel nødvendig å foreslå at en tar utgangspunkt i en samlet norsk trålerkvote for trålerne over 250 BRT som gir minst samme fartøyskvote som i år. Dette tilsvarer en trålerkvote på knapt 195.000 tonn norsk-arktisk torsk.

som den sovjetiske fra 330.000 tonn til 450.000 tonn (som er det norske behovet), må totalkvoten inklusiv 3. land settes til nærmere 1.050.000 tonn. Det er nærmere 30% overskridelse i forhold til det som er anbefalt av Liaison-komiteen.

En løsning etter slike linjer kan Fiskeridirektøren ikke gå inn for.

Et ytterligere argument for å oppnå en reell større norsk kvote må være at i år med godt skreifiske kan ikke det norske fisket fastlåses til kvoter som ikke tar hensyn til de store fluktuasjoner i fisket med passive redskap. Dette ble akseptert i trelandsavtalen for 1974 og NEAFC-reguleringene for 1975 og 1976. En minner for øvrig om utvalgets diskusjon i 1974 og 1975 om spørsmålet om "overførbare kvoter".

Når det gjelder spørsmålet om å begrense fisket med passive redskap (og snurrevad og not) har kystfiskerne alltid gått imot dette. Som nevnt fikk Norge dette kravet om fritt fiske for de passive redskaper imøtekommet først i trelandsavtalen for 1974 og senere i NEAFC-reguleringene for 1975 og 1976. Norge må nå ikke gi opp dette prinsippet og Fiskeridirektøren kan ikke tilrå at Norge i forhandlingene med USSR gir noen antydning om å ville regulere kystfisket.

Konklusjon:

Forhandlingsopplegget med USSR må ta utgangspunkt i følgende:

- a) en norsk trålerkvote på 195.000 tonn for fartøyer over 250 BRT. Dette er nødvendig for å gi samme fartøykvote som i 1977.
- b) Fisket med andre redskap enn trål må få fortsette fritt også i 1978."

Utvalgets drøftelser konsentrerte seg i hovedsak om hvordan Norge burde stille seg i forhandlingene med Sovjetunionen og om hvilke konsekvenser det kunne/burde få for de norske reguleringene dersom de prinsipale norske standpunkt ikke fikk gjennomslagskraft i disse forhandlingene.

Til spørsmålet om en norsk trålerkvote på 195.000 tonn for fartøyer over 250 BRT, hevdet representanter fra Norges Fiskarlag at de kun subsidiært kunne gå inn for en slik kvote. Prinsipielt ønsket de en kvote på 210.000 tonn. Representanter fra Norges Fiskarlag hevdet samtidig at en ikke måtte komme i en situasjon hvor det ville bli nødvendig å regulere fisket med passive redskaper.

Representanten fra Norsk Sjømannsforbund hevdet at en burde gå inn for en reell økning av de enkelte trålerkvoter. Han fremholdt at det ville være behov for å avsette en kvote på 210.000 - 220.000 tonn til trålerne over 250 BRT, og at det ville være taktisk klokt å legge dette fram for Sovjetunionen i år på grunn av Sovjetunionens forhold til EF. Han hevdet videre at en i forhandlingene med Sovjet-

unionen ikke kunne være bundet av en anbefaling fra utvalget om fritt fiske med passive redskaper.

Fra departementets representanter ble det advart mot at en i forhandlingene med Sovjetunionen bandt seg til en bestemt trålerkvote.

Det ble opplyst at en måtte regne med avtaksvansker i Lofotfisket i 1978, noe som sannsynligvis ville resultere i et mindre oppfisket kvantum enn det bestandssituasjonen tilsa og som prognosene bygget på.

Fiskeridirektøren understreket at med den store kapasitet som trålerflåten har fått og den effektivisering som kystfiskeflåten gjennomgår, måtte trålerflåten belage seg på kvoteregulering i årene som kommer. Derfor burde den prøve å utnytte så langt som mulig de alternative fiskemulighetene som foreligger. Det ble i denne sammenheng pekt på at Norge tildeler store mengder uer og blåkveite til andre nasjoner, og at det er grunnlag for en betydelig økning i det norske seifisket i Nordsjøen.

Utvalget var klar over at dersom det norske forhandlingsopplegget overfor Sovjetunionen ikke skulle vinne fram, måtte norske fiskere allerede fra 1978 av være forberedt på en streng regulering av trålfisket såvel som av fisket med passive redskaper.

På møtet ble det framlagt en oversikt over balanseforholdet når det gjaldt det gjensidige norsk-sovjetiske fiske i hverandres soner i 1977. Oversikten viste at den norske fangsten i sovjetisk sone i 1977 basert på de norske førstehåndspriser i 1976, utgjør ca. 100 mill.kr., mens det sovjetiske fiske i norsk sone med samme prisgrunnlag, utgjør ca. 450 mill.kr. Dette forholdet måtte styrke grunnlaget for det norske forhandlingsopplegget med Sovjetunionen.

Det var enighet i utvalget om at det norske forhandlingsopplegget med Sovjetunionen prinsipalt burde baseres på at en la reguleringene for 1978 opp etter samme mønster som i 1977. Den norske kvoten for trålere over 250 BRT burde fastsettes på et nivå som innebar at en minst dekket opp den forventede fangstinnsatsen i 1978. Fiske med andre redskap enn trål måtte få fortsette fritt også i 1978. Skulle ikke dette opplegget føre fram, mente utvalget at saken burde utsettes til et nytt Kommissjonsmøtet før årsskiftet.

Utvalget forutsatte at en ville komme tilbake til reguleringen av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse for 1978 på neste utvalgsmøte.

Sak 38/77. Vinterloddefisket 1978.

På møtet ble utdelt en rapport om Havforskningsinstituttets loddetokt i september/oktober d.å. samt et notat vedrørende bestand og beskatning av lodde i Barentshavet.

Når det gjelder bestandssituasjonen og utsiktene for fisket etter vinterlodde i 1978, har forskerne anslått bestanden av lodde eldre enn 2 år til 1,2 mill.tonn og at det ventes at 2,4 mill.tonn av denne bestanden vil være gytemoden vinteren 1978. Dette tilsvarer omtrent gytebestanden i 1976 og 1977. Under forutsetning av at fisket i oktober 1977- mai 1978 ikke opptrappes i forhold til tilsvarende periode i fjor, er det antatt at bestanden vil være tilstrekkelig til å sikre rekrutteringen uten å kvoteregulere fisket. Det ble imidlertid understreket fra forskernes side at selv om det for kommende vinters fiske foreløpig ikke foreslås noen regulering, ligger den nåværende beskatningsgrad av loddebestanden på det maksimale av hva som kan tillates uten at bestanden blir overbeskattet. Det ble pekt på at på grunn av den særdeles sterke rekrutteringen fra årsklassene 1971 og 1973 har loddebestanden vært relativt stor i de senere år. Dette betyr at under mer normale rekrutteringsforhold må det årlige utbyttet reduseres i forhold til de aller siste år skal en unngå overbeskatning. Det ble samtidig vist til at en bestand bestående av få aldersgrupper, slik som lodde, har liten stabilitet.

Forskerne hadde anslått at det var nødvendig å ha en bestand på ca. 5 mill.hl. lodde som gyter for å opprettholde en tilfredsstillende rekruttering (maksimal biomasse).

Grunnlaget for forskernes konklusjon, var følgende:

Dersom en skulle komme i den situasjon at det er en streng sammenheng mellom gytebestand og rekruttering, vil en mindre overfisking av gytebestanden slå sterkt ut på langtidsutbyttet (ca. det firedoble 4 år senere).

Gytebestanden høsten (ca. 1.okt.) 1977	<u>2,4 mill.tonn</u>
Nødvendig gytebestand vinteren 1978	0,5
Forventet norsk fiske okt. - des.-77	0,15
" russisk " " " -77	0,1
" " " des. - mai 1978	<u>0,3</u>
Kvantum for norsk vinterfiske 1978	<u>1,3 mill.tonn</u>

"Restkvantummet" tilsvarer knapt det norske kvantum som ble oppfisket ved årets vinterfiske, vel 1,4 mill. tonn. Hvis de øvrige forutsetninger ikke holdt, f.eks. et større norsk og/eller russisk fiske i høst eller et større russisk fiske til vinteren, vil det bli nødvendig å sette et tak på det norske kvantumet som kan fiskes til vinteren.

Formannskapet mente at på grunnlag av de foreliggende utredninger kunne det vise seg nødvendig å begrense det norske vinterloddefisket i 1978 til et totalkvantum på ca. 1,2 - 1,3 mill. tonn.

Det ble bl.a. reist spørsmål om ikke det var relevant å regne med en viss opptrapping av russisk fiske til vinteren og at det kunne bli aktuelt å foreta en viss revisjon av forskernes anbefaling.

På grunnlag av de opplysninger forskerne hadde, synes det ikke å være realistisk med noen vesentlig økning i de russiske vinterloddefisket bl.a. på grunn av mindre tilgjengelighet av lodde, samt at en kunne regne med at de har andre begrensende faktorer, bl.a. mottakskapasitet.

Majala reise spørsmålet om det var mulig å beskatte den lodda som hadde gytt. Til dette mente Hamre at det neppe var slike konsentrasjoner av utgytt lodde at det kunne drives et lønnsomt fiske.

Et viktig spørsmål i forbindelse med eventuell regulering, var om Sovjet allerede fra i vinter ville kreve regulering av loddebestanden. Dersom dette var tilfelle ville Sovjet sannsynligvis komme til å kreve en vesentlig høyere andel av en eventuell totalkvote enn det russerne har hatt hittil (31% i 1975 og 24% i 1976). Skulle en komme i en slik situasjon, ville det medføre at Norge allerede fra kommende vinter måtte foreta en betydelig regulering av sitt fiske.

I utvalget var det enighet om at en burde ta sikte på å utsette en eventuell regulering til sommeren.

Departementets representanter mente imidlertid at det kunne være visse fordeler på lengre sikt at en allerede nå opptar drøftelser om regulering fra vinteren av. En ville da ha større mulighet til å oppnå en bedre ordening for Norge enn 50-50 prinsippet.

Forskerne mente at det ikke ville være teknisk mulig å forberede en regulering fra vinteren av, men at en burde foreslå for russerne at det blir nedsatt en arbeidsgruppe bestående av forskere fra begge land som skulle vurdere eventuell regulering fra sommeren 1978. Det ble også understreket at en regulering av loddefiske på kalenderårsbasis var svært uheldig. En burde komme fram til en reguleringsperiode som omfattet sommerloddefisket og neste års vinterloddefisket. Det er tok for mye under sommerloddefisket, vil måtte gå til avkortning på det man kan ta under neste års vinterloddefiske.

Forskerne understreket samtidig at på grunn av den korte vekstperioden om sommeren, var det urasjonelt å starte sommerlodde-

fisket før i månedsskiftet august/september. En har nemlig i loddefisket nøyaktig samme forhold som i malvelfisket: Kvoten kan settes vesentlig høyere hvis fisket åpnes først etter at den beste vekstperioden er over.

Det ble også hevdet at en i forhandlingene med russerne angående eventuell regulering av loddefisket, måtte forsøke å trekke inn balansesynspunktet idet dette ville være fordelaktig for Norge og kunne gi grunnlag for en større norsk enn russisk loddekvote.

Når det gjelder bestandssituasjonen for høsten 1978 har forskerne i ovennevnte notat uttalt:

"Det sannsynlige bestandsgrunnlag høsten 1978 er også avhengig av hvor mye av 1974-årsklassen som modnes til vinteren. En høy modningsgrad i 1974-årsklassen til vinteren vil gi et tilsvarende mindre bidrag til den umodne bestand til høsten. Den vesentlige del av bestandsgrunnlaget for sommerloddefisket i 1978 vil imidlertid bestå av årsklassene 1975 og 1976, og deres styrke høsten 1978 avhenger av fiske og naturlig dødelighet fra nå til september 1978. Dersom en forutsetter samme fiskedødelighet og samme naturlige dødelighet som på de tilsvarende alderstrinn i de foregående år, fremkommer de tall som er angitt i tabellen. I henhold til denne prognose vil bestanden av lodde eldre enn 2 år høsten 1978 bli større i antall men litt mindre i vekt enn i inneværende år. Alder og størrelses-sammensetning blir således forskjellig i det bestanden vil være dominert av yngre og mindre fisk. I så fall får dette konsekvenser for modningen og kan føre til en betydelig reduksjon i gytebestanden i 1979. Med samme dødelighet, vekst og modningsforløp i 1978 som i 1977, vil gytebestanden i 1979 bli i størrelsesorden 12-15 mill. hektoliter. En må her være oppmerksom på at denne beregningen forutsetter et sommerloddefiske i 1978 av samme størrelse som i 1976 og 1977."

Forskerne har i notatet pekt på at det av bestandsmessige grunner vil være nødvendig å foreta reguleringer av loddefisket senest fra sommeren 1978. Dette på grunn av at gytebestanden for 1979 er forventet å bli mellom 12-15 mill. hl under forutsetning av at sommerloddefisket blir som i 1976 og 1977.

På grunnlag av notatet har Havforskningsinstituttet trukket følgende konklusjoner som retningslinjer for reguleringen i loddefisket:

1. Før sommerfisket settes et totalkvantum for samlet sommer- og vinterfiske. Totalkvantumet begrenses av at minst 5 mill. hl skal få gyte.
2. Ved fordelingen av totalkvantumet på sommer/vintersesong tas hensyn til at veksten utnyttes maksimalt. Dette medfører at jo lavere bestandsgrunnlaget er desto mer må fisket begrenses i perioden mai - september.

3. For sesongen sommer 1978/vinter 1979 antydes foreløpig at totalkvantumet ikke bør overskride 20 t. hl med et fiskemønster som gir maksimal utnyttelse av veksten.

Utvalget kom også inn på problemet med å få fordelt en norsk loddekvote på de enkelte. Spørsmålet er alt reist om en ved denne reguleringen skulle trekke inn deltagelse i andre kvoteregulerte fiskerier som bl.a. fisket etter makrell og nordsjøbrisling. Formannen mente at dette reiste så mange kompliserte forhold, at han ville tilrå at det bør nedsettes et utvalg for å komme med forslag hvordan slike reguleringer burde foretas når også loddefisket blir totalkvoteregulert.

Vedtak:

Utvalget tok til etterretning forskernes utredning og viste til referatet fra Reguleringsutvalgets møte 26.7.d.å. sak 26/77.

Utvalget hadde merket seg at en nå hadde nådd grensen for hva loddebestanden kunne tåle uten å bli overbeskattet og at det fra og med sommerloddefisket 1978 ville være nødvendig å foreta en kvoteregulering av fisket.

Utvalget var enig om at reguleringsperioden for loddefisket burde gå fra 1.juli - 30.juni og at loddefisket i minst mulig grad bør foregå i perioden mai - august som er loddens beste vekstperiode.

I forhandlingene med Sovjet nå i høst burde en få fram disse synspunktene.

Videre burde det foreslås overfor russerne å nedsette en felles vitenskapelig arbeidsgruppe for vurdering av bestandssituasjonen med sikte på regulering av loddefisket fra og med sommeren 1978.

Videre var utvalget enig om å holde spørsmålet om regulering av vinterloddefisket åpent til etter forhandlingsmøtet i den blandede norsk - sovjetiske fiskerikommisjon.

Utvalget konstaterte at det kan bli nødvendig å sette et tak for vinterloddefisket 1978. En forutsatte å komme tilbake til dette spørsmål på neste møte. En vil da ha oversikt over det norske fisket i høst og opplysninger om det russiske fisket.

kommisjonen i tiden 1. - 3. november d.å. Hvorvidt det blir nødvendig dessuten å innkalle til en diplomatisk konferanse, er ennå ikke avklart. Fra UK ble det erklært at man var forberedt på å være vertskap for en diplomatisk konferanse i lys av utvikling fremover.

Under behandlingen av utkastene til Arbeidsgruppen og EF, ble det oppnådd enighet om en rekke spørsmål som var utestående fra siste møte. Imidlertid var det ikke mulig å komme fram til enighet på alle punkter. Spørsmål som det fortsatt er divergerende syn på, er i "Consolidated Draft Convention" satt i parentes (square brackets). Det gjelder først og fremst spørsmålet om EF's medlemskap i kommisjonen (States Parties) (Contracting Parties) og artikkel 6 der både utkast bygd på Arbeidsgruppens forslag og utkast bygd på EF's forslag er tatt med. Ellers er alle avslutningsartiklene (fra og med artikkel 14) satt i parentes.

Disse artikler forelå ikke i Arbeidsgruppens utkast. I den konsoliderte tekst skriver artiklene seg fra EF's utkast. Endel land, særlig østblokklandene, kunne på grunn av manglende instruks ikke realitetsdrøfte disse artikler. Artikkel 14-18 ble likevel referert og kommentert i noen grad.

De hovedspørsmål som fortsatt er utestående er slike som det ennå ikke er truffet avgjørelse om på prinsipielt politisk grunnlag. Det gjelder f.eks. spørsmålet om EF kan være medlem i den nye kommisjonen og der østblokklandene med Polen som talerør hevdet at bare de enkelte stater kan aksepteres som forhandlingspart. På dette punkt var imidlertid EF's observatør helt klar i sin uttalelse: Det står ethvert land fritt om de vil nekte å forhandle med EF som sådan, men gjør de det, vil det ikke bli deltaking fra noe enkelt EF-land i noe NEAFC-arbeid etter 1977.

Også hovedspørsmålet om kommisjonens virkeområde (Artikkel 6) hører til denne kategori av prinsipielle spørsmål som må søkes løst på høyere politisk plan dersom en under neste møte skal være i stand til å komme fram til full enighet om en ny konvensjonstekst."

Formannen pekte på at spørsmålet om det skal kunne oppnås enighet om en ny konvensjon i første rekke ville være avhengig av utviklingen i forholdet mellom EF og østblokklandene. Dette forholdet gjør seg også gjeldende i ICNAF-sammenheng og dersom en finner en løsning der vil den også kunne anvende når det gjelder NEAFC.

Utvalget tok rapporten fra årsmøtet i NEAFC i juli 1977 til etterretning.

- b. Ekstraordinært møte 1. - 3. november 1977, spesielt spørsmålet om forbud mot bruk av dekknett.

Av det forberedende saksdokument fremgikk følgende:

På ovennevnte NEAFC-møte skal bl.a. behandles spørsmålet om forlengelse av NEAFC-rekommandasjon (3) (A) om dekknett. Gyldighetstiden for denne rekommandasjonen utløper den 31.12.d.å. Dersom rekommandasjonen ikke blir forlenget, vil det følgelig ikke være noen NEAFC-rekommandasjon som tillater bruk av dekknett etter utløpet av inneværende år.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning bør Norge på NEAFC-møtet arbeide mot at rekommandasjonen blir forlenget. Dette syn er i tråd med tidligere forslag fra Fiskeridirektøren om forbud mot bruk av dekknett og rundstroppe. Iverksettelsen av et slikt forbud vil være enda mer aktuell og nødvendig, dersom det - slik det ser ut i dag - vil dra noe ut med å få iverksatt en økning i maskevidden i trålfisket etter torsk m.v. nord for 64° n.br. Betydningen i forholdet Norge-Sovjetunionen av at ikke NEAFC-rekommandasjon (3) (A) blir forlenget, vil bl.a. være at Sovjetunionen ikke vil kunne påberope seg noen NEAFC-regulering som tillater bruk av dekknett i den såkalte "grå sonen" i Barentshavet. Veien vil da være åpen for Norge til å utferdige forbud mot bruk av dekknett fra 1.1.1978 eller tidlig i 1978.

Formannen opplyste i tillegg at saken ville bli drøftet i den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjon på møte den 17. - 21.oktober d.å.

Utvalget ga sin tilslutning til at Norge på NEAFC-møtet går mot at rekommandasjon (3) (A) om dekknett blir forlenget.

Sak 40/77. Forslag til regulering av fisket i Skagerrak.

I de saksforberedende dokumenter ble det gjort rede for de drøftelser som har funnet sted i år mellom Norge, Sverige og Danmark for å finne fram til en reguleringsordning for fisket i Skagerrak. Det siste møte som ble holdt om saken fant sted den 28.9.1977 i Stockholm etter invitasjon fra Sverige.

På dette møte ble de tre lands delegasjoner enig om følgende kvotereguleringer:

Sild

Totalkvote	14.500 tonn
Danmark	7.000 "
Sverige	5.000 "
Norge	2.500 "

En ble enig om en bifangstprosent på 10 under brislingfisket og 5 ved annet fiske.

Brisling

Totalkvote	87.500 tonn
Danmark	50.000 "
Sverige	22.500 "
Norge	15.000 "

Kvotereordningen gjelder ikke fjordfisket vest for Lindesnes.

Makrell

Totalkvote	15.000 tonn
Danmark	4.000 "
Sverige	2.000 "
Norge	9.000 "

Forskningsjef Østvedt og forsker Ulltang fremla følgende notat angående sildefisket i Kattegat i relasjon til Skagerrak- og Nordsjøsildefisket:

"På årsmøtet i ICES i oktober i år ble det fremlagt en rapport fra den danske/svenske arbeidsgruppe på sild i Kattegat. Rapporten som viser at økningen i fangsten av sild i Kattegat først og fremst skyldes øket beskatning av umoden sild til oppmaling, vakte stor oppsikt. Spørsmålet om sammenhengen mellom sildefiet i Kattegat, Skagerrak og Nordsjøen vil utvilsomt igjen bli tatt opp av ICES arbeidsgruppe for sild sør for 62° når den møtes i første halvdel av 1978.

På bakgrunn av forslag om å godta Skagerrakavtalen om regulering av sildefisket i Skagerrak for 1977 og 1978 finner vi det derfor viktig allerede nå å gi følgende kommentarer til rapporten om Kattegatsilda:

- 1) Fangsten av sild i Kattegat var i 1950-årene 10-20000 tonn. Den øket raskt i 1960-årene til et nivå av 80-100000 tonn. De siste 3-4 årene har fangsten stagnert eller minket, trass i økning i fiskeinnsats. Data for alderssammensetning i fangstene og antall fanget er tilgjengelige siden juli 1969. De viser en sterk nedgang i fangst av eldre sild i 1975-1976, noe som utvilsomt skyldes en enorm overbeskatning av ungsild. Mer enn 90% av fangsten i antall har bestått av umoden sild. Beskatningsmønsteret i Kattegat har vært om mulig enda mer urasjonelt enn det som har funnet sted i Nordsjøen. Dette forhold fremgår av nedenstående tabell som viser fangst i antall av 0 og 1 gruppe sild i Nordsjøen og Kattegat for årene 1973-1976.

Tabell 1. Fangst i antall av 0- og 1 gruppe sild
(ANTALL I MILLIONER INDIVIDER)

År		0-gr.		1-gr.		0+1 gr.	
		N	%	N	%	N	%
1973	Nordsjøen	289.4	5.9	2368.0	48.3	2657.4	54.2
	Kattegat	2823.2	68.8	726.0	17.7	3549.2	86.5
1974	Nordsjøen	996.1	31.2	846.1	26.5	1842.2	57.8
	Kattegat	1867.0	63.9	617.2	21.1	2484.2	85.1
1975	Nordsjøen	263.8	7.0	2460.5	65.5	2724.3	72.6
	Kattegat	1929.5	61.0	1090.1	34.5	3019.6	95.5
1976	Nordsjøen	238.2	16.7	116.4	8.2	354.6	24.9
	Kattegat	368.8	17.7	1423.9	68.3	1792.7	86.0

- 2) Gytebestanden i Kattegat var i 1975-76 beregnet til 7-8000 tonn. Denne beregning er imidlertid meget usikker da fisket av ungsild både er basert på høst og vårgytende sild som dels stammer fra Skagerrak og Nordsjøen. De driver inn i Kattegat som larver og blir fisket som 0- og 1-gruppe. Trolig begynner silda som overlever å vandre ut av Kattegat som 1-gruppe. Det synes helt klart at den lave gytebestand i Kattegat ikke er tilstrekkelig til å opprettholde en så høy rekruttering av 0-1 gruppe som arbeidsgruppen oppgir. Årsklassenes styrke er beregnet i gjennomsnitt omtrent på det halve av rekrutteringen i hele Nordsjøen.
- 3) Ut fra det som er sagt ovenfor og de høye fangsttallene av ungsild i Kattegat i de senere år (Tabell 1), kan det ikke være noen tvil om at Kattegatfisket i betydelig grad har bidratt til nedfiskingen av nordsjøersilda. Før opptrappingen av Kattegatfisket har utvilsomt den voksne bestanden av nordsjøersild blitt rekruttert av sild som har vokset opp i Kattegat, som 0- og 1-gruppe, og dette kan forklare at en ikke tidligere fikk et sammenbrudd i nordsjøbestanden trass i det harde ungsildfisket der. Det viser seg også at den sterke økning i fisket av ungsild i Kattegat kom i 1973 og en sterk reduksjon i 2-gruppe sild i Nordsjøen i 1974. Dette er en ytterligere indikasjon på at det er en sammenheng mellom silda i Nordsjøen og Kattegat/Skagerrak."

Fiskeridirektøren opplyste at Sverige og Danmark på møtet 28.9. hadde opplyst at de to land tidligere i måneden var blitt enige om å fastsette en sildekvote i Kattegat for 1978 på 50.000 tonn inkludert bifangster (28.000 tonn på Danmark og 22.000 tonn på Sverige).

Utvalget drøftet saken inngående på grunnlag av disse opplysninger. Det ble reist spørsmål om i hvor stor grad det fisket som foregår i Kattegat og Skagerrak reduserer effekten av totalforbudet i Nordsjøen. Fra forskerne ble det svart at det nå var helt klart at et stort sildefiske i Kattegat og Skagerrak var meget uheldig og utvilsomt reduserte verdien av reguleringen i Nordsjøen.

Utvalget fant likevel å kunne tilrå at Norge godtar avtalen, men at en tar reservasjon om å komme tilbake til spørsmålet om regulering av fisket når arbeidsgruppen for sild innen ICES har behandlet spørsmålet om sammenhengen mellom sildefisket i Kattegat, Skagerrak og Nordsjøen. Gruppen vil holde møte i løpet av første kvartal 1978.

Sak 41/77. Eventuelt.

Under dette punkt ble behandlet to saker:

1. Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild.
Notfisket.

Fra Fiskeridirektoratets representanter ble det gitt en orientering om behandlingen av søknadene om notkvoter, herunder klagebehandlingen. Det ble også delt ut en oversikt som viste den samlede kvotetildelingen pr. 13.10.77. De aller fleste klager var da ferdigbehandlet. Oversikten viste at det i alt var tildelt landnotkvoter til 150 bruk med til sammen 20.250 hl og snurpenotkvoter til 225 bruk med til sammen 61.785 hl, samlet notkvote 82.035 hl. Dette er vel 9.000 hl mer enn den fastsatte notkvoten (73.000 hl).

Det ble videre opplyst at det innkom vel 300 klager over Fiskeridirektørens avgjørelser. Dette omfattet både klager over avslag såvel som størrelse på tildelt kvote.

Når det gjelder kvoten pr. mann, måtte den beregnes og fastsettes før landnotfiskets åpning den 15. august, på grunnlag av det antall søknader som var innkommet og de opplysninger som der var bekreftet. Det viste seg imidlertid at det materiale en hadde ved den ordinære behandlingen ikke var tilstrekkelig utfyllende. Bl.a. innkom det en tilleggsliste fra Feitsildfiskernes Salgslag over fartøyer som hadde levert fangst i 1970, samt at en i saksbehandlingen etter hvert mottok nye og bekreftede tilleggsopplysninger som resulterte i at tidligere avslåtte søknader nå ble innvilget.

Til tross for at en i forbindelse med beregningen av kvotestørrelsen hadde reservert 11.000 hl, hadde en fått en overskridelse på 9.000 hl.

I tillegg til nevnte årsaker til overskridelsen kan også nevnes det forhold at en tok til følge en del søknader ut fra distriktsmessige hensyn til tross for at søkerne ikke fylte kriteriene for deltagelse, spesielt hva angikk levert minstekvantum. En hadde her lagt vekt på de uttalelser som kom fra fiskerisjefene selv om disse var av noe varierende verdi. Vilkårene ble særlig fraveket for fiskere fra de fylker der det var tildelt få kvoter etter den ordinære behandling. Dermed kunne en få rettet opp en del av de distriktsmessige skjevheter, bl.a. for Finnmark og Troms. Likevel hadde Nordland fått mer en 1/3 av det tildelte notkvantum.

Det ble videre opplyst at av alle klagesakene hadde departementet sluttet seg til direktoratets avgjørelser i de aller fleste tilfeller. Bare 3 - 4 saker var hittil omgjort i departementet.

8.8.77
ØM/LGH

R E F E R A T
*****

fra møte i Reguleringsutvalget den 26.juli 1977.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl.1130 til kl.1430.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridir. havforskningsinstitutt
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet

Fra fiskernes organisasjoner:

Fiskebåtredet Leidulf Grønnevet, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Oddvar Majala, Norges Fiskarlag
Disponent Arnold Reinholtsen, Norges Fiskarlag

Som sekretær for utvalget møtte Øystein Moberg.

Avdelingssjef Jørn Krog, Norges Fiskarlag, møtte som observatør. Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Håvard Angerman, Fiskeridirektoratet
Fiskerikonsulent Hans Edvard Olsen, Fiskeridirektoratet
Konsulent Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
" Knut Andreas Skogstad, Fiskeridirektoratet
" Tom Titlestad, Fiskeridirektoratet
Førsteseekretær W. Krohn-Hansen, Fiskeridirektoratet
Nestleder Odd Nakken, Fiskeridir. havforskningsinstitutt
Forskningssjef Johs. Hamre, Fiskeridir. havforskningsinstitutt
Forsker Are Dommases, Fiskeridir. havforskningsinstitutt.

Møtet ble ledet av utvalgets formann som la fram følgende forslag til saksliste:

Sak 26/77 Sommerloddefisket.

- a) Bestandssituasjonen.
- b) Reguleringer.

Sak 27/77 Sildekvote i område VIa.

Sak 28/77 Torskefiske ved Vest-Grønland høsten -77.

Sak 29/77 Fiske av atlanto-skandisk sild høsten -77.

- a) Orientering om antall søknader om kvoter for notfiske.
- b) Henvendelse om tidligere åpningsdato for landnotfisket.

Sak 30/77 Eventuelt.

Det var ingen merknader til saklisten eller innkallingen av møtet.

Sak 26/77. Sommerloddefiske.

-----
a) Bestandssituasjonen.

På forrige møte i utvalget, jfr. sak 25/77, ga forskerne en orientering om de foreløpige resultater av loddetoktet i juni i Barentshavet. Disse resultatene gikk ut på at det til da ikke var registrert voksen lodde av betydning og at det var funnet adskillig mindre lodde enn en på forhånd hadde antatt. Dette var fiskerne blitt orientert om i en pressemelding av 5.juli fra Fiskeridirektøren. Det ble der også opplyst at toktprogrammet for "G.O.Sars" var omlagt slik at det loddetoktet som startet i juni fortsatte også i juli måned. Videre hadde "Havdrøn" foretatt undersøkelser i tiden 17.-24.juli.

På møtet ble det nå utdelt et brev av 26.juli til Fiskeridirektøren fra Havforskningsinstituttet hvor det var redegjort for de siste undersøkelsene, og hvor det fremgikk at bestandssituasjonen var adskillig bedre enn det resultatene av undersøkelsene i juni ga uttrykk for.

Sætersdal ga en generell redegjørelse om arbeidet vedrørende beregningene av loddebestanden og nevnte bl.a. at bestandens størrelse ble beregnet på grunnlag av akustiske målinger. Instituttet prøvet å dekke hele bestandens utbredelsesområde to ganger om året, om høsten (september-oktober) og på forsommeren (juni). Undersøkelsene i juni i år syntes på ingen måte å bekrefte den bestandssituasjonen som forskerne hadde forventet på grunnlag av tidligere tokt, og dette hadde da medført at forskerne hadde slått alarm. Det viste seg imidlertid at denne reaksjonen var ubegrunnet. Det

var en følge av at årstidene i havet hadde forskjøvet seg og at loddebestanden ikke var tilgjengelig ved undersøkelsene i juni på grunn av at store felt var islagt.

Forskerne ville ved fremtidige loddeundersøkelser prøve å legge opp toktene mer etter årstidene i havet.

I likhet med Sætersdal mente Nakken at årsakene til de lave anslagene forskerne gjorde i juni var at det hadde vært mangelfull dekning av bestandens utbredelsesområde på grunn av ishindringer.

Til tross for at en fremdeles trolig ikke hadde fått fullstendig dekket loddeforekomstene som følge av at det fortsatt var mye is i Barentshavet, var dekningen i juli bedre, og resultatet fra undersøkelsene da ga et betydelig større kvantum enn i juni. Resultatet samsvarer godt med de forventninger som var satt på grunnlag av tidligere undersøkelser.

Forskerne hadde satt opp følgende summariske oversikt over resultatene av juli-toktet:

- a) Bestanden av 3 år gammel og eldre lodde er omlag som sommeren 1976. Antallet er noe lavere enn i 1976, men dette er kompensert av en større vekst.
- b) Bestanden av 2-åringer er litt mindre enn i sommeren 1976. Antallet er omlag som i 1976, mens veksten er noe mindre.
- c) Bestanden av 1-åringer synes foreløpig å være større enn i 1976.
- d) Bestanden av lodde som er 13 cm og større er beregnet til noe mer enn 20 mill.hl. Med normal vekst vil dette tilsvare et kvantum på ca. 30 mill.hl ved slutten av vekstperioden og ved gytingen forutsatt ingen beskatning.

b) Regulering.

Instituttet pekte i brevet på at av de reguleringstiltak som kunne være aktuelle for sommerloddefiske, var totalkvoteregulering og områdefredning.

Ved fastsettelsen av totalkvote for sommerloddefisket må det tas hensyn til at bestanden skal gi grunnlag for neste års vinterloddefiske samt sikre en minste gytebestand for neste vinter.

Ved etablering av områdefredning tar en sikte på å hindre fiske der innblandingen av unglodde er stor.

Når det gjaldt muligheten for iverksettelse av områdefredning ved sommerloddefisket i år, opplyste forskerne at det var vanskelig på det nåværende tidspunkt å utpeke bestemte områder med ungloddekonsentrasjoner da denne var nokså oppblandet med eldre lodde.

Under den etterfølgende debatten ble det opplyst fra forskerne at en i år hadde en mye mer vestlig utbredelse av forekomstene og at hovedfeltet ved fiskets åpning sannsynligvis ville bli fiskevernsonen rundt Svalbard. En kunne kanskje også få et visst fiske i norsk sone mellom Fugløya og Bjørnøya samt i det området i Barentshavet som fortsatt er internasjonalt farvann, dvs. utenfor 200 n.mil fra Norge, Svalbard og Sovjetunionen. Det virket mindre sannsynlig - slik utbredelsen av lodda var rundt 20.juli - at fisket ville starte i det område som nå er russisk sone.

Forskerne ville på det nåværende tidspunkt ikke anbefale iverksatt noen totalkvoteregulering, men det vil bli foretatt nye loddeundersøkelser under et tokt fra 15.september til 7.oktober 1977. Høst-toktet ble regnet for å være det som ga den beste oversikt over loddebestanden, og forskerne ville derfor tilrå at man ventet til dette toktet var avsluttet med å ta endelig standpunkt til om det bør settes et totalt kvantum for sommerloddefisket. En ville da ha et bedre grunnlag for å vurdere behovet for eventuelle reguleringer.

Det ble opplyst at Norge nå har hjemmel til å foreta reguleringer i fiskevernsonen rundt Svalbard, men at dette eventuelt først ville skje etter nærmere konsultasjoner med Sovjet. Utvalget drøftet i den forbindelse forskjellige reguleringsopplegg, men ville på det nåværende tidspunkt ikke ta endelig stilling til dette spørsmålet.

Utvalget var enig om følgende konklusjon:

1. Fisket etter lodde åpnes 5.august.
2. I lys av forskernes vurdering av bestandssituasjonen vil ikke utvalget tilrå noen kvantumsregulering fra fiskets åpning.
3. Når resultatene foreligger fra loddeundersøkelsene i september/oktober samt utviklingen i fisket, herunder også Sovjets fangster, vil utvalget påny drøfte spørsmålet om å sette et totalkvantum for sommerloddefisket dersom bestandsmessige hensyn da skulle tilsi dette.
4. På grunn av at det for tiden ikke kan utpekes bestemte områder med særlig store ungloddekonsentrasjoner, fant utvalget heller ikke å ville tilrå at det på det nåværende

tidspunkt skulle etableres områdefredning. Utvalget tok til etterretning opplysninger om at m/s "Havdrøn" i tiden fremover skal kartlegge felt med fiskbare konsentrasjoner og områder med stor innblanding av unglodde. Utvalget var også enig om at dersom det kunne påvises spesielle områder med unglodde, i norsk sone eller fiskevernsonen rundt Svalbard, burde disse fredes. Det ble fra fiskernes side understreket at slike reguleringer eventuelt også måtte omfatte sovjetiske fartøyer. Fra myndighetenes representanter ble det pekt på at Sovjetunionen var orientert om det opplegg Norge tidligere har benyttet under sommerloddefisket, og at Sovjetunionen ikke hadde stilt seg negativ til områdereguleringer.

I tilknytning til behandlingen av denne saken, drøftet utvalget også litt mer generelt spørsmålet om regulering av loddefisket på litt lengre sikt.

Hamre innledet med å understreke at beskatningssituasjonen for lodde var totalt forskjellig fra andre fiskeslag. Lodda dør som kjent allerede etter første gyting. Dette ga bl.a. utslag i at det var ingenting å vinne i langtidsutbytte ved å "spare" på bestanden av eldre kjønnsmoden lodde, slik som ved annen fisk. Derimot måtte hovedsiktemålet med reguleringene være til enhver tid å ha en stor nok gytebestand. En måtte i denne sammenheng også være oppmerksom på at en de siste årene hadde hatt gode produksjonsforhold for lodde i Barentshavet.

Med tanke på fremtidige reguleringer var det viktig at en opererte med reguleringsperioder som gikk fra 1.juli-30.juni i stedet for reguleringer som var basert på kalenderåret. På denne måte kunne en få se reguleringen av sommerloddefisket i sammenheng med neste års vinterloddefiske.

Fiskes det for mye sommerlodde vil det føre til at det kan tas tilsvarende mindre neste vinter.

Når det gjelder styrken på de forskjellige årsklassene nevnte Hamre at 1975-årsklassen var forholdsvis sterk, men ikke av samme størrelse som årsklassene 1972, 1973 og 1974. 1976-årsklassen synes også være meget sterk, men det er ennå for tidlig å gi noen sikre anslag for denne årsklassen.

Når det gjelder bestandsforholdene så skulle utsiktene for vinterloddefisket i 1978 være forholdsvis gode. Derimot kan det nå se ut som om gytebestanden i 1979 kan bli noe redusert fordi 1975-årsklassen som nevnt er noe svakere enn de foregående årsklassene.

og en kan få en redusert vekst av lodde dersom årsklassen 1976 er meget tallrik. En kan da kanskje komme til å stå overfor den samme situasjon som under vinterloddefisket i 1975 da veksten i gytebestanden ble redusert som følge av "overbefolkning" av yngre årsklasser. Som kjent kom en da ikke opp i mer enn ca. 5,5 mill. hl vinterlodde med fritt fiske.

I den senere diskusjonen ble det understreket at selv om utsiktene for fisket de nærmeste år var forholdsvis gode, måtte man være oppmerksom på at fisket i 1976 hadde vært på hele ca. 2,6 mill. tonn og at i perioden 1.7.1976-1.7.1977 var det norske og russiske kvantumet trolig hele ca. 3,0 mill. tonn. Dette tilsvarer en fiskedødelighet i størrelsesorden 50%, noe som ifølge forskerne er det maksimale av det som kan tilrås.

En må forvente en ytterligere økning i fangstinnsatsen fra russisk side, men også fra norsk side blir det nok trolig litt økning både på grunn av de strenge reguleringer i fisket i Nordsjøen og på grunn av fornyelsen av ringnotflåten. Den klare konklusjon som må trekkes av dette er at selv med de sterke årsklasser en nå har i loddefisket, vil en med en ytterligere økning i fangstinnsatsen med et fritt fiske stå i fare for å overbeskatte bestanden. En måtte derfor være fullt klar over at det bare er et tidsspørsmål før en må til med en begrensning i fangstinnsatsen i loddefisket.

Utvalget tok orienteringen til underretning og var enig om å drøfte saken påny etter høsttøktet og foran møtet i den norsk-sovjetiske fiskerikommisjon til høsten.

Sak 27/77. Sildefiske i ICES-område VIa (vest av 4^ovest).

Denne saken ble behandlet på forrige møte i Reguleringsutvalget, jfr. sak 20/77, hvor det bl.a. ble orientert om et norsk memorandum angående spørsmålet om sildefiske i Nordsjøen og eventuell norsk sildekvote i området vest av 4^ov.1. Saken ble fra norsk side fulgt opp overfor EF under NEAFC-møtet i London tidligere i juli og senere med et nytt memorandum før Ministerrådsmøtet 18.juli.

Norge fikk 20.juli beskjed om at Norge kunne starte sildefisket i område VIa fra 21.juli d.å. samtidig som EF-landenes egne fiskere. Kvoten skulle fastsettes på et senere tidspunkt.

Under et møte mellom Norge og EF-kommisjonen i Brüssel den 25.juli d.å. hvor fiskeridirektør Vartdal ledet den norske

delegasjonen, hadde de to parter forhandlet om størrelsen på den norske kvoten.

På møtet ble utdelt et utdrag av rapporten fra nevnte møte, samt at formannen ga en nærmere redegjørelse for drøftelsene.

Selv om det ikke formelt ble fastsatt noen kvote for Norge på dette møtet, gikk EF med på at Norge skulle få omtrent samme prosentvise andel av totalkvoten for 1977 som under NEAFC-reguleringen for 1976. Etter dette skulle en kunne regne med en norsk kvote på mellom 6.500 og 7.000 tonn for 1977. Beskjed om den eksakte kvote ville EF gi en av de nærmeste dager.

Fra EFs side ble det imidlertid sterkt presisert at kvoten kun gjaldt for statistikkområde VIa.

Utvalget tok redegjørelsen til etterretning.

Sak 28/77. Torskefiske ved Vest-Grønland høsten 1977.

Under møtet i Brüssel nevnt under sak 27/77 tok den norske delegasjonen opp spørsmålet om å få fortsette et begrenset linefiske etter torsk ved Vest-Grønland til høsten, kvantumet skulle ikke overstige 1.500 tonn torsk rund vekt.

Norge har i 1977 fisket 1.833 tonn av en felleskvote på 2.000 tonn i dette området. Dersom Vest-Tyskland ikke skal regnes som kyststat i farvannet ved Vest-Grønland, er denne kvoten forlengst oppfisket.

Fra EFs side ble det opplyst at felleskvoten på 2.000 tonn var blitt overfisket med 100% og at det var små sjanser for å få noen positiv reaksjon på den norske anmodningen.

En avgjørelse på denne saken ville ventelig foreligge innen månedens utgang.

Utvalget tok redegjørelsen til etterretning.

Sak 29/77. Fiske etter atlanto-skandisk sild.

-----

a) Orientering om antall søknader om kvoter for notfiske.

På møte ble det utdelt en oversikt over mottatte søknader for deltakelse i fiske etter atlanto-skandisk sild med notredskaper (pr. 20.7.) og hvordan disse fordelte seg på de to redskapskategorier (landnot og snurpenot).

Videre ble det opplyst at det pr. 26.juli var totalt innkommet 607 søknader, og at listen over søkerne nå var utsendt til fiskerisjefene til uttalelse. Disse hadde fått uttalefrist til 3.august.

b) Henvendelse om tidligere åpningsdato for landnotfiske.

I henhold til § 2 i kgl.res. av 8.juli d.å. om fiske etter atlanto-skandisk sild i 1977 og i samsvar med Reguleringsutvalgets tilrådning, hadde Fiskeridirektøren fastsatt åpningsdatoen for fiske med notredskaper til 5.september i området sør for Buholmsråsa og 3.oktober nord for Buholmsråsa.

Fiskeridirektøren var imidlertid, etter at åpningstidene var fastsatt, blitt sterkt anmodet fra fiskere i Trøndelag om å fastsette en tidligere åpningstid for landnot enn for snurpenot. Dette fordi silda normalt ikke var tilgjengelig for landnot i de sørlige deler av reguleringsområdet så sent som i september måned.

Som åpningsdato for landnotfiske var antydnet 15.august.

Formannen opplyste at det kunne by på visse administrative problemer dersom en skulle sette en så tidlig åpningsdato fordi det ville være tvilsomt om alle søknadene kunne være ferdigbehandlet til denne tid. En skulle imidlertid, i administrasjonen, ta sikte på å gi søknader om fiske med landnot prioritet. Dersom en klarte å få enkeltvedtakene om landnotkvote klar til den 15.august, hadde ikke Fiskeridirektøren noe imot at landnotfisket åpnes fra denne dato for hele området nord for 62^on.br. Skulle det imidlertid vise seg at en ikke hadde ferdigbehandlet søknadene innen nevnte dato, skulle Fiskeridirektøren fastsette åpningsdatoen så snart det vil være forsvarlig med hensyn til behandlingen av søknadene og beregningen av kvotestørrelse.

Utvalget sluttet seg enstemmig til dette forslaget.

Neste møte i utvalget ble fastsatt til mandag 17.oktober kl.0900.

S A K L I S T E
" "

for møte i Reguleringsutvalget 28. juni 1977.

- Sak: 16/77   Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild.
- a)   Kvantum - fordeling not/garn
  - b)   Kriterier for deltagelse
  - c)   Åpnings- og sluttdato
  - d)   Minstemål
- 17/77   Regulering av fisket av norsk-arktisk torsk.
- a)   Oversikt over fisket hittil i år og prognose for totalkvantumet.
  - b)   Deltakelsen i trålfisket og evt. justeringer av fartøykvotene.
- 18/77   Oversikt over fisket etter norsk-arktisk hyse.
- 19/77   Regulering av makrellfisket. Fastsettelse av kvantum, fordeling på oppmaling/konsum og periodeoppdeling.
- 20/77   Regulering av nordsjøsildefisket og sildefisket vest av 4° vest.
- 21/77   Orientering om ICNAF-årsmøtet.
- 22/77   Norsk fiske i ICNAF-området i 1977.
- a)   Rekefisket.
  - b)   Torskedefisket i område 1, 2 og 3.
- 23/77   Orientering om forhandlingene med USSR.
- 24/77   NEAFC-årsmøtet.
- a)   Orientering om Liaison-komiteens anbefalte totalkvoter.
  - b)   Orientering om Liaison-komiteens anbefaling av maskeviddeøkning i trålfisket syd for 64°.
  - c)   NEAFC's framtid.
- 25/77   Eventuelt.

Til sak 16/77

Regulering av fiske etter atlanto-skandisk sild i 1977. -
Kvoteanslag pr. notfisker med alternative totalkvoter.

Alt. I. Totalkvote 100.000 hl. herav 73.000 hl til
notfartøyer.

Forutsetning: Fisket reguleres i henhold til
Fiskeridirektørens forslag.

Antall fartøyer som ventes å søke om deltagelse
6-700, herav vil sannsynligvis ca. 400 fylle vilkårene.
Gjennomsnittlig deltagelse pr. fartøy ligger fra
ca. 4.5-5.2.

Antall enkeltkvoter skulle etter dette bli ca. 1.900.

Kvote pr. mann ca. 38 hl.

Alt.II. Totalkvote 150.000 hl herav 110.000 hl til not-
fiskerne.

Samme reguleringsopplegg som over, men antatt at en
vil tildele endel flere kvoter, i alt ca. 420. Antall
enkeltkvoter vil etter dette bli ca. 2.000 og kvote
pr. mann skulle etter dette bli ca. 55 hl.

I og med at fiske i 1970 tas med i grunnlaget for del-
tagelsen kan det tenkes at deltagelsen kan bli noe
høyere enn antydnet ovenfor. For å få noe sikrere tall
måtte en eventuelt hatt Feitsildlagets liste over
deltagere i 1970 og sammenlignet denne med senere
års deltagerliste.

Jeg vil imidlertid anta at 1970 ikke hadde vesentlig
flere deltagere av gruppens fartøyer under 110 fot.

NORSKE TRÅLERREDERIERS
FORENING

TELEGR.ADR.. TRÅLERFORENING
AW/goe

8310 Kabelvåg, den 23. juni 1977.
Tlf. Kabelvåg 4145.

Fiskeridirektoratet,
postboks 185 - 186,
5001 BERGEN.

REGULERINGER I FISKET.

Styret i Norske Trålerrederiets Forening behandlet på styremøte 13. ds. i Tromsø utviklingen i torskefisket hittil samt fisket videre fremover sommeren og høsten. Slikt vedtak ble fattet i sak 23/77:

"Styret i Norske Trålerrederiets Forening vil anbefale at samtlige ferskfisktrålere gis driftsmuligheter fra ca 27. juli 1977 for å medvirke til å opprettholde sysselsettingen i fiskeindustrien fra ca 1. august. For dette formål bør kvoteperioden 1/9 - 31/12 endres til levering i perioden 1/8 - 31/12, og at den enkelte tråler gis et tillegg på 120 tonn torsk rund vekt i nevnte periode. Oppfisket situasjon i torskefisket primo/medio november bør vurderes med sikte på et eventuelt fritt fiske for ferskfisktrålerne resten av året.

Alternativt vil styret anbefale at ferskfisktrålerne fortsetter fisket fram til 10. november 1977 på nåværende kvotegrunnlag, og at det etter 10. november gis anledning til et fritt fiske for ferskfisktrålerne."

En tør be om at vedtaket blir lagt fram for Reguleringsutvalget til behandling.

Til Deres orientering vedlegges et antall eksemplarer av "Oversikt over ferskfisktrålernes fiske pr. 10.6.1977 i kvoteperioden 1.1. - 31.8.1977".

Kopi m/vedlegg sendes Norges Fiskarlag.

Med hilsen
pr. NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

Vedlegg.

Kopi m/vedlegg:

Norges Fiskarlag, Tr.heim.

Arvid Wiik

NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

OVERSIKT OVER FERSKFISKTRÅLERNES FISKE PR. 10.6.1977 I KVOTEPERIODEN
1.1. - 31.8.1977 (vekt sløyd/hodekappet).

Fartøy	Torsk		Totalt oppf.	Annen fisk		Merknader	
	Kvantum	Kvote % oppf.		Kvantum	% oppf.		
<u>Nordland:</u>							
Myrefisk I	610.3	3 316 } 76.6	988.0	377.7	38.2	I opplag 17/6	
Myrefisk II	495.5		604.5	109.0	18.0	I opplag ca 23/6	
Myrefisk III	694.0		833.2	139.2	16.7	I opplag 16/6	
Øisnesfisk	739.6		1.115.3	375.7	33.7	I opplag ca 14/6	
Prestfjord	768.4	329 92.7	1 234.9	466.5	37.8	Opplag 23/5	
Bøtrål I	633.8	2 487 } 79.2	775.7	140.9	18.2	2 - 3 fangstturer igjen	
Bøtrål II	744.2		861.9	117.7	13.7	Opplag ca 21/6	
Bøtrål III	590.8		708.9	118.1	16.7	3 fangstturer igjen	
Andenesfisk I	778.0	2 487 } 77.2	879.0	101.0	11.5	I opplag 20/6	
Andenesfisk II	725.0		838.0	113.0	13.5	I opplag 14/6	
Andenesfisk III	417.0		465.0	48.0	10.3	Fisker kontinuerlig til oppf. kvote	
Andøybuen	829.2	329 100.0	993.4	164.2	16.5	I opplag	
Nordtind	517.5	6 049 } 65.8	591.9	74.4	12.6		
Østtind	867.1		993.0	125.9	12.7	I opplag ca 23/6	
Vesttind	-		-	-	-	-	
Hektind	630.3		729.6	99.3	13.6		
Vågtind	579.8		740.0	160.2	21.6		
Sortland	798.9		951.3	152.4	16.0		
Ståltind	583.8		631.1	47.3	7.5		

Fartøy	Kvantum	Torsk Kvote	% oppf.	Totalt oppf.	Annen fisk Kvantum	% oppf.	Merknader
<u>Forts. Nordland:</u>							
Vågamøy	539.3	2 487	69.7	629.1	89.8	14.3	Verksted 20/5 - ca 20/6
Vågakall	624.8			715.2	90.4	12.6	Opplag ca 1/7
Vågamot	569.1			734.5	165.4	22.5	Verksted fra 27/6
Lofottrål I	757.0	6 632	76.1	887.6	130.6	14.7	I opplag
Lofottrål II	680.0			784.0	104.0	13.3	Opplag ultimo juli
Lofottrål III	353.0			407.1	54.1	13.3	
Vestvågøy	663.0			757.5	94.5	12.5	
Stamsund	616.0			747.2	131.2	17.7	
Ballstad	475.0			543.9	68.9	12.7	I opplag
Røstnesvåg	810.0	897.8	87.8	9.8			
Berlevågfish I	690.0			824.8	134.8	16.3	Opplag ultimo juli
30 trålere	<u>18.780.4</u>	<u>25 116</u>	<u>74.8</u>	<u>22.862.4</u>	<u>4.082.0</u>	<u>17.9</u>	
<u>Troms:</u>							
Anny Kræmer	746.0	1 653	83.6	1.007.3	261.3	25.9	I opplag fra 21/5
Hagb. Kræmer	640.0			830.0	190.0	22.9	Opplag fra ca 24/6
Tromsøysund	547.8	329	66.1	628.8	81.0	12.9	
Rongos	525.3	911	57.7	605.7	80.4	13.3	
Vikheim	760.0	829	91.7	885.0	125.0	14.1	Opplag 24/6
Kågsund	743.1	2 487	89.1	874.7	131.6	15.2	Opplag ca 22/6
Kågøy	794.6			950.3	155.7	16.4	Opplag ca 15/6
Kågtind	678.7			772.4	93.7	12.1	Opplag ca 10/7
Tønnsnes	510.0	1 653	71.6	609.0	99.0	16.3	
Håkøy II	677.0			875.0	198.0	22.6	

Fartøy	Kvantum	Torsk Kvote	% oppf.	Totalt oppf.	Annen fisk Kvantum	% oppf.	Merknader
<u>forts. Troms:</u>							
Øyanes	687.0	329	82.9	788.0	101.0	12.8	Verkstøed fra ca 20/6
Melgøyfjord	659.1	329	79.5	764.0	104.9	13.7	I opplag primo juli
Ringvassøy	766.8	329	92.5	962.5	195.7	20.3	I opplag
Kasfjord	804.3	3 316	98.7	993.1	188.8	19.0	
Sør-Troms	828.9			999.7	170.8	17.1	
Rollanes	826.4			1.105.0	278.6	25.2	
Nord-Rollnes	812.3			978.5	166.2	17.0	
Thue jr.	537.1	329	64.8	649.6	112.5	17.3	
18 trålere	<u>12.544.4</u>	<u>15 004</u>	<u>83.6</u>	<u>15.278.6</u>	<u>2.734.2</u>	<u>17.9</u>	

Finnmark:

Rairo	639.0	7 461	77.5	745.0	106.0	14.2	
Masi	687.0			850.0	163.0	19.2	
Skaidi	655.0			774.0	119.0	15.4	
Gargia	677.0			816.0	139.0	17.0	
Stallo	534.0			632.0	98.0	15.5	
Raiti	678.0			898.0	220.0	24.5	
Biggas	695.0			811.0	116.0	14.3	
Jergul	690.0			829.0	139.0	16.8	
Doggi	530.0	638.0	108.0	16.9			
Nordkyntrål	768.9	1 658	84.9	978.9	210.0	21.5	I opplag 24/6
Mehamtrål	638.8			835.8	197.0	23.6	I opplag
Vårberget	678.7	329	81.9	744.3	65.6	8.8	I opplag, restkvote aug.

Fartøy	Kvantum	Torsk Kvote	% oppf.	Totalt oppf.	Annen fisk Kvantum	% oppf.	Merknader
<u>forts. Finnmark:</u>							
Kirkøy	679.0	829	81.9	799.0	120.0	15.0	I opplag 11/6, restkvote aug.
Kjøllefjord	687.4	829	82.9	889.7	202.3	22.7	I opplag
Persfjord	831.9	1 658	100.6	973.2	141.3	14.5	I opplag
Båtsfjord	837.0			930.3	93.3	10.0	
Sørvar	682.2	829	82.3	958.1	275.9	28.8	
Småvik	490.0	829	59.1	678.1	188.1	27.7	
Vadsøtrål	407.0	1 658	78.2	457.0	50.0	10.9	Fisker utover sommeren
Vadsøgutt	889.0			1.005.0	116.0	11.5	Opplag ca 23/6
Bugøyfisk	814.0	829	98.2	931.0	117.0	12.6	I opplag
Røeggen	636.8	4 145	77.8	700.3	63.5	9.1	
Malkaur	688.3			790.8	102.5	13.0	På forsøksfiske
Helnes	508.5			574.9	66.4	11.5	Beregner fiske frem til ca 5/7
Sarnes	669.3			767.9	98.6	12.8	
Kjølnes	722.2			854.7	132.5	15.5	
Korak	496.3	1 658	62.4	840.3	344.0	40.9	I opplag primo juli
Varak	538.9			858.6	319.7	37.2	
23 trålere	<u>18.449.2</u>	<u>23 212</u>	<u>79.5</u>	<u>22.560.9</u>	<u>4.111.7</u>	<u>18.2</u>	

Sammendrag:

Fylke	Antall trålere	% oppfisket av torskekvoten	% innblanding annen fisk
Nordland	30	74.8	17.9
Troms	18	83.6	17.9
Finnmark	28	79.5	18.2
Nord-Norge	76	78.6	18.0

amb London 28.6.77

250 sr/emb det spesielle fiskeriraadsmoete i Luxembourg 27 ds
(ref tlf miette/remoey)

amb kontakt i maff opplyser at ministeren for skottland bruce millan vil avgi en erklæring i underhuset i ettermiddag om ovennevnte moete og britiske standpunkter (amb er lovet en kopi av erklæringen kl 1630 i dag som vil bli omgaaende telexert).

kontakten bekrefter at det ikke ble oppnaadd enighet om forlengelse av sildeforbudet i nordsjoen som loeper ut 30 ds, og regner med at ministeren derfor vil bebude ensidig britisk forlengelse av forbudet ut 1977.

sildeforbudet vest av 4 grader som ogsaa loeper ut 30 ds ble forlenget til 20 juli d aa (dvs til umiddelbart etter neste planlagte ministerraadsmoete 18 og 19 juli). kontakten opplyser at flere delegasjoner under moetet gjorde oppmerksom paa Norges interesser i tilknytning til eventuelt fremtidig vedtak om kvoteregulering av denne bestand.

kontakten bekreftet videre at standstill-ordningen med Norge ble forlenget med 3 maaneder, men gikk ut fra som selvsagt at eventuell ensidig britisk forlengelse av sildeforbudet i nordsjoen ogsaa ville gjelde Norge.

samme tx sendt fiskeridep, fiskeridir og amb brussel direkte.

noramb

22321 noramb g#
42151 fdirk n

Seinõ mite sõnaga kirjeldada

Tegeva sepa. ja et arka sõnainimused
Dissuad, sõnaga kirjeldada

Sepp

õnne

Sak 16/77.

Regulering av fiske etter atlanto-skandisk sild i 1977.

Denne saken var som kjent behandlet på forrige møte i Reguleringsutvalget, jfr. sak 8/77.

Etter denne tid har saken vært behandlet av landsstyret i Norges Fiskarlag i møte 13. -7.d.m. hvor det ble fattet følgende vedtak:

"Landsstyret har drøftet utkast til protokoll fra Reguleringsutvalget 6.5.d.å. angående reguleringer i fisket etter Atlanto-Skandisk sild 1977.

Landsstyret holder fast ved sitt tidligere vedtak om at det må tillates fisket et kvantum på 150.000 hl. Atlanto-Skandisk sild i 1977.

Landsstyret går inn for at 27% av kvoten for Atlanto-Skandisk sild 1977 tildeles garnfiskere.

Landsstyret kan i hovedsak være enig i de hovedkriterier reguleringsutvalget har antydnet for deltakelse i notfiske etter Atlanto-Skandisk sild 1977, dog bør fangster levert i årene 1970 og 1971 også kvalifisere for deltakelse i 1977.

En vil imidlertid sterkt understreke at også fiskere som ikke fyller disse kriterier må kunne få delta i dette fiske, f.eks. etter at deres søknader om deltakelse er behandlet av fiskerisjefene (fiskeristyrene) og fiskenemndene. Landsstyret understreker at de enkelte fiskenemnder må nytte de samme (like) kriterier ved vurdering av disse søknadene.

Etter at fordeling av kvote har skjedd, bør det bli oppsatt en liste over hvilke fiskere som har fått tillatelse til å delta, slik at fiskerisjefer og distriktsfiskarlagenes styrer i fellesskap kan gjennomgå disse med sikte på å utelate de som grunnet spesielle omstendigheter ikke bør ha rett til fangstkvoter.

Landsstyret må holde fast ved sitt tidligere vedtak om at det tildeles individuelle kvoter både for not og garnfiskere.

Landsstyret er enig i at det bør innføres et minstemål for Atlanto-Skandisk sild på 25 ca. forutsatt at det tillates en innblanding av undermålssild på 25% i vekt.

Etter forrige møte i utvalget tilskrev Fiskeridirektøren Fiskeridepartementet med anmodning om å fastsette det kvantum som skal tillates fisket i høst før neste møte i utvalget. Departementet har med brev av 15.ds. uttalt:

"En viser til Fiskeridirektørens brev av 6.d.m. Fiskeridepartementet tør be Fiskeridirektøren utrede en reguleringsordning for atlanto-skandisk sild for 1977 basert på en totalkvot på 100.000 hl. Når denne utredning foreligger, vil departementet ta endelig standpunkt til totalkvotens størrelse."

Fiskeridirektøren vil i den videre behandling av saken ta utgangspunkt i samlet kvantum på 100.000 hl.

./.
Vedlagt følger Fiskeridirektørens utkast til reguleringsforskrifter.

a. Kvantumfordeling not/garn.

Som det fremgår av ovennevnte vedtak har Norges Fiskarlag holdt fast ved sitt tidligere vedtak om at det må tillates fisket et kvantum på 150.000 hl atlanto-skandisk sild i 1977. Såvidt en kjenner til foreligger det ikke nye opplysninger vedrørende bestands-situasjonen som skulle tilsi at havforskerne burde vurdere spørsmålet på nytt.

Under henvisning til uttalelse på forrige møte i utvalget vil Fiskeridirektøren ikke gå inn for at kvoten for 1977 settes høyere enn det kvantum som var foreslått av forskerne nemlig 100.000 hl.

Når det gjelder spørsmålet om fordeling av kvoten mellom garn og not hadde Fiskeridirektøren som utgangspunkt foreslått at ca. 20% burde forbeholdes garnfiskerne. Utvalget mente at denne kvoten burde være et sted mellom 20 og 25%.

Som referert ovenfor har Norges Fiskarlag gått inn for at 27% av totalkvoten skal avsettes til garn. Selv om Fiskeridirektøren har gitt uttrykk for at Norges Fiskarlags tilråding i dette spørsmål burde være avgjørende, vil en ikke unnlate å bemerke at med en såpass stor andel til garn kan en komme i konflikt med målsetninger om at sildekvoten i størst mulig grad burde forbeholdes de tradisjonelle kystsildfiskerne som stort sett har drevet notfiske.

b. Kriterier for deltakelse.

Fiskeridirektøren hadde til forrige møte som utgangspunkt for diskusjonen angående kriterier for deltakelsen i notfisket, foreslått at det disponible kvantum i størst mulig grad burde tilfalle de tradisjonelle kystsildfiskerne som i dag ikke hadde alternative fiskemuligheter og at følgende betingelser måtte være oppfylt:

1. Fartøyet må ikke overskride 110 fot lengste lengde.
2. Søkerne må fylle vilkårene for å stå oppført på blad B i fiskarmanntallet.
3. Søkerne må i et av årene 1972, 1973 og 1974 ha levert minst 25 hl sild fanget nord for 62° n.br. med landnot eller 50 hl med snurpenot.

Utvalget var enig om at Fiskeridirektørens forslag til kriterier for deltakelse i fisket kunne nyttes som utgangspunkt for den videre behandling av saken.

Norges Fiskarlag har i ovennevnte vedtak sagt seg enig i at nevnte hovedkriterier legges til grunn

ved avgjørelser om deltakelse i fisket, men slik at også deltakelse i årene 1970 og 1971 må kvalifisere til deltakelse.

Fiskeridirektøren har ingen merknader til at også 1970 og 1971 bør legges til grunn, men vil da gå inn for at 1974 ikke blir tatt med. Det kan i den forbindelse opplyses at 1974 var første året med individuelle kvoter. Kriteriene for deltakelse den gang var at vedkommende hadde levert fangst gjennom Feitsildfiskernes Salgslag i et av årene 1971, 1972 eller 1973 uten at det var krav til størrelsen av slik fangst. Det ble således flere som fikk tillatelse til å delta i 1974 på grunnlag av særdeles beskjedne kvanta tatt i et av nevnte år.

For øvrig vises til vedlagte utkast til forskrifter om regulering av atlanto-skandisk sild i 1977.

Fiskarlaget har også gått inn for at det må gis muligheter for søker som ikke fyller ovennevnte kriterier til å delta i fisket. I nevnte utkast til forskrifter har Fiskeridirektøren delvis tatt hensyn til dette, idet vilkåret om tidligere deltakelse enten kan gjelde for søkeren og/eller fartøyet. En må imidlertid være oppmerksom på at skal dispensasjonsadgangen benyttes i stor utstrekning, vil det resultere i vesentlig reduserte kvoter for det enkelte fartøy. Dette taler for å begrense deltakelsen for at den kvoten som tildeles det enkelte fartøy blir såpass stor at den kan gi et økonomisk utbytte for deltakerne.

Fiskeridirektøren finner det også formåltjenlig at rettledningstjenesten (herunder fiskenemndene og fiskeristyrene) kan få gi sine bemerkninger i forbindelse med søknader som en er i tvil om bør innvilges. En kan derimot

ikke slutte seg til forslaget om at fiskerisjefene og distriktsfiskarlag skal drive med "etter-sensurering" av søkere som er gitt tillatelse, slik landsstyret i Norges Fiskarlag har lagt opp til. En slik ordning vil det ikke være rettslig adgang til å etablere.

Når det gjelder spørsmålet om individuelle kvoter til garnfiskerne vil Fiskeridirektøren vise til sin uttalelse på forrige møte i utvalget. Med de særdeles store mer-oppgaver Fiskeridirektoratet har fått som følge av opprettelsen av de økonomiske soner uten tilsvarende økning i antall stillinger, er det helt utelukket at Fiskeridirektoratet kan påta seg individuell fordeling av garnkvotene.

Fiskeridirektøren vil heller foreslå at utvalget drøfter en oppdeling av garnkvoten på områder slik at det ikke blir distriktsvise skjevheter som følge av værforhold m.v.

3. c. Åpnings- og sluttdato for fiske.

Som kjent ble også spørsmålet om åpningstider samt sluttdato for fisket diskutert.

Utvalget anbefalte i den forbindelse ingen bestemte datoer, men var enig om å ha forskjellige åpningsdatoer for fiske med not for et søndre område og et nordre område og videre at notfiske ble begrenset til en varighet på ca. 2 måneder.

Utvalget var også enig om, at i tilfelle av at garnkvoten ble delt måtte åpningstiden settes på grunnlag av prøvetakning i det enkelte område.

Norges Fiskarlag har ikke tatt standpunkt til spørsmålet om åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår at notfisket åpnes henholdsvis 5.9. og 3.10. syd og nord for Buholmsråsa.

d. Minstemål.

Utvalget var på forrige møte enig om at det burde innføres et minstemål på sild på 25 cm, men med adgang til å ha en innblanding på inntil 25% i vekt undermålssild i fangstene.

Norges Fiskarlag har sluttet seg til dette vedtak.

Utkast til forskrifter om
Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild i 1977.

I medhold av § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og §§ 6, 10, 10b i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltagelsen i fisket er det ved kongelig resolusjon av ..... 1977 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

Det er forbudt å drive fiske etter sild i Norges økonomiske sone nord for 62° n.br. i 1977.

§ 2

Uten hinder av § 1 kan Fiskeridirektøren gi tillatelse til å fiske inntil 27.000 hl sild med garn og 73.000 hl sild med notredskaper i 1977 i området nevnt i § 1.

Det er forbudt å levere sild til oppmaling. Fiskeridirektøren kan i spesielle tilfeller gi tillatelse til slik anvendelse av fangsten eller deler av den dersom silden av størrelsesmessige eller kvalitetsmessige grunner ikke er mulig å omsette til menneskeføde eller agn.

Fiskeridirektøren kan fastsette åpningstider for fiske for forskjellige områder for de to redskapsgrupper.

§ 3

For å delta i fisket med notredskaper som nevnt i § 2 kreves det spesiell tillatelse (registrering) av Fiskeridirektøren. Slik tillatelse kan gis etter søknad innsendt på fastsatt skjema.

Fiskeridirektøren har adgang til å begrense deltagelsen i fisket til de søkere som tradisjonelt har drevet kystsildfiske og som tidligere har hatt en ikke uvesentlig del av årsinntekten fra dette fisket og som ikke har tilfredsstillende alternative fiskemuligheter.

Fiskeridirektøren kan bl.a. nekte registrering når:

1. fartøyet overstiger 110 fot største lengde,
2. når flere har søkt om deltagelse med samme fartøy.

Likeens kan Fiskeridirektøren nekte registrering når:

1. søkeren ikke er oppført på blad B i fiskarmanntallet eller fyller betingelsene for å stå oppført på dette blad, jfr. Sosialdepartementets forskrifter av ..... om føring av manntall for fiskere.
2. når søkeren eller det med søkerens fartøy ikke har vært levert minst 50 hl sild gjennom Feitsildfiskernes Salgslag i løpet av et av årene 1970, 1971, 1972 eller 1973. For landnotbrukene er minste kvantumet 25 hl.

Ingen kan delta i fisket med eget fartøy dersom vedkommende også er mannskap på et annet fartøy som er registrert for å delta i fisket. Heller ikke kan noen delta i fisket som mannskap på flere enn et fartøy.

§ 4

Fiskeridirektøren bemyndiges til å fastsette kvoter for de fartøyer som har fått tillatelse til å delta i fisket.

Kvotene kan fastsettes på grunnlag av det antall som samtidig deltok som mannskap på det registrerte fartøy. Ved beregningen begrenses antall deltagere til 8 personer pr. snurpenotfartøy og 4 pr. landnotbruk. I de tilfeller hvor det er misforhold mellom fartøyets/brukets størrelse og antallet som deltar som mannskap kan Fiskeridirektøren fastsette kvote etter skjønn.

Overføring av kvoter er forbudt.

§ 5

Ingen kan delta i fisket nevnt i § 2 med garn dersom vedkommende ikke er oppført på blad B i fiskarmanntallet eller fyller vilkårene for å stå på dette bladet i manntallet.

Fiskeridirektøren kan i spesielle tilfeller gjøre unntak fra denne bestemmelsen.

Fiskeridirektøren kan gi bestemmelser om hvor mange garn det kan nyttes pr. fartøy.

§ 6

Det er forbudt å låssette, oppta av sjøen og ilandbringe sild under 25 cm.

Uten hinder av første ledd kan sildefangster bestå av inntil 25% (i vekt) undermåls sild.

§ 7

Uten hensyn til bestemmelsene i §§ 1 - 6 kan Fiskeridirektøren gi adgang til fiske innenfor grunnlinjene med faststående garn for eget forbruk til agn eller eget konsum. Adgangen kan begrenses til bestemte områder, tidsperioder og et bestemt antall garn pr. båt.

Omsetning av sild fanget i medhold av denne paragraf er forbudt.

§ 8

Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter for gjennomføring og kontroll av disse forskriftene, herunder fastsette pålegg om låssetting.

§ 9

Fiskeridepartementet bemyndiges til å endre disse forskrifter når praktiske hensyn tilsier det.

§ 10

I tilfeller hvor fartøyer forsettlig eller uaktsomt dumper eller på annen måte forårsaker at sild neddrepes, kan Fiskeridirektøren foreta en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fangst utover kvote vil bli inndradd.

§ 11

Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter. På samme måte straffes forsøk.

§ 12

Disse forskrifter trer i kraft 1. august 1977.

Sak 17/77. Regulering av fisket av norsk-arktisk torsk.

a) Oversikt over fisket hittil i år og prognose for totalkvantumet.

Som forutsatt i de prognoser Havforskningsinstituttet la fram i desember 1976 har fisket hittil i år vært preget av et godt skreifiske, mens utviklingen i vårtorskefiske har vært svakere enn i de foregående år. Dette henger bl.a. sammen med en forskyvning i bestandens alderssammensetning i retning av eldre årsklasser.

Nedenfor er angitt oppfisket kvantum pr.1.5. i 1976 og 1977, fordelt på trålergrupper og konvensjonelle redskaper. Alle tall er i tusen tonn rund vekt.

Oppfisket pr. 1.5.	<u>1976</u>	<u>1977</u>
Ferskfisktrålere 250 BRT	75	63
Saltfisktrålere	3,5	4
Fabrikkskip	15	17
Konvensjonelle redsk./småtrålere	128,5	164
Totalt pr. 1.5.	222	247

Det er de konvensjonelle redskaper som står for økningen i totalkvantum, mens trålere over 250 BRT pr. 1.5. faktisk har et mindre oppfisket kvantum i 1977 enn i 1976.

For de konvensjonelle redskaper er det det gode skreifisket med stor deltakelse som gjør utslaget. Vårtorskefisket viser i år mindre utbytte og mindre deltakelse enn foregående år.

Tallene for ferskfisktrålere over 250 BRT kan tyde på at en har fulgt opp Fiskeridirektørens henstilling om å fordele kvotene over året av hensyn til sysselsettingen i industrien. Nedenstående oppstilling viser at ferskfisktrålerne i perioden 1.5.-31.12.1977 har til disposisjon et nesten dobbelt så stort kvantum som for tilsvarende periode i 1976:

	1976		1977	
	Tusen tonn	%	Tusen tonn	%
Årskvote	112,5	100	135,5	100
Oppfisket pr. 1.5.	75,0	67	63,0	46,5
Gjenstår av årskvoten	37,5	33	72,5	53,5

Fisket i mai måned.

Ifølge foreløpige oppgaver og anslag utgjorde fisket i mai ca. 33 tusen tonn. Tilsvarende tall for mai 1976 var 46 tusen tonn. Dette gir totalt oppfisket kvantum pr. 1.6. på henholdsvis 268 og 280 tusen tonn i 1976 og 1977. En har foreløpig ikke oversikt over hvorledes kvantumet i mai fordeler seg på redskaps- og fartøytyper. Det er imidlertid rimelig å anta at reduksjonen fra 1976 til 1977 i stor grad skyldes en nedgang i det konvensjonelle fisket.

Prognose for totalkvantumet i 1977.

Pr. 1.5.1977 kjenner en oppfisket kvantum fordelt på redskaps- og fartøytyper.

En vet således hvor mye trålerne over 250 BRT hadde igjen pr. 1.5. av totalkvoten for 1977 på 180 tusen tonn. På det nåværende tidspunkt synes det rimelig å forutsette at trålerne vil være i stand til å fiske opp den resterende del av årskvoten. Å gi en prognose for totalkvantumet i 1977 vil i tillegg bestå i å gi anslag over konvensjonelle redskaper og småtrålerens fiske i perioden 1.5.-31.12.1977.

I oppstillingen nedenfor er det som en illustrasjon gitt 4 alternativer for totalkvantumet i 1977. Alle tall i tusen tonn rund vekt:

	1976	1977			
		Alt.1	Alt.2	Alt.3	Alt.4
Totalt oppfisket pr. 1.5.	222,0	247	247	247	247
Trålere 250 BRT 1.5.-31.12.	61,5	96	96	96	96
Konvensjonelle redskaper og småtrålere 1.5.-31.12.	96,5	96,5	87	77	27
Totalkvantum	380,0	439,5	430	420	370

Alle alternativer forutsetter at trålerne fisker opp sine kvoter.

Alt.1 forutsetter at det konvensjonelle fisket resten av året får samme omfang som i 1976.

Alt.2 forutsetter en 10% reduksjon i det konvensjonelle fisket i forhold til 1976 (samme forutsetning som i ressursmeldingen fra Havforskningsinstituttet).

Vårtorskefisket vil i år komme ut med et kvantum som er omkring 20% mindre enn i 1976. I alt.3 har en forutsatt den samme

reduksjonen i det konvensjonelle fisket resten av året.

Alt.4 er utelukkende tatt med for å illustrere hvilken reduksjon som måtte til i det konvensjonelle fisket før en kommer ned i totalkvoten på 370 tusen tonn.

Ut fra ovenstående vil en ^{ANSLA} ~~forese~~ totalkvantumet i 1977 til 420-430 tusen tonn.

NORSKE TRÅLERREDERIERS
FORENING

TELEGR.ADR.. TRÅLERFORENING
AW/goe

8310 Kabelvåg, den 23. juni 1977.
Tlf. Kabelvåg 4145.

Fiskeridirektoratet,
postboks 185 - 186,
5001 BERGEN.

REGULERINGER I FISKET.

Styret i Norske Trålerrederiets Forening behandlet på styremøte 13. ds. i Tromsø utviklingen i torskefisket hittil samt fisket videre fremover sommeren og høsten. Slikt vedtak ble fattet i sak 23/77:

"Styret i Norske Trålerrederiets Forening vil anbefale at samtlige ferskfisktrålere gis driftsmuligheter fra ca 27. juli 1977 for å medvirke til å opprettholde sysselsettingen i fiskeindustrien fra ca 1. august. For dette formål bør kvoteperioden 1/9 - 31/12 endres til levering i perioden 1/8 - 31/12, og at den enkelte tråler gis et tillegg på 120 tonn torsk rund vekt i nevnte periode. Oppfisket situasjon i torskefisket primo/medio november bør vurderes med sikte på et eventuelt fritt fiske for ferskfisktrålerne resten av året.

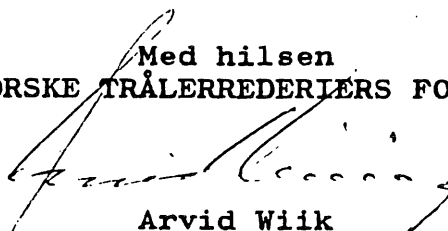
Alternativt vil styret anbefale at ferskfisktrålerne fortsetter fisket fram til 10. november 1977 på nåværende kvotegrunnlag, og at det etter 10. november gis anledning til et fritt fiske for ferskfisktrålerne."

En tør be om at vedtaket blir lagt fram for Reguleringsutvalget til behandling.

Til Deres orientering vedlegges et antall eksemplarer av "Oversikt over ferskfisktrålernes fiske pr. 10.6.1977 i kvoteperioden 1.1. - 31.8.1977".

Kopi m/vedlegg sendes Norges Fiskarlag.

Med hilsen
pr. NORSKE TRÅLERREDERIERS FORENING

Arvid Wiik

Vedlegg.

Kopi m/vedlegg:

Norges Fiskarlag, Tr.heim.

Sak 17/77 b) Deltakelsen i trålfisket. Justering av fartøykvoter.

En refererer til tidligere behandling av denne sak i Reguleringsutvalget (se særlig sak 9/77).

I. Oversikt over deltakelsen.

For gruppene fabrikkskip og saltfisktrålere har det ikke skjedd endringer i deltakelsen.

På møtet i Reguleringsutvalget 6.5.1977 ble det vist til at en hadde for ferskfisktrålerne vedkommende et udisponert kvantum på 1.530 tonn. En valgte å holde det i reserve til en fikk bedre oversikt over deltakelsen fra fartøyer med "dobbelkonsesjon". En har tidligere stipulert deltakelsen for disse 6 fartøyer (samt 1 ringnotfartøy) til 3,1 årskvote (å 1.590 tonn). Tar en hensyn til det kvantum disse fartøyer allerede har fisket av torsk (875 tonn), samt at et sannsynlig tidspunkt for stopp i rekefisket ved Grønland (se sak 22/77) er forskjøvet til utpå høsten, vil en anta at deltakelsen kan reduseres med 1 årskvote til 2,1 årskvoter.

Regnet i årskvoter gir dette følgende deltakelse og fordeling:

74 helårsdrevne mellom 250 og 300 BRT	74	kvoter
4 " over 300 BRT (+ 10%)	4,4	"
2 nybygg og 1 ombygget fartøy	1,5	"
6 rekestrålere + 1 ringnotfartøy	<u>2,1</u>	"
I alt	<u>82</u>	<u>kvoter</u>

Ifølge innkomne leveringsoppgaver og opplysninger som Norske Trålerrederiers Forening har innhentet, må en nå kunne fastslå at omfanget av rundfrysing er adskillig mindre enn det som ble forutsatt da en fastsatte rundfrysingstillegget til 2.000 tonn. Pr. dato er ca. 2.000 tonn levert rundfrosset hvilket representerer et rundfrysingstillegg på ca. 400 tonn. På bakgrunn av de innkomne opplysninger vil en foreslå rundfrysetillegget redusert til 1.000 tonn.

Dette gir følgende disponering av gruppekvoten for ferskfisktrålerne:

Gruppekvote ferskfisktrålere	135.500	tonn	rund	vekt
Rundfrysetillegg	1.000	"	"	"
	134.500	"	"	"
82 fartøykvoter å 1.590	130.380	"	"	"
Til disposisjon	4.120	"	"	"

II. Justering av gruppe-/fartøykvoter.

På Reguleringsutvalgets møte 9.3.1977 ble ferskfisktrålerne fartøykvoter justert opp med 50 tonn. En ble her enig om at en ved en eventuell ny justering skulle vurdere en justering av gruppekvotene.

Da det udisponerte kvantum er så vidt lite som ca. 4.000 tonn, vil en foreslå at en anvender en enkel justeringsform. En vil således antyde som et mulig alternativ at samtlige trålere over 250 BRT (unntatt de som har fått tonnasjen øket etter at kvoteordningen ble innført, jfr. sak 1/77b) får et like stort tillegg på 40 tonn uansett hvilke grupper eller størrelser de hører til.

De justerte fartøykvoter for 1977 blir i så fall:

Fabrikkskip	2.810 tonn
Saltfisktrålere	2.165 "
Ferskfisktrålere over 300 BRT ¹⁾	1.790 "
Ferskfisktrålere mellom 250 og 300 BRT ¹⁾	1.630 "

1) Pluss eventuelt rundfrysingstillegg på 20%.

Gruppekvoteene blir:

Fabrikkskip	13 x 2.810	=	36.530 tonn rund vekt
Saltfisktrålere	4 x 2.165	=	8.660 " " "
Ferskfisktrålere over 250 BRT			134.810 " " "
	Totalt		<u>180.000 tonn rund vekt</u>

Hvis hele det resterende kvantum (4.000 tonn) bare blir utdelt på ferskfisktrålerne, vil tillegget for disse bli knapt 50 tonn. Fartøyer i denne kategori som er over 300 BRT og som driver rundfrysing vil i så fall komme over den årskvote som saltfisktrålerne (over 450 BRT) får. Det har tidligere vært pekt på at kvotene for saltfisktrålerne over 450 BRT og de trålere som driver rundfrysing, burde være omtrent like.

III. Periodeoppdelingen for ferskfisktrålerne.

På møte i Reguleringsutvalget 6.5.1977 ba Norske Trålerrederiers Forening om at et eventuelt supplement til ferskfisktrålerkvoter måtte kunne disponeres i august.

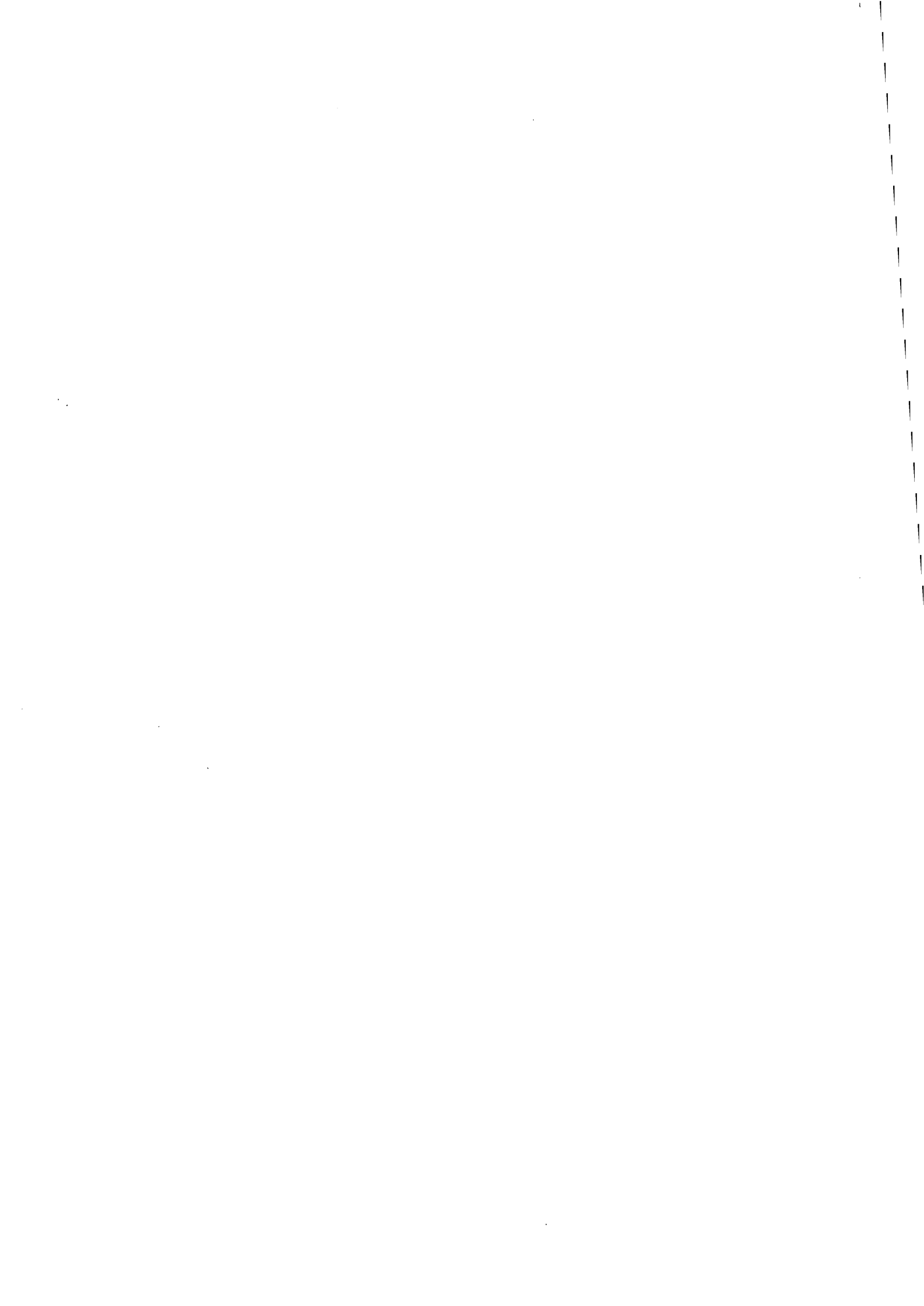
Fiskeridirektøren vil i tilknytning til dette foreslå at de 40 tonn legges til kvoten for andre kvoteperiode, men at en samtidig endrer periodeinndelingen slik at 2.periode starter 1.august (eventuelt 15.august), mot tidligere 1.september. En gjør for ordens skyld

oppmerksom på at eventuelt uoppfisket kvantum i 1.periode uavkortet kan overføres til 2.periode.

Kvantums- og periodeinndeling blir som følger:

	<u>Kvote, tonn pr. fartøy</u>		
	<u>1.periode</u>	<u>2.periode</u>	<u>Total</u>
	<u>(1.1.-31.7.77)</u>	<u>(1.8.-31.12.)</u>	
Ferskfisktrålere mellom 250 og 300 BRT ¹⁾	1.160	470	1.630
Ferskfisktrålere over 300 BRT ¹⁾	1.276	514	1.790

1) Pluss eventuelt rundfrysetillegg på 20%.

Saksliste -
Sak 18/77. Oversikt over fisket etter norsk-arktisk hyse.
Prognose for totalkvantumet i 1977.

En viser til sak 2/77 hvor bestandssituasjonen og fiske i 1977 etter norsk-arktisk hyse er vurdert. På det tidspunkt ble totalkvantum hyse i 1977 anslått til ca. 45.000 tonn rund vekt. Da Norges kvote er 50.000 tonn kunne en konkludere med at det var unødvendig å kvoteregulere hysefisket i 1977.

I. Oversikt over fisket.

Pr. 1.5.1977 var det fisket 11.988 tonn hyse og 247.210 tonn torsk. De tilsvarende tall pr. 1.5.1976 var 16.602 tonn og 222.314.

Det alt vesentligste av de 11.988 tonn utgjøres av bifangster i trålfisket (ca. 10.500 tonn). Ifølge opplysninger fra Norske Trålerrederiers Forening har ferskfisktrålerne hittil i år hatt en innblanding av hyse i prosent av torsk på omkring 14%. For fabrikkskipene er den tilsvarende prosenten 6,5. Et veiet gjennomsnitt for alt trålfiske hittil i år gir da en innblanding av hyse i prosent av torsk på ca. 12,5%. I 1976 var innblandingen 17,2%.

II. Prognose for totalkvantumet.

Det viktigste hysefisket med konvensjonelle redskaper er linefisket om sommeren og høsten. I sak 2/77 (se denne) er det konvensjonelle fisket i 1977 anslått til ca. 20.000 tonn. Det har ikke skjedd endringer i forutsetningene bak dette tallet, slik at en fortsatt vil anslå det konvensjonelle fisket til 20.000 tonn.

For trålerne vil en forutsette samme bifangstandel resten av året som hittil i år, samt at trålere over 250 BRT fisker opp de tildelte torsk kvoter. For trålere under 250 BRT vil en anslå oppfisket kvantum torsk til 10.000 tonn.

Dette skulle lede til følgende prognose for totalkvantumet av norsk-arktisk hyse:

Konvensjonelle redskaper	20.000 tonn rund vekt
Trålere over 250 BRT 180.000 x 0.125	22.500 " " "
Trålere under 250 BRT 10.000 x 0.125	<u>1.250 " " "</u>
Totalt	43.750 tonn <u>rund vekt</u>

Sak 19/77. Regulering av makrellfisket. -
Fastsettelse av kvantum, fordeling på oppmaling/konsum og
periodeoppdeling.

På møtet i Reguleringsutvalget den 6.5.d.å. ble under sak 11/77c behandlet spørsmålet om fastsettelse av åpningsdato og kvantum for makrellfiske for oppmaling nord for 60°n.br. i 1977. Utvalget tilrådte at fisket blir åpnet den 18.7. I samsvar med tilrådingen sendte Fiskeridirektøren den 14.6.1977 ut melding om åpning av fisket m.v.

Når det gjelder spørsmålet om kvantum, tilrådte utvalget at fisket nord for 60°n.br. må kvantumsreguleres i 1977 i motsetning til de foregående år da bare fisket om høsten sør for 60°n.br. har vært totalkvoteregulert. Utvalget fant imidlertid å burde vente med å tilrå bestemt kvantum. Hovedgrunnen til dette var den uklarhet som fortsatt gjorde seg gjeldende i forholdet til EF. Da det ennå ikke var oppnådd enighet om en rammeavtale med EF, hadde reelle forhandlinger om makrellfisket ikke kunnet komme igang. Det var på møtet enighet om å komme tilbake til spørsmålet om fastsettelse av kvantum for oppmaling nord for 60°n.br. samt de øvrige spørsmål i forbindelse med makrellreguleringen, på neste reguleringsutvalgsmøte.

Ved reguleringen av makrellfisket må det tas standpunkt til følgende hovedspørsmål:

1. Området for reguleringen.
2. Fastsettelse av totalkvantum i området med fordeling oppmaling/konsum.
3. Fastsettelse av kvantum og åpningsdato for oppmaling i området nord og syd for 60°n.br.

Ad.1.

Foruten selvsagt i Norges økonomiske sone kan norske reguleringsbestemmelser gjøres gjeldende for norske fartøyer også i EF-havet. Forutsetningen er da at utforming av bestemmelsene skjer innenfor rammen av gjeldende avtale mellom Norge og EF.

Gjensidighetsavtalen mellom EF og Norge er ennå ikke underskrevet, men det er en "forståelse" mellom de to parter. På grunnlag av denne "forståelsen" har både EF-kommisjonen og Storbritannias utferdiget bestemmelser som til utgangen av juni måned dette år, gir Norge adgang til å fiske i EF-havet i 1977 i samme omfang som i 1976.

EF's ministerråd skal på møte den 27.6.1977 bl.a. behandle forslag fra kommisjonen om å opprette et lisensierings-system for tredjelands fiskefartøyer i EF-sonen fra 1.7.1977. Det er imidlertid lite sannsynlig at det på møtet blir oppnådd enighet om forslaget. Forutsetningen for at lisensieringssystemet skal bli innført er dessuten at det er fastsatt kvoter for angjeldende tredjeland. Dersom det innen 18.juli d.å. blir oppnådd enighet mellom EF og Norge om norsk makrellkvote i EF-sonen vil problemet med omfanget av det norske fisket i EF-sonen være løst. Dersom slik enighet ikke blir oppnådd, noe som det er gode grunner for å anta, og heller ikke norske kvoter blir fastsatt på annen måte, antar en at EF forlenger gjeldende avtale med Norge om gjensidige fiskerettigheter i hverandres soner. På denne bakgrunn antar en at området for de norske reguleringsbestemmelsene bør fastsettes til Skagerrak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 4^ov.1.

Ad.2.

Det internasjonale havforskningsråds Liaisonkomite har anbefalt at makrellkvoten for underområde IV og div. IIIa (området øst for 4^ov.1.) settes til 220.000 tonn i 1977. Heri er inkludert andel av den vestlige makrellbestanden. Ved fastsettelse av totalkvote i området bør etter Fiskeridirektørens oppfatning forskernes anbefaling legges til grunn.

Som nevnt ovenfor gir gjeldende avtale mellom Norge og EF Norge adgang til å fiske i EF-sonen i 1977 i samme omfang som i 1976.

Norges historiske andel av makrellfisket i ICES områdene IIa, IIIa og IV er i de siste 10 år ca. 85%. For nærmere orientering vedlegges en tabellarisk oversikt over de aktuelle lands makrellfiske i dette området i perioden 1966-1976.

Med grunnlag i det historiske fisket vil Norge av den anbefalte totalkvote på 220.000 tonn ha krav på et kvantum på 187.000 tonn. Dette omfatter også fisket i EF-sonen. Norge og EF er imidlertid ikke enige om sonekvotene for makrell. I konsultasjonene med EF i januar og februar d.å. (jfr. sak 3/77) hevdet Norge at hovedtyngden av makrellen "hører til" norsk sone, mens EF inntok det motsatte standpunkt.

Norge har tildelt følgende makrellkvoter i norske økonomisk sone i 1977:

Færøyane:	15.000 tonn
Sverige:	2.500 "
Sovjetunionen:	<u>1.000 "</u>
Tilsammen:	<u>18.500 tonn</u>

I tillegg til de allerede tildelte kvoter kan det dessuten være aktuelt å tildele enkelte av EF-landene en mindre makrellkvote i norsk sone hvis det blir aktuelt å tildele sonekvoter. Disse kvoter kan tilsammen komme opp i en størrelsesorden av 5-10.000 tonn. Det samlede kvantum som tildeles andre land i norsk sone, skulle gå av Norges sonekvote, mens Norge på den annen side måtte kunne regne med en andel av EF's sonekvote, dvs. at Norge og EF kunne fiske makrell i hverandres soner. Siden det neppe blir enighet om sonekvoter før makrellfisket åpnes og Norge og EF trolig bare forlenger "forståelsen" om gjensidige fiskerettigheter til å gjelde også etter 30.6., vil Fiskeridirektøren tilrå at den norske makrellreguleringen for 1977 legges opp omtrent etter samme prinsipp som tidligere år.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at den norske totalkvoten i området Skagerrak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 4^ov.l. fastsettes med utgangspunkt i det historiske fisket. Norge kan imidlertid neppe vinne forståelse for å reservere for seg selv en så høy andel som 85%. På NEAFC-møtet i Lisboa i juli i fjor foreslo Norge en makrellregulering for samme område for 1977 der Norges andel var ca. 78% (122.000 av den totalkvote som da var foreslått, 155.000 tonn). Fiskeridirektøren vil tilrå at Norge fastsetter en norsk makrellkvote på 150.000 tonn (som tilsvarer ca. 68%). Fratrasket det Norge reserverer for seg selv og det Norge alt har gitt til andre land, blir det igjen 51.500 tonn (220.000 tonn ÷ 150.000 ÷ 18.500) som EF selv kan nytte eller avstå til andre land.

Når det gjelder spørsmålet om fordeling av den norske kvoten på oppmaling og kvantum, vil en foreslå at det stipuleres et kvantum på 40.000 tonn til konsum. En har i denne sammenheng vært i telefonisk kontakt med Norges Makrellag og Feitsildfiskernes Salgslag, som ikke har hatt innvendinger mot at det tas sikte på en konsumfangst på 40.000 tonn.

Ad. 3.

Med en totalkvote på 150.000 tonn og 40.000 tonn til konsum vil oppmalingsfisket være begrenset til 110.000 tonn i hele området nord og sør for 60^on.br. En har ikke tilgjengelig statistikk

som viser tidligere fordeling av norske fangster nord og sør for 60°n.br. Det er viktig at kvantumet fordeles slik at det også til høsten blir noe oppmalingskvantum av hensyn til kombinasjonen mellom oppmalingsfisket og konsumfisket. Fiskeridirektøren foreslår derfor at oppmalingskvantumet fra 18.7. til 12.9. begrenses til 80 000 ^{tk} 90.000 tonn. Kvantumet deretter vil da bli ~~40~~³⁰.000 eller ~~80~~⁷⁰.000 tonn.

Åpningsdato for makrellfisket i området sør for 60°n.br. ble i 1976 fastsatt til 13.september. Fiskeridirektøren antar at det i år ikke foreligger hensyn som skulle tilsi en annen åpningsdato enn i fjor. En vil derfor foreslå at fisket i området sør for 60°n.br. blir åpnet mandag 12.september.

På møtet må en for øvrig drøfte spørsmålet om å legge reguleringen opp slik at den blir mest mulig lik for norske og utenlandske fartøyer som fisker makrell i norsk sone, jfr. sak 11/77.

22.6.77
TT/LGH

3476+2310

Makrell, 1966-1976, områdene IIA, IIIa og IV, tonn.

(Kilder: Liaisonkomiteen - Norge: statistikkontoret, ICES Arbeidsgruppe for makrell)

Ar	Total	Bekav																									
		Belgia		Danmark		Færøyane		Frankrike		DDR		V-Tyskl.		Island		Nederland		Norge		Polen		Sverige		UK		USSR	
		Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1966	532221	67		7552		-		6320		2040		1504		-		12247		483948	90,92	2294		13754		717		1778	
1967	932807	201		20282		-		8354		915		2134		105		10801		867622	93,01	2261		15246		788		4098	
1968	820382	77		9887		-		4684		349		1371		352		5986		777532	94,77	1629		11783		638		6094	
1969	738665	139		10851		3080		11353		399		1161		612		4928		682521	92,39	12		10820		266		12523	
1970	320983	19		26753		2134		4677		51		225		1492		2956		277140	86,34	205		4407		183		741	
1971	244189	85		17590		3603		8995		166		407		649		4945		201216	82,40	130		3163		640		2600	
1972	187949	129		2023		7551		6830		346		374		687		4436		159543	84,88	244		4748		427		611	
1973	348078	78		7459		11202		622		214		563		3079		2339		298877	85,86	561		2960		2974		17150	
1974	305184	145		3890		18625		2218		245		270		4689		3259		255132	83,59	4520		3579		451		8161	
1975 ¹⁾	313554	129		9681		23314		2536		141		433		2 ³⁾		2499		241528	77,02	1296		4636		620		26741	
1976 ¹⁾	297173	281		7667		67855		2423		259		394		460		1955		206534	69,5	2020		4800 ⁴⁾		1324		1201	
Gj.sn. 66-75	474401	107	0,02	11597	2,44	6951	1,46	5659	1,19	487	0,1	844	0,17	1167	0,24	5440	1,14	424506	89,48	1315	0,27	7510	1,58	779	0,16	8050	1,70
Gj.sn. 66-71	598208	98	0,02	15485	2,59	1469	0,25	7397	1,24	653	0,11	113	0,19	535	0,09	6977	1,17	548330	91,66	1089	0,18	9862	1,65	539	0,09	4639	0,78
Gj.sn. 72-75	288691	120	0,04	5763	2,00	15173	5,26	3052	1,06	237	0,08	410	0,14	2114	0,73	3133	1,09	238770	82,71	1655	0,57	3981	1,38	1118	0,39	13166	4,56
Gj.sn. 6+4 år			0,03		2,30		2,76		1,15		0,10		0,17		0,41		1,13		87,19		0,38		1,52		0,24		2,67
Gj.sn. 67-76	450896	128	0,03	11608	2,57	13736	3,05	5269	1,17	309	0,07	733	0,16	1213	0,27	4410	0,98	396766	88,00	1288	0,29	6514	1,47	831	0,18	7992	1,77
Gj.sn. 67-72	540829	108	0,02	14564	2,69	2728	0,50	7482	1,38	371	0,07	945	0,17	650	0,12	5675	1,05	494262	91,39	747	0,14	8361	1,55	490	0,09	4445	0,82
Gj.sn. 73-76	315997	158	0,05	7174	2,27	30249	9,57	1950	0,62	215	0,07	415	0,13	2057	0,65	2513	0,80	250518	79,28	2099	0,66	3994	1,26	1342	0,42	13313	4,21
Gj.sn. 6+4 år			0,04		2,48		5,04		1,00		0,07		0,15		0,39		0,93		85,34		0,40		1,41		0,26		2,52

1) Foreløpige tall.

2) Fra IIA: Frankrike: 1965: 317 t., 1966: 930 t., 1967: 668 t., 1971: 42 t., Vesttyskland: 1966: 3 t., 1967: 2 t., 1968: 13 t., DDR: 1974: 11 t., USSR: 1969: 7 t., 1970: 23 t., Norge: 1966: 10 t., 1967: 27 t., 1970: 140 t., 1971: 316 t., 1972: 88 t., 1973: 21.573 t., 1974: 6.818 t., 1975: 34.661 t., 1976: 10.514 t.

3) Arbeidsgruppen oppgir 0.

4) Usikkert estimat.

Sak 20/77. Regulering av nordsjøsildefisket og sildefisket vest av 4° v.l.

Fiskeridirektøren sendte den 20.6.1977 følgende telex til Fiskeridepartementet:

"Henvendelse til EF om norske sildekvoter i EF-sonen.

Som kjent skal EFs ministerråd 27.d.m. drøfte en rekke viktige fiskerispørsmål, herunder regulering av Nordsjøsildefisket og sildefisket vest av 4° vest for perioden fra 1.juli.

Som det fremgår av innberetninger foreligger det forslag til kvoter for sildefisket vest av 4° vest (område VIa) hvor det samlede kvantum er fordelt på EF-landene og ikke noe på Norge eller andre ikke EF-land.

Fiskeridirektøren tilrår at Norge snarest sender en formell henvendelse til EF-kommisjonen slik at de norske synspunkt er fullstendig kjent før Ministerrådsmøte. Henvendelsen bør underhånden også leveres den britiske fiskeriadministrasjon.

Fiskeridirektøren tillater seg derfor å foreslå at ambassaden i Brussel snarest får instruks om å overlevere en note til EF-kommisjonen med følgende innhold:

"Norge er kjent med at EFs ministerråd 27.d.m. skal drøfte en rekke viktige fiskerispørsmål, herunder regulering av sildefisket i Nordsjøen og område vest for 4° vest (ICES statistikkområde VIa). Norge vil i denne anledning minne om de synspunkt en tidligere har fremholdt når det gjelder regulering av sildefisket i disse områder.

Nordsjøsilde.

Norge støtter på visse vilkår et forslag om fortsatt forbud mot fiske av nordsjøsilde også etter 1.juli d.å. Vilkårene er de samme som en tidligere har gitt uttrykk for:

at tillatt bifangst av silde i andre fangster begrenses mest mulig og at slike bifangstreguleringer blir effektivt håndhevet.

For så vidt angår det første vilkåret vil en fra norsk side gi uttrykk for at de begrensninger i bifangstene som nå gjelder er akseptable. Når det gjelder kontrollen av begrensningene har en ikke fått tilstrekkelig kjennskap til om denne er effektiv på sjøen og ved landing.

Fra norsk side kan en nå ikke unnlate å nevne at det har oppstått visse problemer når det gjelder regulering av fisket i Skagerrak. Dette kan få betydning for det norske standpunkt til regulering av sildefisket i Nordsjøen.

Som kjent er fisket i området øst for en linje mellom Lindesnes og Hanstholmen fyr regulert i en spesiell avtale mellom Norge, Sverige og Danmark.

Med utgangspunkt i denne avtalen har det i mars-mai vært holdt 3 møter mellom disse land for å drøfte regulering av fisket i avtaleområdet. Skagerrak er et viktig område for ungsilde som senere rekrutteres til Nordsjøen. Det er klart at effektene av et fortsatt forbud mot sildefiske i Nordsjøen vil bli vesentlig svekket hvis ikke

sildefisket i Skagerrakområdet blir tilfredsstillende regulert. På siste møte presenterte Norge og Sverige et felles reguleringsforslag som nå vurderes av de danske myndigheter.

Uten en tilfredsstillende avtale for Skagerrakområdet, må Norge forbeholde seg retten til å komme tilbake til reguleringen av sildefisket i Nordsjøen.

Hvis EFs ministerråd på møte i neste uke ikke skulle komme til enighet om et fortsatt forbud mot sildefiske i Nordsjøen, vil Norge gi uttrykk for at en forutsetter at Norge blir tildelt en kvote på linje med EF-landene. I den anledning vil en ikke unnlate å minne om at Norge i fjor protesterte mot den sildekvote som Norge var tildelt i NEAFC. For det første mente Norge at totalkvoten var for høy, og for det andre at den norske andelen var for liten (23.900 tonn av en totalkvote på 160.000 tonn). For øvrig blir behovet for en tilfredsstillende regulering i Skagerrak enda mer påtrengende hvis det tillates et direkte sildefiske i Nordsjøen.

Sildefisket vest av 4^ovest (VIa).

For fisket i dette området foreslo havforskerne opprinnelig en kvote for 1977 på 83.000 tonn. Forslaget er senere redusert til 48.000 tonn. Norge vil i tråd med den prinsipielle oppfatning en har fulgt i slike saker i de internasjonale fiskerikommisjoner, tilrå at kvoten settes til 48.000 tonn. Basert på Norges andel av NEAFC-kvoten i 1976 (15.200 tonn av totalkvoten på 136.000 tonn) vil en norsk andel av en sildekvote i område VIa være ca. 5.300 tonn.

Som kjent er det allerede på forhånd en manglende balanse i de gjensidige fiskeriinteresser mellom Norge og EF med stor overvekt av EF-fisket i norsk sone. Uten at det blir tatt tilstrekkelig hensyn til de norske interesser som er fremført ovenfor, vil denne ubalansen bli ytterligere forsterket."

22.6.77

SE/VT

Sak 22/77 Norsk fiske i ICNAF-området i 1977.

a) Rekefisket:

Oppgavene som er mottatt til nå viser at pr. 17.juni har de norske rekestrålerne fisket ialt 3760 tonn ved Vest-Grønland i 1977. Dette er ca. 1000 tonn under kvantumet i tilsvarende periode i 1976.

Arsaken til nedgangen i kvantumet er at deltagelsen i først halvår i år har vært mindre enn i første halvår 1976. Endel av flåten har fisket lodde til konsum, et par fartøy har drevet torskestråling, og noen fartøy har fisket reker på andre felter. Sammenlignet med månedsfangstene i 1976 var fangstkvantumet spesielt lavt i mars og april.

Framskrivningen av fangsten i 1977 som ble foretatt til møte i Reguleringsutvalget 9.mars i år var basert på 30% økning i de månedlige fangstene utover i 1977 i samsvar med utviklingen i årets to første måneder. Som nevnt ovenfor har en fra mars hatt en annen utvikling enn en kalkulerte med tidligere i år.

Tabellen fra sak 3/77/C er gjengitt her ajourført med fangsttall fram til 17.juni. På det tidspunkt var fem rekestrålere i drift ved Vest-Grønd. Kort tid etter kom tre fartøy til feltet for å begynne ny tur, og flere fartøy er ventet å delta med det første. Regner en fangsten i resten av juni til 400 tonn og 1200 tonn pr. måned i tiden framover vil 7000 tonn være nådd i september.

REKEFISKET VED VEST GRØNLAND

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	September	Oktober	November	Desember	Total
Fangster 1976	340	651	375	999	1.771	1.179	1.291	1.577	937	866	1.377	242	11.605
Akkumulert fangst 1976	340	991	1.366	2.365	4.136	5.315	6.606	8.183	9.120	9.986	11.363	11.605	11.605
Fangst 1977	436	854	121	324	1.785	240 ¹⁾							
Akkumulert fangst 1977	436	1.290	1.411	1.735	3.520	3.760							
1976 fangsten med 30% økn.	442	1.288	1.776	3.075	5.377	6.910	8.588	10.638	11.856	12.982	14.772	15.087	15.087
Ny prognose for fiske i 1977						640	1.200	1.200	1.200				
Akkumulert fiske ifølge prognosen						4.160	5.360	6.560	7.760				

Sak 23/77. Orientering om forhandlinger med USSR.

Nedenfor gjengis protokoll fra tredje sesjon i den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommissjon:

"1. Etter innbydelse fra Regjeringen i Unionen av Sovjetiske Sosialistiske republikker og i samsvar med avtale mellom regjeringen i Kongeriket Norge og USSR's regjering om samarbeid innen fiskerinæringen av 11.april 1975 ble den tredje sesjon i Den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommissjon avholdt i Moskva i tiden 14.-17.juni 1977.

2. Følgende representanter fra de kontraherende parter deltok i arbeidet i Den blandede kommisjon:

Fra norsk side:

G.H. Gundersen	-	den norske representant i Den blandede kommisjon, ekspedisjonssjef i Det norske Fiskeridepartement.
K. Raasok	-	norsk viserepresentant i Den blandede kommisjon, underdirektør i Det norske Fiskeridepartement.

Fra USSR's side:

R.G. Novochadov	-	Sovjetunionens representant i Den blandede kommisjon, sjef for avdelingen for utenlandske forbindelser i Fiskeriministeriet i USSR.
V.P. Ponomarenko	-	Sovjetunionens viserepresentant i Den blandede kommisjon, direktør for PINRO.

På den tredje sesjon i Den blandede kommisjon deltok norske og sovjetiske delegasjonsmedlemmer og eksperter (vedlegg 1).

3. Følgende dagsorden ble vedtatt:

1. Åpning av sesjonen.
2. Godkjenning av dagsordenen.
3. Redegjørelse om fiske i 1977 av regulerte fiske-slag.

4. Reguleringstiltak for fiske i Barentshavet og Norskehavet.
  - a) redegjørelse fra USSR's side om midlertidige fiskeriregler i den sovjetiske 200-mils-sone;
  - b) fordeling av torskekvoter for 1977;
  - c) fordeling av hysekvoter for 1977;
  - d) fordeling av kvoter for småhval i 1977;
5. Redegjørelse fra norsk side om reguleringstiltak rundt Svalbard.
6. Reguleringstiltak for sovjetisk fiske i den norske sone syd for 62° n.br.
7. Eventuelt.
8. Avslutning av sesjonen.

4. Under pkt. 3 på dagsordenen utvekslet partene informasjon om fangst av regulerte fiskeslag i 1977.

Det ble pekt på visse uoverensstemmelser mellom fangst-rapporter sendt av sovjetiske fartøyer til norske myndigheter og sovjetiske fiskerimyndigheters fangstopp-gaver. Dette skyldtes uklarhet ved rapporteringen, bl.a. dobbeltrapportering og misforståelse i radiorapporteringen. Den norske part understreket behovet for å få ukentlige fangstrapporter som innsendes direkte fra hvert enkelt sovjetisk fiskefartøy med angivelse av fartøyets radiokallesignal og nummer, samt fangst i tonn og fartøyets posisjon. Det ble i denne forbindelse vist til de permanente norske fiskeforskrifter.

Den sovjetiske part tok dette til underretning.

5. Under pkt. 4 underpunkt "a" redegjorde den sovjetiske part om at det fra og med 25.mai 1977 er innført midlertidige tiltak for bevaring av de levende ressurser og regulering av fisket i de områder av Barentshavet som støter opp til USSR's kyst i en bredde av 200 nautiske mil som fastsatt i forordning i Presidiet i Det øverste Sovjet i USSR av 10.desember 1976. Midlertidige regler for utøvelse av utenlandsk fiske i sjøområdet av Barentshavet som støter til Sovjetunionens kyst, er tidligere overlevert til den norske ambassade i USSR. Videre ble den norske part informert om tiltak når det gjelder den praktiske gjennomføring av bestemmelsene i forordningen av 10.desember 1976 slik de er fastsatt i USSR's forskrifter fra februar og mars 1977 og som er en videreføring av forordningen av 10.desember 1976.

6. Den norske part underrettet den sovjetiske part om de permanente forskrifter for utenlandsk fiske i den økonomiske sone i Norge. Forskriftene som ble gjort gjelde fra 13.mai 1977 ble overlevert den sovjetiske part.

7. Under pkt. 4 underpunkter "b" og "c" på dagsordenen ble partene enige om at man skulle legge til grunn de fang kvoter for torsk og hyse som ble fastlagt på 2.sesjon i Den blandede kommisjon. Partene behandlet spørsmålet om fordeling av fangstkvoter for tredjeland i Norges økonomiske sone og i de havormåder av Barentshavet som støter opp til USSR's kyst og et tilstøtende område for felles fiskeriregulering hvis grenser for tiden behandles av partenes kompetente myndigheter. De ble enige om at tredjelands torske- og hysefangster i de nevnte områder av Barentshavet ikke skal overskride det kvantum som er nevnt i vedlegg 2 til denne protokoll.

Under hensyntagen til formen på et tilstøtende område for felles fiskeriregulering som for tiden drøftes av partenes kompetente myndigheter, avtalte partene gjensidig torske- og hysekvoter i Norges økonomiske sone og i de havområder i Barentshavet som støter opp til USSR's kyst, slik som vist i vedlegg 3 til denne protokoll.

8. Under pkt. 4 "d" på dagsordenen ga den norske part uttrykk for at den var interessert i å fortsette fangsten av småhval i 1977 i de områder av Barentshavet som støter opp til USSR's kyst. Den sovjetiske part stilte seg forståelsesfull til anmodningen fra den norske part og gikk med i 1977 å tillate norske fangstfolk fangst av småhval i det område uten ekstra reguleringstiltak.

9. Under pkt. 5 på dagsordenen underrettet den norske part den sovjetiske part om de fiskerireguleringstiltak de er meningen å gjøre gjeldende i Svalbard-området. Det ble nevnt fredede områder for nærmere bestemte soner innenfor 20 n.mil, totalkvoter for de viktigste fiskebestander og redskapsreguleringer. Det ble presisert at ordningen ville være ikke-diskriminerende. Den sovjetiske part ga uttrykk for sitt syn på dette spørsmål.

10. For området syd for 62^on.br. (pkt. 6 på dagsorden) ble partene enige om følgende kvoteordning for norsk sone av ICES underområde IV for USSR.

Sei: 50.000 tonn

Makrell: 1.000 "

I fisket etter sei kan det i den enkelte fangst tas 10% bifangst av torsk, hyse og hvitting, begrenset til 5.000 tonn i alt.

11. Partene ble enige om å forhøye den sovjetiske uerkvote i norsk økonomisk sone til 95.000 tonn. Fra norsk side ble det uttalt at uerfisket i norsk sone begrenses til området vest for 20^oo.l. Partene ble enige om at for nærmere presisering av fangstområder for uer skal forskerne frem-skaffe materiale om utbredelsen av uer og torskeyngel i det vestlige området av Barentshavet innen neste sesjon i Den blandede kommisjon, hvoretter spørsmålet vil bli be-handlet.

12. Den norske part pekte på at anvendelse av tiltak som følger av fiskeriforskriftene for den norske økonomiske sone i en overgangsperiode har vært begrenset til advarsler overfor utenlandske fiskefartøyer som har forbrudt seg. Ikke desto mindre akter de norske myndigheter i nær fremtid å anvende de straffesanksjoner som loven om Norges økonomiske sone hjemler.

Den sovjetiske part underrettet om at de kompetente myndigheter vil ta alle tiltak for å forebygge overtredelser av fiskeriforskriftene i Norges økonomiske sone.

Partene var helt ut enige om at det er nødvendig å fore-bygge overtredelser av fiskeriforskriftene.

13. Partene uttalte som sin mening at det ikke var hensikts-messig å gi tilleggskvoter til tredjeland i 1977 av sine nasjonale kvoter."

Sak 24/77 B.

Orientering om Liaison-komiteens anbefaling av maskevidde-
økning i trålfisket syd for 64°.

Etter den gjeldende NEAFC rek. 1 om minste maskevidde i trål og snurrevad er det alt etter materialtype fastsatt 70, 75 og 80 mm for region II, d.v.s. Norskehavet sønnenfor 64°n.br., Nordsjøen og området vest av De britiske øyer nordenfor 48°n.br. og østenfor 18°v.l.

I de norske bestemmelser om maskevidde er det for dette området fastsatt en minste maskevidde på 80 mm i trål og snurrevad uansett materiale.

I rapporten for 1977 til NEAFC reiser Liaisonkomiteen igjen spørsmålet om økning av minstemålet for maskevidde i trål og snurrevad for nevnte område til 90 mm. Liaisonkomiteen har i tidligere rapporter til NEAFC (for 1974 og 1975-årsmøtene) anbefalt øking av maskevidden i trål og snurrevad i Nordsjøen. Komiteen har i den forbindelse spesielt pekt på at en slik økning vil bety en betydelig fordel for fisket etter rundfisk (torsk, hyse, hvitting m.v.) og flatfisk (flyndre m.v.). Komiteen har foretatt en nøye vurdering av virkningen av forskjellige maskevidder på forskjellige fiskeslag.

Liaisonkomiteen uttaler at det finner sted betydelig utkast av småfisk av hyse og hvitting. Dette har forekommet i stor utstrekning spesielt i 1976, da det ble anslått at Nederland og Storbritannia (Skotland) alene hadde et utkast på omkring 40.000 tonn hyse og hvitting.

Liaisonkomiteen anfører at en maskevidde på 90 mm for angjeldende område vil på sikt øke utbyttet pr. individ med omkring 12% for alle redskaper.

Av hensyn til de fiskerne (norske og utenlandske) som driver både i den norske sone og EF-sone i Nordsjøen, er det selvfølgelig meget viktig at Norge og EF harmoniserer sine maskeviddebestemmelser. Det vil være naturlig å peke på dette i forbindelse med behandlingen av Liaison-komiteens rapport. En vil videre tilrå at Norge på NEAFC-møtet gir uttrykk for at maskevidden i trål og snurrevad i norsk sone

i Nordsjøen (region II, d.v.s. syd for 64° n.br.) vil bli hevet til den maskevidden Liaison-komiteen foreslår - 90 mm - fra 1.7.78. Dette vil samsvare med det standpunkt som Norge så sterkt har gått inn for når det gjelder minste maskevidde i trål og snurrevad i region I (Norskehavet og Barentshavet), nemlig å følge havforskernes anbefalte maskevidde.

Sak 24/77 c. NEAFC's framtid.

Denne sak er ført opp på sakslisten for årsmøtet i NEAFC i juli d.å.

NEAFC har som kjent nedsatt en arbeidsgruppe som skal utarbeide en ny konvensjonstekst for NEAFC. Arbeidsgruppen har hatt to møter, ett i tiden 11. - 14. januar og ett 29.3. - 2.4. d.å. En orientering om disse møtene ble gitt reguleringsutvalget på møtene 9.3. og 6.5. d.å., jfr. sak 6/77 og sak 12/77.

Som opplyst i notatet om siste møtet har EF gitt uttrykk for ønske om at det bør innkalles til en diplomatkonferanse og har erklært seg villig til å sirkulere et konvensjonsutkast forut for en slik konferanse. Fra ambassaden i Brüssel har en i dag (23.6.77) mottatt et eksemplar av utkastet. På møtet vil det bli gitt en nærmere orientering om innholdet.

Det er nå to spørsmål som reiser seg i denne sak og som en bør få avklart før møtet i NEAFC i juli.

1. Bør en fra norsk side støtte forslaget fra EF om innkallelse av en diplomatkonferanse om saken.
2. Bør Norge utsette tidspunktet for sin oppsigelse av sitt medlemskap i NEAFC.

Ad. 1.

Norge bør støtte forslaget om å holde en diplomatkonferanse. Riktignok er det fra polsk side gjort innvendinger mot forslaget, men fra de øvrige land som er representert i arbeidsgruppen, bl.a. Sovjet, har det ikke vært gitt uttrykk for noen sterke synspunkter i saken.

Ad. 2.

Alle 7 EF-land som er medlemmer av NEAFC har i likhet med Norge sagt opp sitt medlemskap i NEAFC. Oppsigelsen fra de enkelte land vil få virkning fra:

Belgia	30.12.77
Danmark	29.12.77
Frankrike	31.12.77
Vest-Tyskland	7.2.78
Nederland	29.12.77
U.K.	31.12.77
Irland	24.2.78

Norges medlemskap løper ut allerede i midten av august d.å. For å kunne få innflytelse på den videre omorganiseringen av NEAFC, har Fiskeridirektøren i telex av 22. d.m. til Fiskeridepartementet foreslått at Norge gir depositar-regjeringen (den britiske) beskjed om at Norges medlemskap forlenges til ut 1977.

MÅ IKKE OPPRETTLIGGJØRES

R E F E R A T
U T V A L G E T

fra møte i Fiskeridirektoratets utvalg

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet den 9. desember 1977, og varte fra kl. 09.00 til kl. 15.45.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
Ass.fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, Fiskeridirektoratet
Ekspedisjonssjef Gunnar H. Gundersen, Fiskeridepartementet
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt

Fra fiskernes organisasjoner:

Fiskebåtreder Leidulv Grønnevet, Norges Fiskarlag
" Harald Birkeland, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Oddvar J. Majala, Norges Fiskarlag
Disponent Arnold Reinholdtsen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretærer for utvalget møtte underdirektør Aslak Aasbø sammen med konsulentene Gystein Høy og Arne Wåre, Fiskeridirektoratet.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Per L. Møtke, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Torben Foss, Fiskeridirektoratet
Nestleder Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Forskningssjef Johs. Hamre, " "
" Ole J. Østvedt " "
" Arvid Høyen " "
Forsker Øyvind Ulltang " "
Konsulent Tom Tittlestad, Fiskeridirektoratet
" Knut A. Skogsrud " "
" Sigbjørn Lomeli " "
" Peter " " "

Som observatører møtte avdelingssjef Jørn Krog, Norges Fiskarlag, og under behandlingen av sak 46 direktør Per Magnar Arnstad, Norske Fiskeprodusenters Forening, fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening og forbundsformann Einar Hysvær, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund. Direktør Kåre Bolstad, varaformann i Fellesutvalget for konsumsildnæringen i Sør-Norge, møtte som observatør under behandlingen av sak 48/77.

Møtet ble ledet av utvalgets formann, som la fram følgende forslag til sakliste:

- Sak 42/77 Forhandlingene med USSR.
Protokoll fra møtene 17.-21.10.77
- Sak 43/77 Forhandlingene med Færøyane.
Referat fra møtet 6.10.d.å.
- Sak 44/77 Forhandlingene med EF.
Referat fra møtene 24. og 25.11.d.å.
- Sak 45/77 Fiskeplandrøftingene med Canada.
Referat fra møtet.
- Sak 46/77 Reguleringer i 1978 av fisket av norsk-arktisk torsk og hyse.
a) Kvantum for trålere over 250 BRT
b) Trålere under 250 BRT
- Sak 47/77 Regulering av vinterloødfisket 1978
- Sak 48/77 Eventuelt fiske av atlanto-skandisk sild (vintersild) vinteren 1978
- Sak 49/77 Foreløpig drøfting av regulering av følgende fiskerier i 1978:
a) Nordsjøsildefisket
b) Makrellfisket
c) Havbrislingfisket
d) Fisket ved Vest-Grønland (reke og torsk)
- Sak 50/77 Eventuelt.

Det kom ingen merknader til saklista eller innstilling til møtet.

Sak 42/77. Forhandlingene med USSR.
Protokoll for møtene 17.-21.10.1977.

Formannen viste til ovennevnte protokoll som var inntatt i det forberedende saksdokument

Når det gjaldt partenes anbefalinger om fangstkvote for 1978, fremgikk bl.a. følgende av protokollen:

For norsk-arktisk torsk er totalt tillatt fangst på 810.000 tonn pluss en kysttorskquote på 40.000 tonn til Norge og en kvote på 40.000 tonn murmanskorsk til Sovjetunionen. Kvoten vil bli å fordele med 340.000 tonn (+ 40.000 tonn) hver på Norge og Sovjetunionen mens 130.000 tonn settes av til tredjeland. Tredjelandskvote forutsettes fordelt med 20.000 tonn i Svalbardområdet og 110.000 tonn i den norske og sovjetiske sone. Av disse 110.000 tonn vil Norge disponere for tredjeland 65.000 tonn og Sovjetunionen 44.000 tonn. Fisket i 1978 med garn, line og håndredskap kan fortsette etter at kvoten er oppfisket.

Totalt tillatt fangst av hyse anbefales satt til 150.000 tonn som fordeler seg med 65.000 tonn hver til Norge og Sovjetunionen, mens 20.000 avsettes til tredjeland. Av disse 20.000 tonn vil Norge disponere for tredjeland 12.000 tonn og Sovjetunionen 8.000 tonn.

Partene er enige om at det er behov for en nærmere utredning av bestandssituasjonen av lodde og eventuelle reguleringer av loddefisket. Det var enighet om å nedsette en norsk-sovjetisk arbeidsgruppe som skal foreta disse utredninger. Arbeidsgruppen vil møtes i Bergen i uken som starter 24.april 1978.

Partene er enige om at arbeidsgruppens anbefalinger vil kunne danne grunnlag for et ekstraordinært møte i Den Blandede kommisjon i første halvdel av juni 1978 i Norge.

Partene er enige om at det inntil videre ikke er behov for å fastsette en totalkvote for lodde. Partene er videre enige om å anbefale et gjensidig fiske i hverandres soner på inntil 100.000 tonn. Hvis det er behov for større andeler i hverandres soner, er de enige om å konsultere hverandre om dette.

Med hensyn til blåkveite opplyste den norske part at etter anbefaling fra ICES's Liaison-komitee og norske havforskere var det største tillatte fangstkvantum utgjøre 30.000 tonn i 1978. I dette vil 30.000 tonn kunne fiskes i den norske økonomiske sone. I denne sone tildeles Sovjetunionen en kvote på 10.500 tonn.

Med hensyn til mer opplyste den norske part at norske havforskere mener at det er behov for en utredning av

nasjonal arbeidsgruppe innen ICES, kan det største tillatte fangst-
 kvantum settes til 150.000 tonn i 1978. Av dette vil 120.000 tonn
 kunne fiskes i den norske økonomiske sone hvorav Sovjetunionen til-
 deles en kvote på 75.000 tonn. Fra norsk side ble det uttalt at ved
 fisket i norsk sone må begrenses til området vest for 20° østlig
 lengde. Etter sovjetisk ønske vil norske og sovjetiske havforskere
 i fellesskap utrede spørsmålet om justeringer av denne grensen.

ICES's Liaison-komite vil senere ta stilling til TAC for
 uer for 1978. Forut for dette vil norske og sovjetiske havforskere
 drøfte det materiale som foreligger om uerbestanden. Dersom en høyere
 uerkvote blir anbefalt, vil man fra norsk side være innstilt på å
 tildele Sovjetunionen en tilleggsquote.

Sovjetunionen vil få adgang til å fiske 5.000 tonn sei i
 norsk sone nord for 62° nordlig bredde i 1978.

Partene ble enige om at fiske etter de fiskebestander som
 ikke er kvoteregulert kun kan finne sted som bifangst ved fiske etter
 kvoteregulerte fiskeslag.

Den norske part ga uttrykk for at den var interessert i å
 fortsette fangsten av småhval i 1978 i de områder av Barentshavet
 som støter opp til Sovjetunionens kyst. Den sovjetiske part stilte
 seg forståelsesfull til anmodningen fra den norske part og gikk med
 på i 1978 å tillate norsk fangst av småhval i dette området uten
 reguleringstiltak utover de vedtak som treffes i Den internasjonale
 hvalfangstkommissjon.

Partene var enige om at spørsmålet om sovjetisk fiske i
 norsk sone i Nordsjøen for 1978 vil bli behandlet på neste møte i
 Den blandede kommisjon.

Partene er enige om å tilstrebe en rimelig balanse mellom
 fiskerettigheter som på gjensidighetsbasis innrømmes i henhold til
 avtalen mellom Norge og Sovjetunionen av 15. oktober 1976 om gjens-
 sidige fiskeriforbindelser. Den ovenfor nevnte fordeling av kvoter
 for 1978 prejudiserer ikke fremtidig kvotefordeling.

Utvalget tok protokollen fra forhandlingene med USSR
 17.-21.10.1977 til etterretning.

Sak 43/77. Forhandlingene med Færøyane.

Formannen viste til ovennevnte referat som var inntatt i sakens forberedende dokument. Dessuten ble protokoll fra forhandlingene mellom Færøyane og Norge den 6. og 7.12.1977 uttalt under møtet. I sine kommentarer til forhandlingsresultatet som fremgikk av nevnte protokoll pekte formannen på at de færøyske kvoter i 1978 nord for 62^on.br. er endret i forhold til 1977 med unntak av hyse der kvoten er øket med 500 tonn. Det færøyske fisket i fiskevernsonen ved Svalbard er kvantumsbegrenset. Av betydning er også at Færøyane ikke har tillatelse til å starte makrellfisket i norsk sone før medio juli. Færøyane er innrømmet en økning i fiske etter øyepål og tobis sør for 62^on.br. Dette må ses i sammenheng med at Norge har fått øket sin bunnfiskkvote i færøysk sone til 12.000 tonn mot 10.000 tonn i 1977, og at Norge har fått adgang til å øke sitt kolmulefiske i færøysk sone. Det var ikke fastsatt kvantumsbegrensning av det norske kolmulefisket. I protokollen var det heller ikke fastsatt begrensning i antall fartøyer som kunne delta i fisket.

Spørsmålet om kolmulefisket hadde vært det absolutt vanskeligste under forhandlingene. Norge hadde ledt om rett til kolmulefiske med ca. 40 fartøyer. De færøyske myndigheter kunne ikke gå med på dette, og ville begrense det norske fisket til 15-17 norske fartøyer på feltet samtidig. Dette var senere øket til 18-22. Fra norsk side hadde en gått imot dette. En hadde vist til at kolmule kom i kategorien "overskudd" og at Færøyane følgelig var forpliktet til å gi Norge rettigheter til å fiske kolmule. Fra færøysk side var det vist til at interessen for kolmule var meget stor og at allerede i 1978 ville kvantumet bli så stort at reguleringer for å hindre overbeskatning kunne vurderes. Det var mye om og men var de to delegasjonene til slutt blitt enige om en formulering som står i avtalen, "øket norsk kolmulefiske". Dette deltakelsen ble slik som en nå regnet med, ca. 25 fartøyer, slik alle norske fartøyer kunne fiske kolmule fritt i færøysk sone i 1978. Formannen understreket imidlertid at en ikke kunne regne med ytterligere økning i 1979 uten at man fra norsk side ga Færøyane kompensasjon, enten i form av makrell, eller andre fiskeressurser.

Formannen opplyste videre at en var innvilget adgang til å fiske mellom norsk fangst i færøysk sone og færøysk fangst i norsk sone går i favør av Færøyane. I 1977 og 1978 kan man sannsynligvis se at ligningen går i norsk favør hvis en legger sammen alle de norske

understreket videre at Færøyaner i 1978 vil se meget alvorlig på eventuelle overtredelser av rapporteringsbestemmelsene for færøysk sone. Fartøyer som overtrer bestemmelsene vil, slik den færøyske fiskerilovgivningen nå er, måtte regne med å miste sin fiske-tillatelse for alltid.

Gundersen fant det noe uheldig at det færøyske industri-trålfisket i norsk sone ikke var kvantumsbegrenset. Han viste i denne sammenheng til forholdet mellom Norge og EF der det ville være nødvendig for Norge å sette et tak på EFs industrifiske i norsk sone. Formannen fremholdt til dette at den færøyske industri-trålerflåten er på ca. 20 båter og ventes ikke å øke. I år tar Færøyaner ca. 10.000 tonn øyepål og tobis i norsk sone. Selv om dette kvantumet trolig vil øke noe i 1978 på grunn av begrensningene i britisk sone, må det være bedre å unngå kvantumsbegrensning i det norske kolmulefisket i færøysk sone enn å få begrenset det færøyske industritrålfisket i norsk sone. At det norske kolmulefisket ikke var begrenset ville gi det beste utgangspunkt for forhandlingene for 1979 og 1980 da Norge utvilsomt ville måtte be om ytterligere økning i kolmulefiskeet.

Utvalget tok for øvrig orienteringen om forhandlingene mellom Norge og Færøyaner til etterretning.

Sak 44/77. Forhandlingene med EF.
Referat fra møtene 24. og 25.11.1977.

//.

Formannen viste til det forberedende saksdokument der ovennevnte referat var tattatt. Situasjonen etter forhandlingsrunden med EF 24. og 25.11.1977 er sammenfattet i vedlagte oppstillinger der henholdsvis Norges og EFs krav på de eksklusive fellesbestandene, fremgår.

Formannen framholdt at utsiktene til å oppnå enighet med EF på de kommende forhandlingsmøtene den 15. og 16.12.1977 ikke var lyse. 2 alternativ syntes mest nærliggende for Norge i første omgang: Enten godta en avtale med norske fiskerettigheter i EF-sonen på et lavt nivå med tilsvarende lave motytelser fra norsk side eller opprettholde kravet om at Norge må få forholdsvis store fiskerettigheter i EF-sonen for på den måten gradvis å rette opp balansen.

Norge forutsetter å gjennomføre lisensiering av EFs fartøyer i norsk sone nord for 62⁰n.br. fra 1.1.1978 med fastsettelse av foreløpige kvoter for første kvartal. Norge har forutsatt at dette kan skje på gjensidig basis.

Utvalget antok at en fra norsk side burde gå inn for gjensidige foreløpige kvoter for første kvartal under forutsetning av akseptable norske kvoter i EF-sonen. Det var enighet i utvalget om at en forlengelse av "stand-still"-ordningen ikke ville være noen heldig løsning sett fra norsk synspunkt.

Utvalget tok for øvrig orienteringen om forhandlings-situasjonen mellom Norge og EF til etterretning.

1978-kvoter for Norge på EFs eksklusive bestander

	Anbefalt totalkvote	EF- forslag	Norsk forslag
Sild VIa	53.000	2.000	5.900, 11% av totalkv.
Makrell VIa og VII	240.000 ¹⁾	10.000	20-25% av totalkvote
Reker Vest-Grønland	40.000	7.000	12.000 ²⁾
" Øst-Grønland	Ingen anb.		
Torsk Vest-Grønland		0	6.000
Torsk og kveite Øst-Grønland	Ingen anb.	2.000	2.000
Kveite og blåkveite Vest-Grønland	Ingen anb.		2.000

1) Anbefalingen gjelder ICES-områdene VI, VII og VIII.

2) I ICNAF-område 1.

1978-kvoter for EF i norsk sone nord for 62° n.br.

	Anbefalt totalkvote nord for 62° ³⁾	Norsk forslag	EF- forslag
Torsk	810.000		54.800
Hyse	180.000		1.300
Sei	160.000		2.000
Uer	150.000		10.000
Blåkveite	40.000		
Andre			2.000

3) anbefalingen gjelder ICES områder 1, 2 og 3.

8.12.77
SE/KG

Sammensjønning etter forhandlingsrunder med EF i Brussel 24. og 25. november 1977

Bestandene i Nordsjøen og Skagerrak	Enighet om felles bestand	Anbefalt totalkvote 1978	NORSKE KVOTER 1978				EF-KVOTER 1978			
			Norsk forslag		EF-foreslag		Norsk forslag		EF-foreslag	
			Totalt ¹⁾	Herav i EF-sonen	Totalt	Herav i EF-sonen	Totalt	Herav i EF-sonen	Totalt	Herav i EF-sonen
Torsk IV	Ja	220.000	30.000	6.000	19.900	9.000	190.000	100.000	90.000	
Hyse IV	Ja	105.000	22.000	5.000	11.400	1.500	87.000	10.000	17.000	
Sei IV og IIIa	Ja	200.000	105.000	14.000	89.900	3.200	95.000	100.000	100.000	
Hvitling IV	Ja	160.000	22.000	10.000	11.900	5.000	138.000	100.000	100.000	
Rødspette	Ja	95.000	2.000	1.000	-	-	93.000	90.000	100.000	
Sild IV	Ja	0	-	-	-	-	-	-	-	
Makrell IV og IIIa	Ja	190.000	154.000	35.000	140.000	69.000	36.000	100.000	70.000	
Hestmakrell	?	Ingen arb.								
Brisling IV	2)	400.000	105.000	90.000		78.800	295.000			
Brisling IIIa	3)				15.000	4.000		50.000	50.000	
Øyepål IV	Ja	Ingen arb. ⁴⁾		30.000				35.000		
Tobis IV	Ja	" ⁵⁾		30.000				80.000		
Kolmule II, IIIa, IV, V, VI, VII og XIV	Ja	"								
Lange, blåhval	Ja	"		17.500						
Brosne	Ja	"								
Pigghå	Ja	"		12.500						
Vågehval	Ja	Reg. i den intern.hval- fangstkomm.								
Brugde	Ja	Ingen arb.								
Håbrann	Ja	"								

- 1) Totalt inkluderer norsk kvote i norsk og EF-sone, og tredje lands kvote i norsk sone.
- 2) Partene ble enige om at brisling i Nordsjøen, av praktiske reguleringshensyn, skulle betraktes som en EF-bestand i 1978, og at regulering av brislingfisket i EF-sonen i 1978 kan gjøres ensidig av EF. Dette innebærer at EF kan utelukkes fra å fiske brisling i norsk sone, og at Norge kan regulere brislingfisket i norsk sone uten først å konsultere EF.
- 3) Norge mener at regulering av denne bestanden er tilstrekkelig dekket i 3. landsavtalen.
- 4) EF har foreslått at totalkvoten på øyepål settes til 500.000 tonn.
- 5) EF har foreslått at totalkvoten på tobis settes til 400.000 tonn.

Sak 45/77. Fiskeplandriftningene med Canada.
Referat fra møtene 25. og 26.10.1977.

Formannen visste til Rapport fra bilaterale konsultasjoner Norge-Canada 25. og 26. oktober 1977 om norsk fiske i kanadisk 200 miles sone i 1978. Rapporten ble utarbeidet på stedet.

Rasmussen som var leder for den norske delegasjonen til konsultasjonene understreket følgende punkter i sine kommentarer til rapporten:

Norge hadde fått aksept på fiskeplaner for 1978. Canada stilte seg positivt til et norsk håbrannfiske og hadde også lovet å se med velvilje på det norske ønsket om å bli tildelt blåkvotekvote. Kombinasjon av kvoter for håbrann og blåveite vil kunne dekke opp for 3 norske fartøyer. Canada hadde uttrykt store forventninger om norsk rekekvetetildeling i område 2. Heller ikke ville Canada åpne for regulært rekefiske i områdene lengst nord (0 og nord for 0), da en foreløpig ikke vet noe om bestanden i disse farvann. Norge har foreslått at det blir gitt tillatelse til et begrenset norsk fiske i disse områdene på vilkår av at Canada får tilstillet alle relevante data om fisket. Det er forutsetningen at det norske fisket skal snye på vanlig kommersiell basis.

Når det gjaldt loddefisket ble en enig om å redusere fangstraten for snurperne fra 200 til 140 tonn pr. fiskedag inklusiv letedager og for loddetrålere som fisker for konsum ble fangstraten redusert fra 30 til 20 tonn pr. fiskedag inklusiv letedager. Det ble fra kanadisk side påpekt at dersom fangstratene skulle vise seg å bli drastisk små, ville dette kunne gjenspeile en vanskelig bestandssituasjon. I så fall kunne en ikke regne med justering av fiskedagene og dager på feltet for å få fylt kvoten.

Formannen understreket den kompliserte situasjonen ved Canada. Han pekte på at dersom kanadisk side kanadisk sone blir bygget opp som forutsatt, vil Canada om å ikke selv være i stand til å ta en betydelig del av torsken. Han kom også inn på de kommersielle avtaler på privat basis som 4 norske fartøyer har inngått med Canada. Disse fartøyer og de norske fartøyerne fisker på lisenser som er tildelt de kanadiske sone. Eventuelt initiativ til å få norske fartøyer til å fiske i denne sone samlet burde tas av Fiskeutredningen.

Utvalget tok orienterende forslag til utarbeidelse av en rapport til Canada 25. og 26.10.1977 om fiskeplaner for 1978.

Sak 46/77. Regulering av fiske etter norsk-arktisk torak og
hyse i 1978.

---

a) Trålere over 250 BBT

Denne saken var drøftet på utvalget i forbindelse med
sak 37/77.

Innledningsvis viste formannen til overenskomsten
mellom Norge og Sovjet hvoretter hver av de to landene i 1978
kan fiske 380.000 tonn torak (inkl. kysttorak). I denne gjørelse
nårmere rede for pasusen i avtalen om adgangen til fritt fiske
for de konvensjonelle redskaper etter at de nasjonale kvotene var
nådd og videre at Norge hadde informert Sovjet om at det ville
bli fastsatt en trålerkvote fra begynnelsen av året og fordelt
utover i reguleringsperioder. Formannen viste til et i henhold
til tidligere utarbeidede prognoser for fiske i 1978 vil Norge,
dersom det fastsettes en trålerkvote på 195.000 tonn torak, i
realiteten overfiske kvoten med ca. 90.000 tonn.

Når det gjelder bestandssituasjonen ble det gitt uttrykk
for en viss bekymring idet trålerne i året hadde fisket lite ung-
torak. Det var imidlertid registrert en god del fisk, men fore-
komstene var spredte og fisken sto relativt høyt i sjøen slik at
den hadde vært lite tilgjengelig for trålerne.

Forskerne manglet ennå endel fangstdata for å kunne
uttale seg om hvor stort fiske ville bli i år. I den anledning
opplyste Gundersen at enkelte land hadde risikert mer enn forutsatt
i Svalbardsonen (spesielt gjelder dette Spania). Sammen med det
norske overfiske var totalkvoten på 810.000 tonn norsk-arktisk
torak antakelig overfisket med 50-55.000 tonn.

Sætersdal pekte på at forskerne ennå hadde for dårlig
oversikt over ungtorskbestanden. Instituttet hadde derfor planlagt
foreta nye ungtorskundersøkelser i januar-februar 1978. Dette
toktet var et ledd i en undersøkelse som nå hadde pågått i 1977
og som tok sikte på en bedre kartlegging av ungtorskbestanden.
Det ville imidlertid ta ennå noen år før en kunne trekke endelige
konklusjoner av disse undersøkelsene.

Når det gjaldt de prognoser forskerne hadde gitt for
1978, ble det pekt på at disse bygdte på antagelser som var
Spesielt var det vanskelig å fastslå hvor mye ungtorsk som var
fisket i de foregående år. Forskerne hadde også observert en
endring i fiskemønsteret etter at det ble fisket i 1977. Dette
hadde vært konsentrert på de rike fiskeressursene i Svalbardsonen
etterfølgende årsklassens størrelse og utbredelse.

Et annet moment som kunne gi store utslag var spørsmålet om hvilken effektiv maskevidde russerne hadde benyttet i det østlige Barentshav, som er et viktig oppvekstområde for torsk.

Det ble videre opplyst at ICES arbeidsgruppe skal ha møte i mars 1978 og det her vil bli fremlagt mer fullstendige data. Dersom bestandssituasjonen er endret i forhold til tidligere prognoser, er det ikke utenkelig at arbeidsgruppen vil komme til å foreslå en revidert TAC for 1978.

Et særlig problem i forbindelse med forskernes anbefalinger om totalkvoter var at disse anbefalingene måtte gis snart et år før den angjeldende fangstperioden startet (anbefalingen om totalkvoten for 1978 var utarbeidet tidlig i 1977). Det var derfor nødvendig å prøve å finne fram til en arbeidsmåte i ICES slik at denne tidsfaktoren kunne reduseres. Forskerne fremhevet igjen at det hastet med å komme fram til et bedre fiskemønster, bl.a. økning av maskevidden i trålrødsaker.

Når det gjaldt spørsmålet om fastsettelse av størrelsen på trålerkvoten var det i utgangspunktet stor uenighet i utvalget.

Fiskeridirektøren hadde i de forberedende dokumenter gått inn for at trålfisket etter torsk i 1978 burde begrenses idet Norge ved et fritt fiske ville kunne ta anslagsvis 485.000 tonn og således få en kvoteoverskridelse på godt over 100.000 tonn. Fiskeridirektøren hadde derfor foreslått at trålerkvoten ikke måtte overstige 195.000 tonn hvilket ville gi den samme individuelle kvoten for trålerne over 250 BRT som i år.

Det ble samtidig fra flere av utvalgets medlemmer advart mot at en løste fordelingsproblemet for trålertruppene ved bekostning av økning i trålerkvoten.

Nes fremholdt at siden en i år ikke hadde bundet seg til noen bestemt trålerkvote vis a vis Sovjet, ville man være fritt med hensyn til å fastsette denne. Videre mente Nes at det ikke bare var trålerne som skulle ivareta ressursbetyngt og vist til at andre redskapsgrupper får fiske fritt. Han viste også til det relativt store fiske som hadde vært tidligere år og hvor forskerne hadde foreslått adskillig lavere totalkvoter enn i år. Han hadde inntrykk av at forskerne ikke betraktet situasjonen så pessimistisk som før. Det burde komme trålerne til gode at de kunne fiske hele fisker hele sin kvote for i år, og man burde tenke seg at det norske overfisket i år ikke ble så stort som man hadde hånet vært. Han foreslo en total trålerkvote på 220.000 tonn som ble tatt opp ved den endelige votering.

Flere av fiskeretsrepresentantene uttrykte seg positivt om

så nokså pessimistisk på bestandssituasjonen særlig når det gjaldt forekomstene av ungtorsk, men det ble også vist til at det sesongvis var store fluktuasjoner i den registrerte bestanden.

Raasok mente at alvorlige reguleringsproblemer sannsynligvis ville oppstå på litt lenger sikt fordi Norge ville få små kvoter i forhold til fangstkapasiteten. Administrasjonen burde derfor vurdere spørsmålet om regulering av fisket med andre redskaper enn trål. Departementet hadde bedt Fiskeridirektøren om å vurdere eventuelle forslag til begrensning av gearfiske etter torsk.

Reinholdtsen fremholdt at han egentlig hadde tenkt å fremme forslag om en økning på den individuelle kvoten for ferskfisktrålerne med 100 tonn som totalt ville utgjøre et tillegg på trålerkvoten på ca. 7.500 tonn. Dette forslaget var imidlertid basert på at trålerkvoten kunne økes med et tilsvarende kvantum. Han stilte spørsmålet om det kunne være hensiktsmessig først å diskutere kvotefordelingen for så å komme tilbake til totalkvoten.

Formannen opplyste at han ikke ville være med på å øke den foreslåtte trålerkvote på 195.000 tonn og at han hadde erklært seg innhabil i forbindelse med spørsmålet om fordeling av kvoten.

Da diskusjonen etterhvert kom inn på fordelingen av trålerkvotene fant formannen som hadde erklært seg innhabil ved behandlingen av dette spørsmål, å måtte forlate møtet. Direktør Rasmussen fungerte som utvalgets formann ved den videre behandlingen av denne saken.

Rasmussen gikk ut fra at en skulle diskutere fordelingen med utgangspunkt i en trålerkvote på 195.000 tonn og viste til Fiskeridirektørens forslag om omgruppering av fartøyene og til den illustrasjon vedrørende fordelingen av kvotene som var gjengitt i saksdokumentet.

For 1978 hadde Fiskeridirektøren foreslått å inndele trålere over 250 BRT i følgende grupper:

- Fabrikktrålere
- Saltfisktrålere og rundfrysetrålere over 400 BRT
- Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fot l.l.
- Ferskfisktrålere over 250 BRT, men under 115 fot l.l.
- Trålere over 250 BRT som driver torsketrålifiske i kombinasjon med andre fiskerier

Den viktigste endringen i inndelingen av fartøyer i 1977 er at en har slått sammen i en gruppe torsketrålifiske over 400 BRT (og over 115 fot l.l.) med ferskfisktrålerne over 250 BRT og at en har plassert rundfrysetrålere over 400 BRT i gruppen saltfisktrålerne.

Fiskeridirektøren hadde også foreslått at det for hver fartøygruppe ble fastsatt et vekttall. Dette vekttallet skulle gi uttrykk for et fartøys relative andel av kvoten. En helårsdrevet ferskfisktråler over 250 BRT og over 115' største lengde var forutsatt å danne et basis årverk og var i forslaget gitt et vekttallet 1.00.

Kombinasjonsfartøyer måtte få fastsatt sitt vekttall på grunnlag av hvor store deler av året fartøyet driver i andre fiskerier.

For illustrasjonens skyld hadde Fiskeridirektøren utarbeidet følgende oversikt over de enkelte fartøygruppers vekttall og hvor saltfisk- og fabrikktrålerne vekttall var beregnet på grunnlag av deres andel i 1977 i forhold til ferskfisktrålerne:

-	Fabrikktrålere	1.72
-	Saltfisktrålere og rundfrysetrålere over 400 BRT	1.33
-	Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fots l.l.	1.00
-	Ferskfisktrålere over 250 BRT, men under 115 fots l.l.	0.75
-	Kombinasjonsfartøy (største kvote)	0.60

Med utgangspunkt i disse vekttall og den registrerte deltakelse blir beregnede basisårsverk 118.2 i 1978. Dette er en økning på 9.1% fra 1977.

Fartøykvotene innen de ulike fartøygrupper kan nå utregnes etter følgende formel:

$$\frac{\text{Total trålerkvote}}{\text{antall basisårsverk}} \cdot \text{gruppens vekttall}$$

Ifølge Fiskeridirektørens oppstilling derfor får en

$$\frac{195.000}{118.2} \cdot \text{gruppens vekttall}$$

Den enkelte fartøykvotene skulle etter dette bli:

Fartøygruppe	Tonn rund vekt	Tonn fersk/ r.frossen vekt	Tonn saltet fisk	Tonn filet m/skinn
Fabrikktrålere	2.840	-	-	-
Saltfisk-/rundfrysetrålere over 400 BRT	2.195	1.568	922	-
Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fots l.l.	1.650	1.179	-	-
Ferskfisktrålere over 250 BRT, men under 115 fots l.l.	1.240	885	-	-
Kombinasjonsfartøy over 250 BRT (største kvote)	985	703	-	-

Den totale trålerkvotens fordeling på fartøygrupper blir etter dette:

Fabrikktrålere		36.920 tonn
Saltfisktrålere	15.365	
Rundfrysetrålere	<u>6.585</u>	21.950 "
Ferskfisktrålere og kombinasjonsfartøy		<u>136.125 "</u>
Totalt		<u>194.995 tonn</u>

Når det gjaldt rundfrysetillegg hadde Fiskeridirektøren i saksdokumentene vist til ordningen for 1977 hvor frysetrålerne er gitt et tillegg i fartøykvotene på 20% av det kvantum som det enkelte fartøy har levert rundfrosset. For 1978 er de store rundfrysetrålerne foreslått plassert i gruppe med saltfisktrålerne. På denne bakgrunn ville Fiskeridirektøren foreslå at rundfrysetillegget bortfaller for disse fartøyene. For trålere under 400 BRT foreslo Fiskeridirektøren at det ble gitt et tillegg i kvotene på 10% av det kvantum det enkelte fartøy leverer rundfrosset.

Det ble videre antatt at det kvantum som ville bli gitt som rundfrysingstillegg er av en begrenset størrelse slik at en kan se bort fra dette ved fordelingen av totalkvoten.

Videre hadde Fiskeridirektøren antørt følgende:

Ved endring av deltagelsen i 1977 har det ikke eksistert klare retningslinjer for hvordan innsparte kvoter skal fordeles. Fiskeridirektøren hadde foreslått at de vektall som nå var beregnet for de ulike fartøygrupper skulle bli uttrykk for det forhold det skal være mellom kvotene for de ulike fartøygrupper i 1978. Dette innebærer at uansett innen hvilken gruppe det blir innspart

deltagelsen i løpet av året, skal alle innsparte kvanta fordeles i henhold til de fastsatte vekttall.

Når det ved slutten av året gjelder innsparte kvoter som skyldes at enkelte deltagende fartøyer ikke vil klare å fiske sine kvoter ble det foreslått at slike "innsparinger" i første rekke fordeles innen den gruppe innsparinger har funnet sted, og at fordelingen skjer i form av tillatelse til å overfiske de fastsatte kvoter. Kun i de tilfeller hvor det er klart at gruppen som sådan ikke vil være i stand til å fylle sine kvoter vil de øvrige grupper komme inn ved tildelingen.

Reinholdtsen viste til sitt tidligere forslag om økning av ferskfisktrålernes kvote med 100 tonn til hver. For øvrig ville han slutte seg til det reguleringsopplegg som var skissert i de forberedende dokumenter.

Krog pekte på at det manglet en vurdering av hvilke kriterier som burde benyttes ved fordeling av totalkvoter på de enkelte fartøyer. En kunne ikke binde seg til en fordeling som bare bygget på det historiske fisket, men at en burde se på lønnsomheten for de enkelte gruppene. Ved en slik betraktning var det grunnlag for å redusere fabrikktrålernes kvote ytterligere til fordel for ferskfisktrålerne.

Gundersen mente at en ikke uten videre kunne sammenligne lønnsomheten for fabrikktrålere mot ferskfisktrålerne idet det kunne være flere faktorer som her spilte inn, særlig ferskfisktrålernes tilknytning til landanleggene.

Etter at utvalget hadde drøftet saken inngående fremsatte Rasmussen forslag om en fordeling og reguleringsordning som bygget på opplegget for 1977, men slik at alle innsparinger av kvote som følge av redusert deltagelse går til ferskfisktrålerne (over 250 BRT og over 115') begrenset oppad til 100 tonn rund vekt pr. fartøy og at øvrige innsparinger fordeles etter de vekttall som er utregnet på basis av 1977-kvotene.

Utvalget fant å kunne slutte seg til dette forslaget.

Krog ba om å få protokollført at under henvisning til Midtgaards tidligere uttalelse i utvalget måtte en ved fremtidige reguleringer søke å komme fram til andre fordelingskriterier.

Sætersdal reiste spørsmål om det var mulig å etablere en reservasjon med hensyn til å endre kvoter etter at forsøket på ny hadde vurdert bestanden.

Videre mente han at en i fremtiden måtte søke å komme fram til en ordning som eliminerte det store gapet mellom

for vurdering av bestandssituasjonen og den praktiske anvendelsen av den.

Til spørsmålet angående eventuell revisjon av kvoten innvendte flere at dette kunne være vanskelig å gjennomføre i praksis. Arnstad foreslo derfor at en endring av kvoten bare kunne foretas dersom det var drastiske endringer i bestandssituasjonen.

Videre ble det foreslått å endre kvoteperioden fra å følge kalenderåret til å løpe fra 1.8.-31.7. da dette formodentlig også vil falle bedre sammen med forskernes ønsker.

Formannen viste til at spørsmålet hadde nær sammenheng med de forhandlinger som nå føres med Sovjet om TAC og fordelingen av disse og mente en vanskelig kunne foreta en slik endring før en eventuelt var kommet til enighet med Sovjet. Han viste også til vanskelighetene som ville oppstå i forhandlingene med EF om kvoter i hverandres soner.

Utvalget ble enig om å vurdere reguleringen på ny når det foreligger nye beregninger fra forskerne.

Periodeoppdeling av ferskfisktrålernes kvote

På bakgrunn av erfaringene fra 1977 hadde Fiskeridirektøren foreslått at en for 1978 beholder oppdelingen i 2 perioder, men at disse endres slik at 1.kvoteperiode løper fra 1.1. til 31.7.1978, mens 2.kvoteperiode blir fra 1.8. til 31.12.1977. Av fartøyskvoten på 1.650 tonn foreslås 1.300 tonn avsatt til 1.periode. 350 tonn, dvs. 21.2%, avsettes til 2.periode. I forhold til 1977 innebærer altså forslaget at 2.periode forlenges med en halv måned, samt at kvantum pr. fartøy reduseres med 60 tonn. Totalt blir det etter dette forslaget avsatt vel 28.000 tonn til 2.kvoteperiode i 1978.

Det var enighet i utvalget om dette. Dessuten mente utvalget at eventuelle tillegg som ferskfisktrålerne ville få så langt som mulig burde tillegges 1.kvoteperiode.

Fiskeridirektør Vartdal overtok nå igjen ledelsen av møtet.

b) Trålere under 250 BRT

På siste møte i Reguleringsutvalget ble det vedtatt for reguleringene av trålerne under 250 BRT, pr. sak 33/77. Myndighetenes siktemål med reguleringen var for 1977 å sikre "personelle" torsketrålerne måtte få en kvote som de kunne drive på driftsgrunnlag samtidig som en sollte å holde torsketrålerne for

gruppen som helhet på et relativt lavt nivå slik at den samlede fangst for gruppen ikke oversteg 10-12.000 tonn.

Formannen redegjorde nærmere for de problemer som oppsto i forbindelse med reguleringen av denne fartøygruppen.

Det var nå 86 fartøyer som hadde søkt om registrering for deltagelse i torskefisket i 1978 mens det i 1977 var 120 fartøyer. Det viste seg imidlertid at bare ca. 40 av disse har drevet torsketråling i år.

Formannen refererte til sitt forslag til reguleringer for 1978 som var inntatt i de forberedende saksdokumenter hvor det fremgikk følgende:

Samtlige fartøyer under 125 BRT får adgang til å fiske 100 tonn torsk rund vekt. Fartøyer mellom 125 og 250 BRT får fiske 200 tonn rund vekt. Uten hensyn til ovennevnte kan fartøyer fra begge disse grupper få fiske et tilsvarende kvantum som de fisket i 1977. Når det gjelder fartøyer som bare har vanlig trålkonsesjon og som har drevet trålfisket nærmest på helårsbasis de siste år, mener Fiskeridirektøren at en kan holde en relativ liberal linje med hensyn til kvoter. Fartøyer som derimot har flere konsesjoner og bedre alternative driftsmuligheter, bør en holde en mer restriktiv linje.

Det forutsettes videre at totalfangsten for fartøyer under 250 BRT ikke bør overstige 10-15.000 tonn i 1978.

Fiskeridirektøren vil videre søke å få en bedre fangst-rapportering fra denne fartøygruppen.

Utvalget hadde intet å bemerke til dette forslaget.

Sak 47/77. Regulering av loddefisket 1978.
-----Bestandssituasjonen

Denne sak ble behandlet på utvalgets møte 13. og 14. oktober d.å.

Formannen viste innledningsvis til referatet fra nevnte møte og til utvalgets vedtak om at det burde fastsettes en maksimumkvote for vinterlodde 1978. Dette kvantum var anslått til ca. 13 mill.hl.

I et notat av 15. november d.å. til Fiskeridepartementet og Reguleringsutvalgets medlemmer pekte Fiskeridirektøren på at det syntes nødvendig å etablere en kvantumsbegrensning av vinterloddefiske i 1978 for å sikre en gytebestand på 5 mill.hl. Begrunnelsen for Fiskeridirektørens forslag var at det norske fiske etter lodde i høst ble større enn utvalget antok på forrige møte og at Sovjets fiske til vinteren så ut til å bli noe større enn tidligere forutsatt.

På grunnlag av disse opplysninger var det til saken utarbeidet nye beregninger for hvor stort kvantum vinterlodde norske fiskere kunne ta i 1978.

Denne beregningen gjengis nedenfor:

	Beregning okt. 1977	Revidert beregning des. 1977
Gytebestand høsten (ca. 1.oktober) 1977	2.4 mill.t.	2.4 mill.t.
Nødvendig gytebestand vinteren 1978	<u>0.5 mill.t.</u>	<u>0.5 mill.t.</u>
Kan fiskes ca. 1.oktober 1977 - mai 1978	<u>1.9 mill.t.</u>	<u>1.9 mill.t.</u>
Norsk fiske oktober-desember 1977	0.15 mill.t.	0.2 mill.t.
Forventet russisk fiske oktober-desember 1977	0.1 mill.t.	0.5 mill.t.
Forventet russisk fiske januar-mai 1978	<u>0.3 mill.t.</u>	
Kvantum norsk vinter- loddefiske 1978 ca.	<u>1.3 mill.t.</u>	<u>1.1 mill.t.</u>

Som det fremgår av denne oversikt er kvantum av norsk loddefiske 1.1 mill. tonn vinterlodde i 1978. Dette kvantum er anslått til 11.5 mill.hl.

På spørsmål om dette var en absolutt grense for hva bestanden kunne tåle ble det fra forskernes side understreket at det for lodde syntes å være en relativt streng sammenheng mellom gytebestand og rekruttering og at gytebestanden ikke burde være mindre enn 0.5 mill. tonn. Reduksjon av gytebestanden under dette nivå ville føre til en redusert rekruttering og kunne om 3-4 år få alvorlige følger for bestanden.

Majala viste til at en her forutsatte at Sovjet skulle fiske fritt mens bare Norge skulle regulere sitt fiske og viste til at tilsvarende politikk hadde vært ført bl.a. ved regulering av makrell- og sildefisket i Nordsjøen - hvor Norge hadde innført nasjonale reguleringer mens andre land hadde trappet opp fisket i samme tidsrom. Likeens hadde Norge stoppet fiske etter smålodde i høst i fiskevernsonen rundt Svalbard, mens Sovjet hadde fortsatt fisket på samme bestanden. De norske fiskerne var innstilt på å akseptere regulering gitt ut fra bestandsmessige hensyn men under forutsetning av at andre land også gjennomførte tilsvarende begrensninger i sitt fiske. 3. land som hadde fått kvote fra Sovjet måtte således ikke få fiske utenfor Sovjets sone.

Formannen fremholdt at han fullt ut forsto de norske fiskernes reaksjon i slike spørsmål, men understreket at de norske fiskerimyndigheter hadde vurdert det slik at det av flere grunner hadde vært fordelaktig å få utsatt drøftelser om "deling" av loddebestanden mellom Norge og Sovjet. Hittil hadde Sovjet vært begrenset både av fangst- og produksjonskapasitet. Erfaringene når det gjaldt reguleringen av torskefisket tilsa også at Norge burde vente så lenge vi hadde en klar overvekt i kvantum (i år ca. 3/4 og russerne ca. 1/4).

På møtet i den blandede fiskerikommisjon i oktober 1977 ble det berammet et møte mellom norske og russiske havforskere hvor forskerne skulle drøfte behovet for regulering av loddefisket. Kommisjonen skulle møtes i juni for å drøfte forskernes rapport. Fra flere hold ble det fremholdt at norske fiskere måtte regne med at selv om dette møtet skulle gi et fordelaktig resultat for Norge måtte de norske fiskerne være forberedt på at Norge ville få en redusert andel av totalkvoten i forbindelse med det som hadde hatt uten et felles reguleringsopplegg. Kvantumet under sommerloddefisket 1978 og vinterloddefisket 1979 ville nok bli vesentlig mindre enn sommerloddefisket 1977 og vinterloddefisket 1978 (tilsammen ca. 18.5 mill.tonn).

Gundersen mente at det var viktig å få uttrykk for den nødvendige informasjon omkring dette spørsmålet.

Reidar Johansen fremholdt at en ikke måtte ta stansen når det gjaldt å fastsette totalkvoten og viste i den anledning til loddas betydning som føde for andre fiskeslag.

På spørsmål fra Gundersen til forskerne om det kunne være alternative fiskemuligheter for ringnotflåter f.eks. på polartorsk og kolmule, ble det opplyst at Havforskningsinstituttet ville opptrappe forskningen i de nordlige områder. Det var visse indikasjoner på at det var en bedring når det gjaldt bestanden av polartorsk. Det var også registrert kolmule ved Vest-Spitsbergen. Kanskje kunne disse områdene vise seg å gi brukbare resultater i tillegg til britisk og færøysk sone.

Formannen opplyste at det ved utarbeidelse av programmet for leitevirkosomheten i 1978 var lagt vekt på å øke forsøksfisket etter kolmule. Om det kunne gjennomføres ville imidlertid avhenge av at det ble stilt nok effektiviseringsmidler til disposisjon.

Utvalget anbefalte at ut fra hensynet til å sikre en tilstrekkelig gytebestand burde den norske totalkvoten av vinterlodde fastsettes til 11.5 mill.hl.

Fordeling av loddekvoten

Fiskeridirektøren viste innledningsvis til forberedende saksdokumenter hvor det var foreslått en fordeling av totalkvoten med 9.5 mill.hl til snurperne og 2 mill.hl til trålerne.

Dette forslaget var basert på fangststatistikken for de to siste årene som ga trålerne en gjennomsnittlig andel på 16.1% hvilket ville gitt henholdsvis knapt 1.9 mill.hl til trålerne og vel 9.6 mill.hl til snurperne av en totalkvote på 11.5 mill.hl. Den foreslåtte trålerkvoten var således noe større i forhold til "historisk andel".

Majala opplyste at spørsmålet om regulering av lodde fisket hadde vært drøftet på et møte mellom representanter fra Notfiskarsamskipnaden og Fiskebåttredernes forening. Det var det enighet om at det måtte fastsettes individuelle fiskekvoter både for snurpere og trålere.

Fiskeridirektøren hadde i de forberedende dokumenter gitt uttrykk for tvil om hensiktsmessigheten i å innføre en ordning med individuelle kvoter når totalkvoten er så høy som 11.5 mill.hl. Imidlertid vil han for sin del ha hensyn til et så klart uttrykt ønske fra fiskerne å få individuelle kvoter og vil til utvalget om å gå inn for individuelle kvoter for de enkelte fartøyene.

Når det gjaldt trålerne mente han at det ville være unødvendig å sette igang hele apparatet med individuell fordeling. Han foreslo i stedet at en for disse fartøyer foretok en oppdeling på grupper og at det ble fastsatt et maksimumkvantum som kunne fiskes av hvert fartøy innen gruppen. Dette ville også gi hver tråler mulighet til å fiske et større kvantum enn ved individuelle kvoter.

Når det gjaldt spørsmålet om hvilken fordelingsnøkkel som skulle legges til grunn ved reguleringen, viste formannen til at dette var Konesjonsutvalgets ansvarsområde og Reguleringsutvalget skulle således ikke ta stilling til dette spørsmål. Til møtet var det imidlertid utarbeidet et notat hvor det var satt opp tre forskjellige fordelingsalternativ hvor basiskvoten ble fastsatt på følgende grunnlag:

- A: 1.000 hl + 30% av lastekapasiteten.
- B: 1.000 hl + 30% inntil 7.000 hl og 15% av den overskytende kapasitet.
- C: 2.000 hl + 20% av lastekapasiteten inntil 10.000 hl og 10% av den overskytende lastekapasitet.

Etter nærmere drøftelser var utvalget enig om følgende konklusjon:

Den foreslåtte totalkvoten av vinterlodde i 1978 på 11.5 mill.hl fordeles med 2 mill.hl til trålerne og 9.5 mill.hl til snurpere dog slik at det burde være visse justeringsmuligheter betinget av deltagelsen i fiske. Utvalget var videre enig om at det bør fastsettes individuelle sesongkvoter for snurperne.

For trålerne var utvalget enig om at disse kunne deles opp i størrelsesgrupper og at det ble fastsatt maksimumkvantum pr. tråler for de enkelte grupper. Lodde som ble levert til konsum måtte inngå i kvoten.

Åpningsdato

Fiskeridirektøren hadde i notat til utvalget foreslått at åpningsdatoen ville være betinget av at det ble fastsatt individuelle kvoter eller ikke.

Ut fra hensynet til å unngå for sterkt å skje av smålodde i begynnelsen av året, hadde Fiskeridirektøren foreslått å fastsette åpningsdato omkring 16. januar.

Etter at utvalget hadde behandlet dette spørsmålet ble det enighet om at åpningsdatoen skulle settes omkring 16. januar.

Sak 48/77. Eventuelt fiske av atlanto-skandisk sild (vintersild) vinteren 1978.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken samt til brev fra Sør-Norsk Fryseriforening med anmodning om at det blir gitt adgang til å fiske en rimelig del av 1978-kvantumet av atlanto-skandisk sild som vintersild. Bakgrunnen for anmodningen var behovet for snarest mulig å komme igang med bearbeidelse av de gamle vintersildmarkeder. Dette under forutsetning av at det allerede i løpet av en 2-3 års periode kan påregnes at bestanden er oppbygget til å tåle beskatninger av økende omfang og at silde hovedsakelig vil bli omsatt til konsumformål. I brevet fra Sør-Norsk Fryseriforening var det dessuten vist til at det fra et beskatningsmessig synspunkt ville være gunstigere å ta den oppfiskede del av stammen i form av vintersild, samt til viktigheten av å skaffe den sør-norske konsumsilde næringen beskjefstigelse.

Av det forberedende saksdokument gikk det fram at Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektøren ikke fant å kunne tilrå å utvide sesongen i 1978 til også å omfatte fangst av vintersild. Hovedbegrunnelsen for standpunktet var at slik situasjonen synes å ha utviklet seg under sildefisket i år og det grunn til å frykte at fiskedødeligheten i sildestammen er blitt betydelig større enn det Havforskningsinstituttet anser som en moderat beskatningsgrad.

Formannen ga en kort oversikt over fisket i 1977. Han konkluderte med at etter det som er skjedd i høst er håpet om et kvantum på 200.000 hl i 1978 forlengst forsvunnet. Han pekte på de betydelige kontrollproblemer ved årets fiske. En utvidelse av fangstperioden til også å omfatte vintersildfisket ville øke kontrollproblemene.

Fra Havforskningsinstituttets side ble det presisert at forskerne var helt avhengig av en pålitelig forretningsstatistikk skulle de kunne gi en skikkelig vurdering av bestandssituasjonen og rekrutteringen. Årets fiske hadde revet ned det grunnlag for bedømmelse av bestandssituasjonen som forskerne i de siste år hadde bygget opp ved overvåkning av sildebestanden. Det vil ta 2-3 år før forskerne vil ha tilfredsstillende data som grunnlag for sikre beregninger av fiskedødeligheten i 1978.

Bolstad presiserte at formålet med den opplysningen om vintersildfiske i 1978 var et kontrollpunkt av omfang av vintersild i størrelsesorden 200.000 hl og en delvis kontrollpunkt

70.000 hl som vintersild. Med et totalkvantum i størrelsesorden 100.000 hl med en andel på anslagsvis 20.000 hl som vintersild, var en lite interessert i at det blir gitt adgang til et vintersildfiske i 1978.

På bakgrunn av de opplysninger som var innkommet om fisket i 1977 og forskernes vurdering av bestandssituasjonen fant utvalget at det slik situasjonen nå syntes å være, neppe ville være tilrådelig å gi adgang til å fiske et vesentlig større kvantum i 1978 enn i 1977. Utvalget kunne derfor ikke rå til at det i 1978 ble tillatt å fiske en del av kvantumet som vintersild. Tillatt fiske i første kvartal burde innskrenkes til fiske i vitenskapelig øyemed.

Utvalget forutsatte for øvrig at det til neste møte ville foreligge en mer fullstendig oversikt over utviklingen i fisket etter atlanto-skandisk sild i 1977. Utvalget vil da også drøfte prinsippene for regulering av fisket høsten 1978. Derimot kan utvalget først i slutten av april få noen ny redegjørelse fra Havforskningsinstituttet om bestandssituasjonen. Endelig anbefaling om størrelsen på kvantumet kan utvalget således først gjøre da.

Fiske etter atlanto-skandisk sild i 1978 til eget forbruk av agn og til eget konsum.

Formannen viste til telex av 2. desember 1977 fra Øksnes Fiskerlag og tidligere henvendelse fra Fiskernes Agnforbruyning N/L med henstilling om at det blir gitt tillatelse til 1. desember d.å. å fiske et begrenset kvantum sild til eget agnforbruk.

Ut fra kontrollmessige grunner og hensett til at det er innfrosset sild i høst som ennå er usolgt, fant utvalget at det kunne tilrå at fisket etter agn til eget forbruk skulle bli tillatt forutsatte imidlertid at saken ble drøftet på nytt på neste møte. En ville da bl.a. ta standpunkt til åpningsdato for fisket.

- Sak 49/77. Foreløpig drøfting av regulering av følgende fiskerier i 1978:
- a) Nordsjøsildefisket.
  - b) Makrellfisket.
  - c) Havbrislingfisket.
  - d) Fisket ved Vest-Grønland (reke og torske)
-

Ad. a.

Formannen mente at Norge også i 1978 burde gå inn for totalforbud mot fiske av Nordsjøsilde forutsatt at EF gjør det samme og at det gjennomføres tilfredsstillende bifangstkontroll. Dersom EF skulle tillate fangst av Nordsjøsilde må Norge kreve en rimelig del av kvoten. Dersom dette kravet ikke ville bli imøtekommet, burde Norge åpne for et begrenset Nordsjøsildefiske i norsk sone.

På spørsmål antok formannen at det i 1978 ikke ville være mulig for Færøyane å omgå totalforbudet mot fiske av Nordsjøsilde i samme utstrekning som i 1977. I 1977 hadde utvilsomt Færøyane fisket silde i Nordsjøen og oppgitt Skagerrak som fangstfelt. Dette "hullet" var nå langt på vei tettet igjen ved den avtale som er inngått om regulering av fisket i Skagerrak (jfr. sak 40/77). Når det gjaldt den norske sildekvoten i Skagerrak i 1978 burde utvalget drøfte spørsmålet om den nærmere regulering av dette fiske på neste møte.

Det fremkom ingen innvendinger mot det foreløpige opplegg for Nordsjøsilde regulering i 1978 som var skissert av formannen.

Ad. b.

Formannen gikk inn for en tilsvarende regulering av makrellfisket i 1978 som i inneværende år med utferdigelse av oppmalingsforbud fra årets begynnelse og med henholdsvis til Fiskeridirektøren til å gjøre unntak fra forbudet. Som i 1977 burde Norges Makrellag S/L og Feilsildefiskernes Felag og overlates å regulere konsumfisket etter makrell. Til forskjell fra i år kan imidlertid Norge i 1978 bli bundet i avtalen med EF til et bestemt norsk totalkvantum makrell. Når forhandlingene med EF er avsluttet, må utvalget derfor orientere seg om en oppdeling mellom konsum og oppmalings. Dette spørsmål vil bli drøftet med de berørte salgslag.

De øvrige utvalgsmedlemmene hadde ingen innvendinger mot formannens opplegg for regulering av makrellfisket i 1978.

Ad. c.

Norge har hittil i 1977 kun fisket ca. 19.000 tonn havbrisling av det tillatte kvantum på 105.000 tonn. I januar 1977 ble det kun fisket 392 tonn.

ICES har anbefalt en total tillatt fangst i 1978 på 400.000 tonn. Denne anbefalingen er basert på undersøkelser i 1976. ICES' arbeidsgruppe for brisling i Nordsjøen skal ha nytt møte i februar eller mars 1978. Først etter dette møtet vil forskerne ha grunnlag for sikre beregninger av rekrutteringen til brislingbestanden. Det ble fra forskernes side understreket at de fortsatt vet lite om brislingbestanden i Nordsjøen og kvoteanbefalingene er derfor usikre.

Med de relativt små forekomster i år er det usikkert om Norge vil kunne fiske et så høyt kvantum som 10.000 tonn i EF-sonen i 1978. Dette er Norges krav i de pågående forhandlinger med EF. EFs tilbud ligger på 78.000 tonn. I de videre forhandlinger må en være oppmerksom på bestandssituasjonen for brisling i Nordsjøen.

Forutsatt at det oppnås en avtale med EF, bør den norske reguleringen i 1978 legges opp slik at fisket åpnes i januar med adgang til å fiske inntil halvparten av årskvantumet.

Ad. d.

I forhandlingene med EF er Norge hittil tilbudt 7.000 tonn reker ved Vest-Grønland. Det norske kravet er 12.000 tonn (i ICNAF-område 1).

Grønnevet understreket sterkt fiskernes interesse i at det snarest mulig blir fastsatt årskvoter pr. fartøy. Dette for å unngå faren for at de største fartøyene tar størstparten av kvantumet. Fra administrasjonens side ble det fremholdt at først når den norske rekekvoten var fastsatt, kunne denne fordeles på de enkelte fartøyer som årskvoter. Hvis forhandlingene med EF i første omgang resulterte i kvoter for 1.kvartal 1978, ville ikke fiskerimyndighetene ha noe grunnlag for å fastsette årskvoter fra årets begynnelse. I så fall ville et mer nærliggende alternativ være å fastsette fartøykvoter for første kvartal. Slike kvoter ville må komme til fradrag i eventuelt senere fastsatte årskvoter.

Grønnevet understreket at kvartalskvoter, eventuelt årskvoter, må være fastsatt senest i januar. Det fremholdes at for- holdene ved Vest-Grønland må være slik at det er mulig å starte fisket av januar for å kunne klare å fiske opp til årskvoten.

fisket i slutten av februar og mars.

I forhandlingene med EF har Norge krevd en torskekvote på 6.000 tonn ved Vest-Grønland i 1978. EF har vist til den alvorlige bestandssituasjonen og sagt at det kun blir grønlenderne som får fiske torsk ved Vest-Grønland i 1978. Heller ikke Færøyane er gitt tilsagn om kvote. Dette hadde Færøyane godtatt. Etter Fiskeridirektørens oppfatning så dette ut til å bli den aller vanskeligste sak i forhandlingene mellom Norge og EF. Fra norsk side hadde en antydning at det som et kompromiss kunne gis adgang til 6 norske linebåter for torskefiske ved Vest-Grønland i noen måneder av 1978 uten at en særskilt kvote ble nevnt. Også dette hadde EF stilt seg negativ til, men forslaget ble vurdert.

Sak 50/77.   Eventuelt.

Neste møte i utvalget ble fastsatt til onsdag 1. februar 1978 kl. 0900.

R E F E R A T
" " " " " " " " " " " " " " " "

fra møte i Reguleringsutvalget den 28.juni 1977.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, og varte fra
kl. 09.30 til kl. 15.00.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Ekspedisjonssjef Gunnar G. Gundersen, Fiskeridepartementet
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet
Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet, varamann for
assisterende fiskeridirektør Hallstein Rasmussen

Fra fiskernes organisasjoner:

Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Reidar Johansen, " "
Disponent Arnold Reinholtsen, " "
Fiskeskipper Anton Leine, " "
varamann for fiskeskipper Oddvar J. Majala
Fiskebåtreder Per Vartdal, Norges Fiskarlag,
varamann for fiskebåtreder Leidulv Grønnevet

Som sekretærer for utvalget møtte underdirektør Aslak
Aasbø og konsulentene Øystein Moberg og Arne Wåge.

Dessuten møtte:

Byråsjef Egil Kvammen
Avdelingsdirektør Per L. Mietle
Forskningssjef Ole J. Østvedt
" Johannes Hamre
" Arvid Hysten
Forsker Odd Nakken
" Øyvind Ulltang
" Erling Bakken
Konsulent Sigmund Engesæter
" Knut A. Skogstad
Førstesekretær Peter Gullestad
" Wollert Krohn-Hansen

Som observatører møtte avdelingssjef Jørn Krog, Norges Fiskarlag, og under behandlingen av sak 17/77 direktør Per Magnar Arnstad, Norske Fiskeprodusenters Forening, fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening og sekretær Frøysland, Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund, og under behandlingen av sak 16/77 assisterende direktør Kåre Bolstad, Sør-Norske Fryseriforening.

Representant fra Norsk Sjømannsforbund var forhindret fra å møte.

Møtet ble ledet av utvalgets formann. Han refererte innledningsvis et brev av 15.juni 1977 fra Fiskeridepartementet til Sør-Norsk Fryseriforening hvor foreningen sammen med Norges Fersksildeksportørers Landsforening, Norsk Frossensild A/L og Norges Saltsildeksportørers Forening som en prøveordning får adgang til å møte i utvalget med en felles observatør i saker som antas å berøre nevnte organisasjoner. Organisasjonene hadde blitt enig om at assisterende direktør Bolstad fra Sør-Norsk Fryseriforening skulle være den felles observatør.

Formannen la deretter fram følgende sakliste:

- Sak: 16/77   Regulering av fisket etter atlanto-skandisk sild.
- a)   Kvantum - fordeling not/garn
  - b)   Kriterier for deltagelse
  - c)   Åpnings- og sluttdato
  - d)   Minstemål
- 17/77   Regulering av fisket av norsk-arktisk torsk
- a)   Oversikt over fisket hittil i år og prognose for totalkvantumet
  - b)   Deltakelsen i trålfisket og evt. justeringer av fartøykvotene.
- 18/77   Oversikt over fisket etter norsk-arktisk hyse.
- 19/77   Regulering av makrellfisket. Fastsettelse av kvantum, fordeling på oppmaling/konsum og periodeoppdeling.
- 20/77   Regulering av nordsjøsildefisket og sildefisket vest av 4° vest.
- 21/77   Orientering om ICNAF-årsmøtet.
- 22/77   Norsk fiske i ICNAF-området i 1977.
- a)   Rekefisket.
  - b)   Torskefisket i område 1, 2 og 3.

- 23/77 Orientering om forhandlingene med USSR.
- 24/77 NEAFC-årsmøtet.
- a) Orientering om Liaison-komiteens anbefalte totalkvoter.
  - b) Orientering om Liaison-komiteens anbefaling av maskeviddeøkning i trålfisket syd for 64°.
  - c) NEAFC's framtid.
- 25/77 Eventuelt.

Det kom ingen merknader til saklisten eller til innkallingen til møtet.

Sak 16/77. Regulering av fiske etter atlanto-skandisk sild i 1977.

Denne saken ble behandlet på forrige møte i utvalget, jfr. sak 8/77. Bortsett fra spørsmålet om totalkvotens størrelse, var det den gang enighet i utvalget om et foreløpig reguleringsopplegg som etter utvalgets mening kunne nyttes som utgangspunkt for den videre organisasjonsmessige behandling av saken. Utvalget understreket at en på det daværende tidspunkt ikke ville binde seg når det gjaldt detaljspørsmålene.

Norges Fiskarlags landsstyre behandlet saken på møte 7.-13.juni og gjentok da kravet om at det måtte tillates fisket 150.000 hl atlanto-skandisk sild i 1977. Når det gjaldt de andre reguleringssspørsmålene kunne laget i prinsippet være enig med Reguleringsutvalgets foreløpige utkast. Fiskarlaget hadde imidlertid endel bemerkninger til de enkelte detaljspørsmål i dette utkastet.

Etter forrige møte i utvalget tilskrev Fiskeridirektøren Fiskeridepartementet med anmodning om å fastsette det kvantum som skulle tillates fisket til høsten før neste møte i utvalget. Fiskeridirektøren gikk i dette brevet sterkt inn for at det ikke burde tillates fisket mer enn 100.000 hl. Departementet uttalte i brev av 6.juni d.å. følgende:

"En viser til Fiskeridirektørens brev av 6.d.m.

Fiskeridepartementet tør be Fiskeridirektøren utrede en reguleringsordning for atlanto-skandisk sild for 1977 basert på en totalkvote på 100.000 hl.

Når denne utredning foreligger, vil departementet ta endelig standpunkt til totalkvotens størrelse."

På grunnlag av dette brev og Fiskarlagets uttalelser til de enkelte punkt i utvalgets foreløpige utkast til reguleringsopplegg, hadde Fiskeridirektøren til møtet utarbeidet et revidert opplegg, herunder forslag til reguleringsforskrifter.

Utvalget diskuterte så de enkelte punkt i dette opplegget.

a) Kvantumsfordeling not/garn.

Norges Fiskarlag hadde gått inn for at 27% av totalkvoten måtte reserveres for garnfiskerne, mens det resterende skulle fordeles på notfartøyene. Fiskeridirektøren hadde i den anledning bemerket at selv om andelen til garnfiskerne syntes å være noe høy, burde likevel Fiskarlagets tilrådning være avgjørende for dette spørsmålet.

Utvalget sluttet seg enstemmig til denne tilrådning.

b) Kriterier for deltakelse.

Notfiske.

Fiskeridirektøren hadde i ovennevnte utkast til reguleringsforskrifter gått inn for følgende formulering når det gjaldt begrensning av deltakelsen i fisket:

"Fiskeridirektøren har adgang til å begrense deltakelsen i fisket til de søkere som tradisjonelt har drevet kystsildfiske og som tidligere har hatt en ikke uvesentlig del av årsinntekten fra dette fisket og som ikke har tilfredsstillende alternative fiskemuligheter.

Fiskeridirektøren kan bl.a. nekte registrering når:

1. fartøyet overstiger 110 fot største lengde,
2. når flere har søkt om deltakelse med samme fartøy.

Likeens kan Fiskeridirektøren nekte registrering når:

1. søkeren ikke er oppført på blad B i fiskarmanntallet eller fyller betingelsene for å stå oppført på dette blad, jfr. Sosialdepartementets forskrifter av ..... om føring av manntall for fiskere.
2. når søkeren eller det med søkerens fartøy ikke har vært levert minst 50 hl sild gjennom Feitsildfiskernes Salgslag i løpet av et av årene 1970, 1971, 1972 eller 1973. For landnotbrukene er minste kvantumet 25 hl.

Ingen kan delta i fisket med eget fartøy dersom vedkommende også er mannskap på et annet fartøy som er registrert for å delta i fisket. Heller ikke kan noen delta i fisket som mannskap på flere enn et fartøy."

I utvalgets diskusjonsutkast var det satt krav om at en søker måtte bl.a. ha levert et minstekvantum av sild i et av årene 1972, 1973 eller 1974.

Fiskarlaget mente at også hvert kvantum i 1970 og 1971 måtte kvalifisere til deltakelse.

Fiskeridirektøren var enig med laget om dette spørsmål, men da under forutsetning at 1974 ikke ble medtatt. 1974 var nemlig første året fisket ble regulert med innføring av individuelle kvoter. For å få delta i fisket dette året var det ikke satt krav til at det skulle være levert et minimumskvantum sild i foregående år og det ble derfor endel som fikk adgang til å delta i fisket til tross for at disse bare hadde levert ubetydelige kvanta sild.

Utvalget kunne i det vesentligste slutte seg til Fiskeridirektørens forslag, men la sterk vekt på at bestemmelsene ble slik formet at de ga myndighetene muligheter til å dispensere fra enkelte av kriteriene.

Det ble også pekt på at en ikke fullstendig måtte utestenge unge fiskere muligheter til å delta i dette fisket.

Norges Fiskarlag hadde vedtatt at Fiskeridirektøren etter at å ha fordelt kvoten burde utarbeide en liste over de som var blitt tildelt kvote og forelegge denne for fiskerisjefer og distriktsfiskarlagene for at disse i felleskap burde peke på hvem som ikke burde ha kvote. Fiskeridirektøren hadde gått imot en slik ordning, idet en slik "ettersensur" ikke ville være juridisk holdbar. Fiskeridirektøren hadde derimot pekt på at han fant det formålstjenglig at rettledningstjenesten ga sine bemerkninger i forbindelse med søknader hvor det var tvil.

Fra Norges Fiskarlags representanter ble det pekt på at vedtaket i landsstyret hadde fått en noe uheldig formulering. Det ble presisert at Norges Fiskarlags ønske er at alle søknader om registrering for fiske etter atlanto-skandisk sild blir forelagt fiskerisjefer og distriktsfiskarlag slik at disse kan "luke ut" søkere som ikke burde tildeles sildekvote i 1977.

Anton Leine ville i den anledning ha protokollført at fiskerisjefene i forbindelse med slike uttalelser burde ta kontakt med de lokale sildefiskarlagene.

Garnfiske:

Norges Fiskarlag hadde vedtatt at det burde fastsettes individuelle kvoter også for garnfiskerne. Fiskeridirektøren hadde imidlertid gått imot dette forslaget idet Fiskeridirektoratet på ingen måte hadde administrativ kapasitet til å gjennomføre en slik regulering på den korte tid som sto til disposisjon og med de mange og store oppgaver direktoratet var blitt pålagt som følge av opprettelsen av Norges og andre lands økonomiske soner.

Det ble imidlertid pekt på at en heller burde vurdere andre muligheter for å komme fram til en jevnere "fordeling" av garnkvoten på deltakerne. Fiskeridirektøren hadde tidligere foreslått en distriktsvis oppdeling av kvoten og det ble på møtet satt fram forslag om en også burde sette et tak på hvor meget den enkelte garnfisker kunne ta, men uten at dette skulle innebære at det ble tildelt individuelle kvoter.

Utvalget forutsatte å komme tilbake til dette spørsmålet på neste møte.

c) Åpnings- og sluttdato for fiske.

På forrige møte i utvalget foreslo utvalget at det måtte være forskjellige åpningsdatoer for notfiske for et søndre område og et nordre område og at fisket burde begrenses i varighet til ca. 2 måneder.

Fiskeridirektøren hadde nå satt fram forslag om at fisket ble åpnet henholdsvis 5.september og 3.oktober sør og nord for Buholmsråsa.

Utvalget sluttet seg til dette forslag.

Videre var utvalget enig om at garnfiske etter sild til eget konsum og eget agn burde stoppes minst 14 dager før det ordinære fiske til omsetning ble åpnet.

Utvalget var enig om at garnfisket åpnes 3.oktober.

d) Minstemål.

Utvalget hadde på forrige møte tilrådd at det ble innført et minstemål for sild på 25 cm, men med adgang til å ha en innblanding av undermåls sild på inntil 25% i vekt av hver fangst. Norges Fiskarlag sluttet seg til dette forslaget.

Utvalget gjentok denne tilrådningen.

Det ble reist spørsmål om en burde innføre en minste maskevidde i sildegarn og det ble i den anledning pekt på at det i stor utstrekning ble nyttet garn med en maskevidde som ville komme til å fange undermåls sild. Ved innføring av eventuelle maskeviddebestemmelser burde det ikke tillates å nytte mindre maskevidde i sildegarn enn 18 omfar.

./.
Vedlagt følger Fiskeridirektørens utkast til reguleringsforskrifter.

Sak 17/77. Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk 1977.

a) Oversikt over fisket hittil i år og prognose for totalkvantumet.

På grunnlag av tidligere antydning fra Norske Trålerrederiers Forening om at det ville være mulig å øke trålerkvoten innenfor rammen av den norske totalkvoten for torsk på 370.000 tonn, hadde Fiskeridirektøren utarbeidet en oversikt over oppfisket kvantum fram til 1.mai d.å. samt prognoser for fisket for resten av året.

Det ble i den forbindelse satt opp følgende fire alternativer for totalkvantumet for 1977 (alle tall i tusen tonn rund vekt):

	1976	1977			
		Alt.1	Alt.2	Alt.3	Alt.4
Totalt oppfisket pr. 1.5.	222,0	247	247	247	247
Trålere 250 BRT 1.5.-31.12.	61,5	96	96	96	96
Konvensjonelle redskaper og småtrålere 1.5.-31.12.	96,5	96,5	87	77	27
Totalkvantum	380,0	439,5	430	420	370

Alle alternativer forutsetter at trålerne fisker opp sine kvoter.

Alt.1 forutsetter at det konvensjonelle fisket resten av året får samme omfang som i 1976.

Alt.2 forutsetter en 10% reduksjon i det konvensjonelle fisket i forhold til 1976 (samme forutsetning som i ressursmeldingen fra Havforskningsinstituttet).

Vårtorskefisket vil i år komme ut med et kvantum som er omkring 20% mindre enn i 1976. I alt.3 har en forutsatt den samme reduksjon i det konvensjonelle fisket resten av året.

Alt.4 er utelukkende tatt med for å illustrere hvilken reduksjon som måtte til i det konvensjonelle fisket før en kommer ned i totalkvoten på 370 tusen tonn.

Ut fra ovenstående vil Fiskeridirektøren anslå totalkvantumet i 1977 til 420-430 tusen tonn, og det vil derfor ikke være muligheter for å øke trålerkvoten innenfor rammen av totalkvoten.

Utvalget tok opplysningene til etterretning.

b) Deltakelsen i trålfisket.
Justering av fartøykvoter.

Formannen viste til utvalgets vedtak på forrige møte, jfr. sak 9/77. Det ble den gang beregnet at for ferskfisktrålerne var det et udisponert kvantum på 1.530 tonn rund vekt, og utvalget mente at dette kunne holdes i reserve til en fikk bedre oversikt over deltakelsen i fisket.

På grunn av at den forutsatte stoppdato for rekefiske ved Vest-Grønland er blitt forskjøvet til utpå høsten, mente Fiskeridirektøren at det ville være forsvarlig å disponere noe av den avsatte kvote for reketrålerne til de øvrige trålerne og at de 2.000 tonn av kvoten som ble avsatt til rundfrysingstillegg kunne reduseres med 1.000 tonn. Under forutsetning av at samtlige fartøyer fisker den tildelte kvote, vil det etter dette være ca. 4.000 tonn som ikke er disponert.

I henhold til vedtak på møte i utvalget den 9.mars d.å. ble ferskfisktrålernes fartøykvote oppjustert med 50 tonn, jfr. sak 1/77. Utvalget var den gang enig om at ved en eventuell ny justering, skulle en også vurdere spørsmålet om justering av gruppekvote.

Fiskeridirektøren hadde antydnet to alternativer, enten at den udisponerte kvote ble fordelt likt på samtlige deltakende trålere over 250 BRT eller at det ble fordelt bare på ferskfisktrålerne. Det siste alternativet ville gi ca. 10 tonn mer pr. ferskfisktråler enn etter alternativ med lik fordeling på alle trålere over 250 BRT. Dette alternativ ville gi ferskfisktrålerne over 300 BRT som driver rundfrysing større kvote enn saltfisktrålerne over 450 BRT.

På møtet ble det utdelt et brev av 23.juni d.å. fra Norske Trålerrederiers Forening hvor det var referert et styrevedtak bl.a. om at hver ferskfisktråler måtte få tildelt en ekstra kvote på 120 tonn rund vekt. Foreningen gikk videre inn for at fisket i annen periode burde åpnes allerede 1.august.

Formannen beklaget at det ikke hadde vist seg mulig ved årets begynnelse å fastsette de endelige fartøy-kvoter for 1977. Fiskeridirektoratet hadde i begynnelsen av januar d.å. fordelt totalkvoten på grunnlag av de søknader som var kommet inn. Senere hadde det vist seg at endel fartøyer ikke ville makte å fiske den tildelte kvoten, andre kom senere inn i fisket enn oppgitt og måtte følgelig få sine kvoter redusert. Den største usikkerhet skapte likevel fartøyer med "dobbelkonsesjon". Fiskeri-

direktøren kunne ikke garantere at den restkvoten som en nå hadde anslått (4.000 tonn) var den helt riktige. Det ville være beklagelig om Norge ved utgangen av året fremdeles hadde noe unyttet av trålerkvoten på 180.000 tonn. På den annen side la Fiskeridirektøren stor vekt på at det ble disponert slik at totalkvoten ikke ble overskredet.

Fiskeridirektøren hadde etter en samlet vurdering også gått inn for at periodeinndelingen ble endret slik at 2.kvoteperiode startet 1.august, eventuelt 15.august mot tidligere fastsatt 1.september. Det ble i den anledning opplyst at ferskfisktrålerne i tidligere år med "fritt fiske" aldri hadde fisket så mye som det kvantum som var avsatt for denne siste perioden. En måtte imidlertid ta i betraktning at deltakelsen var større i år enn tidligere.

Reinholdtsen mente at de fleste ferskfisktrålerne ville fiske opp den tildelte kvoten. Hvis det ikke ble gitt en tilleggskvote av den størrelsesorden som referert i Trålerforeningens brev ville det være noe betenkelig med en åpning av fisket for 2.periode allerede 1.august. Han mente derfor at 15.august kunne være en mulig dato.

Også Reidar Johansen gikk inn for en åpningsdato 15.august idet han viste til at dersom det ble et brukbart seifiske, ville bedriftene få tilstrekkelig råstoff i første del av august. Seifiskerne kunne om torskefisket ble åpnet 1.august, risikere at det ble leveringsvansker.

Arnstad ville prinsipielt gå inn for åpning 1.august og mente at om det skulle bli et rikt seifiske, ville avtaket bli sikret gjennom avtaler.

Formannen fremholdt at enkelte fartøyer ville ha problemer med å fiske hele kvoten med åpningsdato 1.september. Dette talte til fordel for en tidlig åpning, men en måtte på den annen side passe på å ikke komme i den situasjonen at en ikke fikk tilstrekkelig råstoff til bedriftene på slutten av året som følge av feilaktig disponering av kvotene.

Frøysland ga uttrykk for at det var vanlig oppfatning blant deres medlemmer om at det var bedre at bedriftene sto i ro i august enn desember. Han ville av denne grunn gå inn for at kvoteperioden bare ble fremskjøvet til 15.august.

Etter endel diskusjon sluttet utvalget seg enstemmig til forslaget om at 2.kvoteperiode burde fremskyves til 15.august.

Når det gjaldt spørsmålet om disponering av eventuell restkvote, presiserte formannen at det var viktig at den totale trålerkvoten ble fullt ut disponert. Han pekte igjen på de usikker-

hetsfaktorer som gjør seg gjeldende i denne sammenheng. Utvalget måtte derfor ta stilling til om en på det nåværende tidspunkt måtte foreta et konkret skjønn over hvor stor kvote som kunne disponeres fram til årsskifte.

Det var ulike oppfatninger i utvalget idet Per Vartdal, Strand og Arnstad mente at en burde ta en endelig fordeling nå, mens Reinholdtsen hevdet at det ville være mer naturlig å komme tilbake med en endelig fordeling i september måned.

Frøysland hevdet at hans forbunds syn var at all økning burde tilfalle ferskfisktrålerne, hvis ikke burde det bli en endelig fordeling senere.

Det var også uenighet om hvordan eventuell restkvote skulle fordeles. Strand ga uttrykk for og ba om å få protokollført at slike fordelinger måtte skje etter en prosentvis fordelingsnøkkel i forhold til de enkelte fartøygruppers kvote.

Disse synspunkter ble imidlertid sterkt imøtegått av flere av møtedeltakerne.

Utvalget ble til slutt enig om at en på det nåværende tidspunkt kunne disponere 5.000 tonn rund vekt og at dette kvantum burde fordeles med 50 tonn til hvert av trålfartøyene over 250 BRT. Hvis det skulle vise seg å bli ytterligere udisponert kvantum, noe som måtte bli svært lite med den oversikt en i dag hadde, burde fordeling av det tas opp igjen i september måned.

For ferskfisktrålernes vedkommende mente utvalget at tillegget måtte legges til kvoten for 2.kvoteperiode.

Reinholdtsen sluttet seg til dette kompromiss for i år, men ønsket tilført protokollen at han ville komme med forslag om andre fordelingskriterier for 1978.

Observatørene Arnstad og Frøysland ba om å få følgende protokollert:

"Arnstad og Frøysland støtter Norske Trålerrederiers Forenings forslag i brev av 23.juni 1977 der det blir bedt om et tillegg i totalkvoten på 120 tonn pr. båt for resten av året.

Ut fra de forutsetninger direktoratet bygger på om en økning på 5.000 tonn i resten av året, burde økningen prinsipielt gå til ferskfisktrålerne for å sikre sysselsettingen i land, men kan likevel i den foreliggende situasjon akseptere at økningen fordeles likt pr. båt i de forskjellige båtgrupper."

Sak 18/77. Regulering av fiske etter norsk-arktisk hyse 1977.

Spørsmålet om eventuell kvoteregulering av hysefisket nord for 62^on.br. ble behandlet av utvalget på møte 9.mars, jfr. sak 2/77.

Utvalget tilrådte da at dette fisket ikke burde kvotereguleres. Men forutsatte at det kunne bli aktuelt å etablere forbud mot direkte hysefiske dersom hysekvantumet skulle bli større enn antatt (ca. 45.000 tonn).

Som kjent har Norge i henhold til avtale med Sovjet adgang til å fiske 50.000 tonn hyse i 1977. Til saken var nå utarbeidet en oversikt over fisket pr. 1.mai d.å. og prognoser for fisket resten av året. Ifølge denne oversikten hadde Fiskeridirektøren anslått at totalkvantumet av hyse i 1977 ville bli ca. 44.000 tonn.

Formannen konkluderte da med at det ikke var nødvendig med reguleringer av dette fiske. Utvalget sluttet seg til formannens forslag.

Sak 19/77. Regulering av makrellfisket.

Fastsettelse av kvantum, fordeling av oppmaling/konsum og periodeoppdeling.

Formannen viste til det forberedende saksdokument med forslag til vedtak når det gjaldt følgende spørsmål:

1. Området for reguleringen.
2. Fastsettelse av totalkvantum i området med fordeling oppmaling/konsum.
3. Fastsettelse av kvantum og åpningsdato for oppmaling i området nord og sør for 60° n.br.

Ad.1.

Fiskeridirektøren hadde foreslått at området for de norske reguleringsbestemmelsene burde fastsettes til Skagerrak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 12° v.l. Forslaget som var fremsatt før møtet i EFs ministerråd den 27.6.1977 bygde på forutsetningen om at det på nevnte møte ville bli vedtatt å forlenge gjeldende "forståelse" mellom EF og Norge om gjensidige fiskerettigheter i hverandres økonomiske soner. I henhold til denne forståelsen har Norge adgang til å fiske i EF-sonen i 1977 i omtrent samme omfang som i 1976. Formannen opplyste at det på Ministerrådsmøtet var truffet vedtak om å forlenge avtalen med Norge inntil utgangen av september måned d.å. Hovedforutsetningen for formannens forslag om område for de norske reguleringer av makrellfisket var således oppfylt, og utvalget ga sin tilslutning til formannens forslag om å fastsette reguleringsbestemmelsene for området Skagerrak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 12° v.l.

Ad.2.

Fiskeridirektøren hadde foreslått at den norske makrellkvoten i området ble fastsatt til 150.000 tonn for hele 1977. Forslaget var fremsatt utfra følgende resonnement:

Det internasjonale havforskningsråds Liaisonkomite har anbefalt at makrellkvoten for underområde IV og div. IIIa (området øst for 4° v.l.) settes til 220.000 tonn i 1977. Heri er inkludert andel av den vestlige makrellbestanden. Ved fastsettelse av totalkvote i området bør etter Fiskeridirektørens oppfatning forskernes anbefaling legges til grunn.

Norges historiske andel av makrellfisket i ICES områdene IIIa, IIIa og IV er i de siste 10 år ca. 85%.

Med grunnlag i det historiske fisket vil Norge av den anbefalte totalkvote på 220.000 tonn ha krav på et kvantum på 187.000 tonn. Dette omfatter også fisket i EF-sonen. Norge og EF er imidlertid ikke enige om sonekvotene for makrell. I konsultasjonene med EF i januar og februar d.å. (jfr. sak 3/77) hevdet Norge at hovedtyngden av makrellen "hører til" norsk sone, mens EF inntok det motsatte standpunkt.

Norge har tildelt følgende makrellkvoter i norsk økonomisk sone i 1977:

Færøyane:	15.000 tonn
Sverige:	2.500 "
Sovjetunionen:	1.000 "
Polen:	<u>500 "</u>
Tilsammen:	<u>19.000 tonn</u>

I tillegg til de allerede tildelte kvoter kan det dessuten være aktuelt å tildele enkelte av EF-landene en mindre makrellkvote i norsk sone hvis det blir aktuelt å tildele sonekvoter. Disse kvoter kan tilsammen komme opp i en størrelsesorden av 5-10.000 tonn. Det samlede kvantum som tildeles andre land i norsk sone, skulle gå av Norges sonekvote, mens Norge på den annen side måtte kunne regne med en andel av EFs sonekvote, dvs. at Norge og EF kunne fiske makrell i hverandres soner. Siden det neppe blir enighet om sonekvoter før makrellfisket åpnes og Norge og EF trolig bare forlenger "forståelsen" om gjensidige fiskerettigheter til å gjelde også etter 30.6., vil Fiskeridirektøren tilrå at den norske makrellreguleringen for 1977 legges opp omtrent etter samme prinsipp som tidligere år.

Fiskeridirektøren vil på denne bakgrunn foreslå at den norske totalkvoten i området Skagerrak, Nordsjøen og Norskehavet fastsettes med utgangspunkt i det historiske fisket. Norge kan imidlertid neppe vinne forståelse for å reservere for seg selv en så høy andel som 85%. På NEAFC-møtet i Lisboa i juli i fjor foreslo Norge en makrellregulering for samme område for 1977 der Norges andel var ca. 78% (122.000 av den totalkvote som da var foreslått, 155.000 tonn).

En norsk makrellkvote på 150.000 tonn tilsvarer ca. 68% av den anbefalte totalkvoten. Fratrullet det Norge reserverer for seg selv og det Norge alt har gitt til andre land, blir det igjen 51.500 tonn som EF selv kan nytte eller avstå til andre land.

Fra representanter fra Norges Fiskarlag ble det understreket at en norsk kvote på 150.000 tonn ville bety en drastisk reduksjon av fisket i forhold til 1976, da Norge fisket ca. 206.000 tonn. Det ble i denne forbindelse stilt spørsmål om det ikke ville være bestandsmessig grunnlag for et større kvantum enn de anbefalte 220.000 tonn i 1977. Fra Havforskningsinstituttets side ble det presisert at siden den sterke 1969-årsklassen har det vært dårlig rekruttering til Nordsjøbestanden, samtidig som den vestlige bestanden er redusert. Dersom en skulle gå høyere enn de anbefalt 220.000 tonn, ville gyting og rekruttering til Nordsjøbestanden komme i fare. I og med at en ikke har klare indisier på en bedret rekruttering, er det ikke grunnlag for et fiske i 1977 utover 220.000 tonn.

Med et kvantum på 51.500 tonn som EF selv kan nytte eller avstå til andre land, ble det pekt på at EF ville kunne ha grunnlag for å tildele Færøyane en relativt stor kvote. Sammen med den kvoten som Norge har tildelt Færøyane, ville dette kunne ha som konsekvens at Færøyane ville kunne opprettholde et relativt større makrellfiske enn Norge i 1977 i forhold til 1976.

Etter forslag fra representant fra Norges Fiskarlag vedtok utvalget å tilrå en norsk makrellkvote på 160.000 tonn.

Når det gjaldt spørsmålet om fordeling av kvoten på oppmaling og konsum, sluttet utvalget seg til Fiskeridirektørens forslag om at det stipuleres et kvantum på 40.000 tonn til konsum. Oppmalingsfisket vil dermed være begrenset til 120.000 tonn.

Ad. 3.

Utvalget ga sin tilslutning til Fiskeridirektørens forslag om at fisket i området sør for 60^on.br. blir åpnet mandag den 12. september.

Utvalget tilrådte at oppmalingskvantumet fra 18. juli, som er den tidligere tilrådte åpningsdato for fisket nord for 60^on.br., til 12.9. blir begrenset til 90.000 tonn og at oppmalingskvantumet deretter følgelig blir 30.000 tonn. Ved tilrådingen la utvalget bl.a. vekt på hensynet til kombinasjonen mellom oppmalingsfisket og konsumfisket, og at det ut fra biologiske grunner var viktig å trekke fiske noe ut for å utnytte den sterke veksten som makrellen har i august måned.

Fra havforskernes side ble det i denne forbindelse pekt på at det nå ikke lenger foreligger så sterke biologiske argumenter som i tidligere år for å opprettholde en grense ved 60^on.br.

Hovedgrunnen til dette er at i og med at den vestlige makrellbestanden i dag er betydelig mindre enn i tidligere år, er det ikke lengre samme grunnlag for å forskyve fisket vestover. Utvalget var imidlertid enig om at grensen ved 60^on.br. burde opprettholdes også i 1977.

Utvalget forutsatte at det ville bli etablert turkvoteordning i makrellfisket.

Utvalget var for øvrig enig om at reguleringen av makrellfisket burde legges opp slik at den blir mest mulig lik for norske og utenlandske fartøyer som fisker makrell i norsk sone. Dette spørsmålet var drøftet på møtet i utvalget den 6.mai 1977, jfr. sak 11/77. Særlig fra representantene fra Norges Fiskarlag ble det fremhevet at det utenlandske makrellfisket burde undergis samme mønster som det norske fisket, og at det burde gis klare bestemmelser om dette i regelverket. Det var særlig det færøyske makrellfisket i norsk sone som ble trukket fram i denne sammenheng. Etter å ha drøftet ulike måter for å oppnå likhet i det færøyske og norske fiskemønsteret på, tilrådte utvalget at de færøyske fiskerimyndigheter burde kontaktes med en henstilling om ikke å fiske makrell i norsk økonomisk sone sør for 60^on.br. i tiden fram til 13.september 1977. (Dette vil bli gjort av den norske delegasjon under NEAFC-årsmøtet som begynner i London 6.juli d.å.)

Sak 20/77. Regulering av nordsjøsildefisket og sildefisket vest for 4^ov.l.

Formannen viste til møte i EF's ministerråd 27.6.1977, der bl.a. spørsmålet om forlengelse av forbudet mot fiske etter sild i EF-sonen sto på dagsordenen. Gjeldende forbud løper ut ved utgangen av juni måned d.å. Han viste videre til den henvendelse som Norge gjorde til EF-kommisjonen i anledning ministerrådsmøtet. Innholdet av Fiskeridirektørens telex av 20.6.1977 til Fiskeridepartementet om saken var gjengitt i det forberedende saksdokument om å overlevere et memorandum til EF-kommisjonen. Innholdet var i det alt vesentlige overensstemmende med Fiskeridirektørens forslag hvor det ble gitt uttrykk for at Norge støtter fortsatt forbud mot fiske av nordsjøsilde også etter 1.juli d.å. En forutsetning var imidlertid at tillatt bifangst av sild i andre fangster begrenses mest mulig og at slike bifangstreguleringer blir effektivt håndhevet. Det ble videre pekt på at de problemer som har oppstått når det gjelder regulering av fisket i Skagerrak kan få betydning for det norske standpunkt til regulering av sildefiske i Nordsjøen. Det ble videre gjort klart at dersom sildeforbudet i Nordsjøen ikke ble forlenget, forutsatte en at Norge ville bli tildelt en kvote på linje med EF-landene. Om sildefisket vest av 4^ov.l. ble det i henvendelsen krevd en andel på ca. 5.300 tonn av en kvote på 48.000 tonn.

Formannen viste deretter til telex som var innkommet under utvalgsmøtet fra de norske ambassadene i Brüssel og London. Av telexene fremgikk at det på ministerrådsmøtet ikke var truffet avgjørelse av spørsmålet om fortsatt forbud mot fiske etter nordsjøsilde. En regnet imidlertid med at Storbritannia ville bebude ensidig britisk forlengelse av forbudet til utgangen av 1977. Et eventuelt britisk forbud ville også omfatte det norske fisket i britisk økonomisk sone. Ministerrådet vedtok å forlenge forbudet mot sildefiske vest av 4^ov.l. til 20.juli d.å.

Det var enighet i utvalget om at konsekvensen av et eventuelt britisk forbud måtte være at Norge opprettholdt sitt forbud mot fiske etter nordsjøsilde i norsk økonomisk sone.

Det ble understreket i utvalget at sildereguleringene i Nordsjøen måtte ses i sammenheng med begrensning av fisket i Skagerrak, og utvalgsrepresentantene fra departementet redegjorde i denne forbindelse for de drøftelser som har vært ført mellom Sverige, Danmark og Norge om regulering av fisket i Skagerrak. Drøftelsene har foregått i medhold av Skagerrak-avtalen mellom de

3 land der det gis adgang til å fiske inntil hverandres 4 mils-grenser helt frem til år 2002. De 3 land må være enige om de reguleringsstiltak som skal gjennomføres i området. Foreløpig var det bare Norge som hadde opprettet økonomisk sone i Skagerrak. På grunn av avtalen hadde Danmark foreløpig lyktes i å holde EF uten forhandlingene om reguleringene i Skagerrak. Forhandlingene har foreløpig resultert i at Norge og Sverige har fremsatt et felles forslag om en totalkvote på 14.500 tonn sild i området, mens Danmark har gått inn for en totalkvote på 16.000 tonn.

Det svensk-norske forslaget vurderes for tiden av de danske myndigheter.

Fra norsk side har en strukket seg svært langt ved å akseptere en kvote på 14.500 tonn. Det ble opplyst at det kun er en mindre del av den sild som norske fiskere tar i Skagerrak som er anvendelig til konsum i Norge. Ved en eventuell fastsettelse av en totalkvote på 14.500 tonn sild i Skagerrak vil Norges andel være 1.500 tonn. På denne bakgrunn tilrådte utvalget at Norge ikke burde akseptere en kvoteavtale der Norges andel blir enda mindre. Norge måtte eventuelt prøve å få reguleringer av fisket i Skagerrak koblet sammen med kvoteforhandlingene med EF. Viktigst ville det være å få en tilfredsstillende regulering av bifangstene.

Sak 21/77. Orientering om ICNAF-årsmøtet 1977.

Formannen viste til det forberedende dokumentet i saken som ga en orientering om et møte den 1.6.1977 mellom Canada og Norge før felles uformelle drøftinger om fiske i kanadisksone.

Videre viste han til en foreløpig rapport fra årsmøtet i ICNAF i Ottawa 31.mai - 10.juni 1977. Rapporten ble fremlagt på møtet. Til referatet vedlegges kopi av nevnte dokumenter med vedlegg. Formannen pekte særskilt på de endringer av torske- og loddekvoten som ble vedtatt på møtet.

Utvalget tok orienteringen om årsmøtet til etterretning.

Sak 22/77. Norsk fiske i ICNAF-området i 1977.
-----

a) Rekefisket.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken der det var gitt en oversikt over det norske rekefisket ved Vest-Grønland. Pr. 17.juni er det fisket 3.760 tonn. Regner en fangsten i resten av juni til 400 tonn og 1.200 tonn pr. måned i tiden framover, vil 7.000 tonn være nådd i september. Norge fisker som kjent på en felleskvote på 7.000 tonn som er vedtatt av ICNAF. Norge har imidlertid protestert mot denne kvoten.

Under de tidligere drøftinger av denne saken har utvalget vært enig om og forutsatt at det ville bli fastsatt individuelle kvoter for de norske fartøyene. Fastsettelse av fartøykvoter har imidlertid vært sett i sammenheng med at det først måtte fastsettes en norsk kvote i området. Som et ledd i forhandlingene med EF har en tatt opp spørsmålet om en nasjonal norsk rekekvote ved Vest-Grønland. Hittil har imidlertid ikke EF eller Danmark truffet vedtak som endrer eller supplerer ICNAF-vedtaket om en felleskvote på 7.000 tonn. Situasjonen for de norske rekefiskerne er således fortsatt uviss. Utvalget var innforstått med at det ikke ville være i norsk interesse i forhold til EF å legge unødvendige norske nasjonale begrensninger på rekefisket. Utvalget tilrådte derfor at en inntil videre fortsatte rekefisket i medhold av gjensidighetsavtalen mellom Norge og EF, som på Ministerrådsmøtet den 27.6.1977 ble forlenget til utgangen av september d.å. Dersom enkelte fartøyer i 1977 skulle fiske vesentlig mer enn det som eventuelt vil bli deres årskvote før denne er fastsatt, tilrådte utvalget at en søkte - om mulig - å ta hensyn til dette forhold ved fordeling av fartøykvotene i 1978.

Utvalget sluttet seg videre til formannens forslag om at fiskerne burde bli gjort kjent med situasjonen ved at en tilskrev det enkelte fartøy.

Utvalget tok for øvrig orienteringen om det norske rekefisket i ICNAF-området til etterretning.

b) Torskefisket.

Formannen viste til det forberedende saksdokument med følgende oversikt over det norske torskefisket i 1977 i ICNAF-området:

Vest-Grønland.

Da de norske linebåtene avsluttet fisket ved Vest-Grønland den 6.mai hadde de ifølge foreløpige meldinger tatt opp 1.833 tonn torsk. Vest-Tyskland hadde, før fisket ble stoppet i månedsskiftet mars/april, fisket 1.685 tonn torsk. Av land som ifølge ICNAF-vedtaket i desember 1976, skal fiske på "others" kvoten på 2.000 tonn ble det med andre ord fisket 3.518 tonn.

Kvotekområde 2GH.

Her har Norge en kvote på 800 tonn torsk. Det har hittil ikke vært fisket i dette området i 1977.

Kvotekområde 3J3KL.

To linefartøy har fisket tilsammen 17 tonn av en norsk kvote på 1.594 tonn.

Kvotekområde 3M.

Fra de to linebåtene som har fisket i området har en fått rapportert om fangster på tilsammen 760 tonn torsk. Rapportene skriver seg fra 10. og 23.juni.

En har regnet med at den norske kvoten på 800 tonn vil være oppfisket i uken 20.-26.juni. Det ble derfor den 14.juni sendt ut melding om at det norske linefiske i 3M skulle stoppes den 25.juni kl.24.00.

I de områdene hvor Norge ennå kan fiske ligger de aktuelle fiskebankene innenfor kanadisk 200-mils fiskerigrense. De to norske fartøyene som har fisket i kvotekområde 2J3KL har begge hatt problemer med de kanadiske myndighetene som håndhever et strengt lisensierings-system. Kanadierne forlanger bl.a. at fartøyene på forhånd skal oppgi når fiske skal foregå slik at lisensen kan utstedes med gyldighet i bestemte tidsrom.

Under ICNAF-årsmøtet i Ottawa 31.mai-10.juni 1977 fikk den norske delegasjonsleder assisterende fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, opplyst at de kanadiske myndigheter vil utstede nye lisenser på søknad. Det står fritt opp til Norge å fordele restkvoten på det antall fartøy som måtte være ønskelig.

Utvalget tok orienteringen om det norske torskefisket i ICNAF-området i 1977 til etterretning.

Sak 23/77. Orientering om forhandlingene med USSR.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken der protokollen fra tredje sesjon i den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjon var gjengitt. Kopi av protokollen vedlegges referatet. Det ble presisert at de anbefalte kvoter fra norsk side er sett i sammenheng med gjennomføringen av avtaleforslaget om den "grå sone". Dersom en av partene ikke skulle akseptere avtalen, vil de ikke anse seg bundet av de avtalte kvoter.

Utvalget tok orienteringen av forhandlingene med USSR til etterretning.

I tilknytning til denne sak ga formannen videre en orientering om de sovjetiske regler for utøvelse av utenlandsk fiske i områder i Barentshavet som støter opp til kysten av USSR, med presisering av de norske fartøyers plikter i denne forbindelse, jfr. J.melding 64/77.

Sak 24/77. NEAFC-årsmøtet.

a) Orientering om Liaisonkomiteens anbefalte totalkvoter.

Direktør Sætersdal ga en oversikt over Liaisonkomiteens anbefalinger når det gjelder totalkvote for de viktigste bestander i 1978:

Norsk-arktisk torsk: 850.000 tonn (inkl. 40.000 tonn "Murmansk-torsk").

Kvoten ligger på samme nivå som i 1977, og vil gi en gytebestand på ca. 1 mill.tonn i 1978.

Norsk-arktisk hyse: 150.000 tonn.

I 1977 var den anbefalte totalkvote på 110.000 tonn.

Sei i ICES' områdene 1 og 2: 160.000 tonn.

I 1977 var den anbefalte totalkvote i disse områder 200.000 tonn. På grunn av at beskatningen av ungseien har vært for stor, har rekrutteringen til seibestanden vært sviktende. Liaisonkomiteen har anbefalt at det gjennomføres innskrenkninger i fisket etter ungsei.

Sei i Nordsjøen: 200.000 tonn.

Dette er 10.000 tonn mindre enn anbefalingen for 1977, men anbefalingen for 1978 er basert på at det i 1977 fiskes 270.000 tonn.

<u>Torsk</u>	i underområde IV	: 220.000 tonn
<u>Hyse</u>	(Nordsjøen)	: 105.000 "
<u>Hvitting</u>		: 160.000 "

De reviderte anbefalinger for 1977 er henholdsvis 220.000 tonn, 165.000 tonn og 165.000 tonn.

På spørsmål om gytebestanden av norsk-arktisk torsk ble det opplyst at en har som målsetning å få bestanden opp på samme nivå som i begynnelsen av 1950-årene. Forutsatt at den anbefalte kvote på 850.000 tonn ikke blir overfisket i 1977, vil gytebestanden komme opp på ca. 1 mill.tonn i 1978 og holde seg på dette nivået også i 1979, dersom den anbefalte totalkvote på 850.000 tonn for 1978 heller ikke overfiskes. Gytebestanden vil

deretter gå noe ned, muligens inntil 1973-årsklassen kommer inn. 1969- og 1970-årsklassene er i dag de bærende årsklasser i bestanden. 1973-årsklassen er også sterk mens 1971- og -72-årsklassene er middels, 1974 og -1974 er svake mens -75-årsklassen er "bra".

På spørsmål om ungseibeskatningens betydning for den anbefalte totalkvote TAC ble det opplyst at en klart ville tjene på å utsette beskatningen av seien til eldre årsklasser. Dette ville i praksis innebære at en måtte begrense notfisket etter sei slik dette fisket har vært drevet de senere år. Det ble pekt på at industrifisket i Nordsjøen er av meget uheldig betydning for beskatningen. Særlig danske fiskere tar her betydelige mengder. Utvalget understreket derfor at Kystvakten må føre en effektiv kontroll med innblandingen i det danske fisket i Norges økonomiske sone. Det burde også overveies av fiskeridministrasjonen å gi strengere regler for bifangster i industrifisket. Utvalget tok for øvrig orienteringen om Liaisonkomiteens anbefalte totalkvoter for 1978 til etterretning.

b) Orientering om Liaisonkomiteens anbefaling om maskevidde-
økning i trålfisket sør for 64^on.br.

Etter forslag fra formannen gikk utvalget inn for å utsette denne saken.

c) NEAFC's framtid.

Formannen viste til det forberedende saksdokument der det var gitt en oversikt over framdriften i arbeidet med å utarbeide en ny konvensjonstekst for NEAFC. Den nedsatte arbeidsgruppe har hatt 2 møter som utvalget tidligere er orientert om, jfr. sak 6/77 og 12/77.

EF har gitt uttrykk for at det bør innkalles til en diplomatkonferanse om saken. Fra norsk side vil en støtte tanken om å holde en slik konferanse. Alle 7 EF-land som er medlemmer av NEAFC har i likhet med Norge sagt opp sitt medlemskap i NEAFC. Oppsigelsene fra EF-landene vil dels få virkning fra utgangen av 1977, dels fra begynnelsen av 1978. Norges medlemskap utløper imidlertid allerede i midten av august d.å. For at Norge skal kunne få innflytelse på det videre omorganiseringsarbeidet i NEAFC, har Fiskeridirektøren foreslått at Norges medlemskap forlenges til utgangen av 1977.

Utvalget tok orienteringen om NEAFC's framtid til etterretning.

Sak 25/77. Eventuelt.

Under dette punkt på dagsordenen ble følgende saker behandlet:

- a) Orientering om de foreløpige resultater av loddetoktet i Barentshavet.

Som bebudet på møtet i Reguleringsutvalget den 6. mai 1977, jfr. sak 10/77, har Havforskningsinstituttet i juni drevet undersøkelser av bestandssituasjonen for sommerlodde. Om resultatene av undersøkelsene hittil ble det fra instituttets side bl.a. opplyst følgende: Med "G.O. Sars" har en nå undersøkt de østlige områder av Barentshavet. I området øst for 36^o0.1. har en ikke registrert loddeforekomster av betydning. I forhold til de registrerte forekomstene i mars d.å., som var av den forventede størrelsesorden, er forekomstene av 2 og 3 år gammel lodde (1975- og 1974-årsklassen) i juni redusert med 60-70%. Derimot er det registrert mye lodde av 1976-årsklassen.

Fra mars til utgangen av mai i år har isgrensen beveget seg sørover, og isgrensen i området ligger nå ca. 100 n.mil lenger sør enn den gjorde på tilsvarende tidspunkt i 1972. I og med bevegelsen i isen kan lodda ha blitt skjøvet ut av sine vanlige områder. Lodda kan også stå under isen, men observasjonene tyder ikke på dette. Det er også mulighet for at lodda som ble registrert i mars kan ha dødd ut, men også dette er lite sannsynlig. Det ble imidlertid i denne sammenheng nevnt at det vintere 1974/75 ble registrert en dødelighet på opptil 60% av enkelte årsklasser. En mulighet kan være at det har skjedd en forskyvning av loddebestanden fra de vanlige områdene og til området mellom Spitsbergen og Bjørnøya. I tråd med denne antagelse vil "G.O. Sars" fortsette å lete i dette området. Skulle heller ikke fartøyet finne vesentlige mengder av lodde her, vil instituttet foreslå at toktprogrammet for "G.O. Sars" legges om slik at fartøyet kan drive loddeundersøkelser mesteparten av juli også.

I samråd med Feitsildfiskernes Salgslag vil Fiskeridirektøren foreslå sommerloddefisket åpnet fredag den 5. august kl. 12.00. De endelige resultatene fra loddeundersøkelsene vil ikke kunne foreligge før henimot slutten av juli måned. Det vil da følgelig neppe være tid til å oppnå en eventuell kvoteavtale med Sovjet innen fisket blir åpnet. En eventuell kvoteregulering av sommerloddefisket vil derfor trolig måtte bli en nasjonal

norsk regulering. Riktignok hadde Norge under møtet i den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommissjon (jfr. sak 23/77) igjen understreket at det hurtig kunne bli behov for reguleringer i loddefisket. Det ble nevnt både kvote- og områdereguleringer. Sovjetunionen hadde på sin side sagt at de var beredt til å drøfte evt. norske forslag. Utvalget var imidlertid fullt klar over at Sovjetunionen i tilfelle spørsmålet om kvoteregulering av sommerloddefisket -77 ble reist, ville vise til at Norge i vinter hadde fisket ca. 1.400 mill.t. mot bare ca. 280.000 t. for Sovjetunionen. I fiskevernsonen ved Svalbard kan Norge fastsette en totalkvote for lodde men ikke fordele den på land. En er følgelig også her avhengig av enighet med Sovjetunionen hvis nasjonale kvoter skal innføres.

Utvalget tok havforskernes orientering om undersøkelsene av sommerloddebestanden til etterretning. Det ble fra enkelte pekt på at opplysningene om bestandssituasjonen er vesentlig dårligere enn ventet. Havforskerne viste på sin side til Ressursoversikten for 1977 (s. 30) hvor det var sagt at "bestandens størrelse ikke ville være kjent før etter sommerloddetoktet i juni 1977. Spørsmålet om regulering av sommerloddefisket bør derfor også utstå til da." Forskerne vedga likevel at hittil hadde "G.O. Sars" funnet vesentlig mindre lodde enn ventet.

Utvalget sluttet seg til formannens forslag om at det holdes nytt møte i utvalget for å drøfte bestandssituasjonen dersom resultatene fra de videre undersøkelser gir grunn til det.

Til dette møtet burde en utrede spørsmålet om innføring av en sesongkvote for de norske loddefartøyene hvis en norsk nasjonal loddekvote vil bety en vesentlig begrensning i fisket i forhold til fritt fiske.

Utvalget var for øvrig enig om at fiskerne burde orienteres om utsiktene for sommerloddefisket.

b) Neste møte i utvalget ble fastsatt til tirsdag den 26. juli 1977 kl. 11.30.

FISKERIDIREKTØREN

Møllendalsvegen 4 · Postboks 188-
Telefoncentral 23 03 00

Telegramsadresse: Fiskeridirektor
Bankgiro 0816.06.70189
Postgiro 5285
Telex 42181

Konsulent Arne Wåge

H E R

5001 BERGEN,
j. nr. utg/77
Ark. nr.
(Bak innført ved svar)

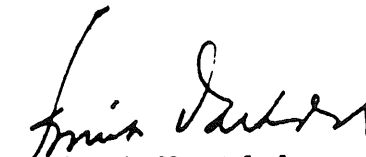
31.5.1977
ØM/LGH

Møte i Reguleringsutvalget den 6.mai 1977.

Utkast til referat fra ovennevnte møte ble ved brev herfra av 16.ds. forelagt møtedeltakerne til uttalelse.

På grunnlag av de innkomne kommentarer er det foretatt endringer på side 1 og side 20 i utkastet.

Vedlagt oversendes endelig referat fra møtet i Reguleringsutvalget den 6.mai 1977.

Knut Vartdal

A. Aasbø

31.5.77
AW/LGH

R E F E R A T
*****

fra møte i Reguleringsutvalget den 6.mai 1977.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl.0930 til kl.1500.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet
Byråsjef Egil Kvammen, Fiskeridepartementet, varamann for
ekspedisjonssjef Gundersen
Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet, varamann for
assisterende fiskeridirektør Hallstein Rasmussen

Fra fiskernes organisasjoner:

Fiskebåtreder Harald Birkeland, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Leidulv Grønnevet, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Oddvar J. Majala, Norges Fiskarlag
Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Som sekretær for utvalget møtte underdirektør Aslak Aasbø,
Fiskeridirektoratet.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Per L. Mietle
Forskningssjef Ole J. Østvedt
" Johannes Hamre
" Arvid Hysten
Forsker Øyvind Ulltang
Kontorsjef Håvard Angerman
Konsulent Sigbjørn Lomelde
" Knut A. Skogstad
" Sigmund Engesæter
" Øystein Moberg
" Arne Wåge
Førstesekretær Peter Gullestad
" Tom Titlestad

Som observatører møtte avdelingsleder Jørn Krog, Norges Fiskarlag, og sekretær Arvid Wiik, Norske Trålerrederiers Forening, under behandlingen av sak 9/77.

Møtet ble ledet av utvalgets formann, som la fram følgende sakliste:

- Sak 8/77 Atlanto-skandisk sild
  - a) Ressursoversikt
  - b) Regulering av fisket høsten 77.
- Sak 9/77 Norsk-arktisk torsk -
  - a) Kvotereguleringen for trålere over 250 BRT
  - b) Spørsmål om ytterligere oppdeling av første kvoteperiode.
- Sak 10/77 Loddefisket
  - a) Kvantum tatt øst for midtlinjen under vinterloddefisket.
  - b) Foreløpig drøfting av spørsmål om regulering av sommerloddefisket.
- Sak 11/77 Sild og makrell - fisket i Nordsjøen og vest av De Britiske Øyer.
  - a) Nordsjøsilde
  - b) Sildefisket vest for 4° vest
  - c) Makrell til oppmalning (åpningsdato og kvantum nord for 60° n.br.)
  - d) Havbrislingsfisket
- Sak 12/77 NEAFC's framtid - orientering om møte i London 29.3.-2.4.
- Sak 13/77 ICNAF's framtid
- Sak 14/77 ICNAF's årsmøte 1977
- Sak 15/77 Eventuelt

Formannen foreslo å behandle sak 9 før sak 8. Det kom ingen innvendinger mot dette. Heller ikke kom det merknader til saklisten for øvrig eller til innkallingen til møtet.

Sak 8/77 a). Regulering av atlanto-skandisk sild 1977.

Ressursoversikt.

Til møte forelå et notat angående ressursituasjonen for atlanto-skandisk sild. Notatet var utarbeidet av forskningssjef Johs Hamre ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt. Dette notatet følger vedlagt.

På møtet redegjorde forskningssjef Hamre nærmere omkring enkelte punkt i notatet. Han fremholdt at forskernes vilkår for å kunne anbefale et fiske på en nedfisket bestand, var at man hadde sikre beviser for at gytebestanden er i vekst. Det vil si at den nåværende gytebestanden må være større enn foreldrebestanden. Hamre viste til at en i begynnelsen av 1970-årene ikke registrerte gytende sild i hele tatt, og forskerne fryktet en stund at denne sildestammen fullstendig skulle bryte sammen. I 1973 ble det imidlertid oppdaget gytemoden sild av 1969 årsklassen og denne årsklassen er det som så å si utelukkende har rekruttert årsklassene fra og med 1973 til og med 1975. På forhånd hadde forskerne regnet med at 1978 ville bli det kritiske året hvorefter en ville kunne ha et bilde av en ny gytebestand. Normalt tok det 5 år før silda ble kjønnsmoden og 1973 årsklassen skulle da komme inn i gytebestanden som førstegangs gyter.

Det som skjedde var imidlertid at ca. halvparten av 1973-årsklassen var blitt gytemodne allerede i 1976, altså som treåringer. I 1977 er hele 1973-årsklassen blitt kjønnsmoden samt deler av 1974-årsklassen.

Denne forserte oppbyggingsprosessen har medført at forskerne allerede i vinter har kunnet konstatere at gytebestanden er i vekst. På grunnlag av de siste undersøkelser er gytebestanden i vinter beregnet til ca. 200.000 tonn. Hamre understreket at det knytter seg stor usikkerhet til dette tallet. Gytebestanden har fordoblet seg i forhold til gjennomsnittet for 1973-76 da gytebestanden omtrent var på ca. 100.000 tonn.

Når det gjaldt den øvrige del av bestanden, pekte Hamre på at 1975- og 1976-årsklassene synes å være betydelig større enn årsklassene 1973 og 74. Videre har de siste undersøkelser vist at larveproduksjonen stadig er økende og det antas at denne i dag er omtrent på samme nivå som i 1968.

Som kjent pleide den atlanto-skandiske silda tidligere å vandre fra gyteområdene ved kysten til beiteområdene i Barentshavet og Norskehavet. I tiden 1969-70 stoppet imidlertid denne

prosessen opp og silda har senere oppholdt seg langs kysten og inne i fjordene. Det er imidlertid nå visse indikasjoner på at silda på nytt er i ferd med å oppta sitt tidligere vandringsmønster. At silda gjenopptar denne vandringen vil være en avgjørende forutsetning for at en kan få gjenoppbygget den atlanto-skandiske sildestammen til den størrelsesorden den en gang hadde. De tidligere beiteområdene har siden silda sluttet å vandre omtrent ligget brakk.

Hamre understreket imidlertid at selv om sildestammen tilsynelatende er i vekst, vil bestanden fremdeles i en tid fremover befinne seg på et meget lavt nivå.

Ut fra det ansvar Norge har som forvalter av denne ressursen og utfra målsetningen om en rask gjenoppbygging av sildestammen er det forskernes mening at beskatningsgraden spesielt i den første del av oppbygningsperioden, bør være meget moderat.

De norske forskerne hadde derfor foreslått at beskatningsgraden de første årene burde begrenses til maksimum 5% fiskedødlighet. Dette skulle for 1977 svare til et fangstkvantum på 10.000 tonn eller ca. 100.000 hl.

Hamre understreket også viktigheten av at en i størst mulig grad unnlot å beskatte umoden sild. Han foreslo derfor at det burde innføres et minstemål på sild på 25 cm. Ut i fra et beskatningsmessig synspunkt ville det være riktig å beskatte den kjønnsmodne silda (d.v.s. vintersilda). Om vinteren ville silda ikke være så oppblandet med småsild som den kunne være om høsten. Under alle omstendigheter burde silda ikke beskattes i august måned da dette normalt var beste vekstperiode.

Direktør Sætersdal opplyste at Liaisonkomiteen også hadde vurdert sildebestanden. Komiteen hadde sagt seg enig i de beregninger som var foretatt, men hadde pekt på at så liten som gytebestanden fortsatt var, måtte Komiteen anbefale at totalforbudet også ble gjort gjeldende for 1977 for snarest å bygge opp stammen til et optimalt nivå. Dersom dette ikke kunne gjennomføres, måtte kvoten settes så lav som mulig. Liaisonkomiteen hadde også understreket viktigheten av en fredning av ungsild.

I forbindelse med den etterfølgende debatt framholdt Majala at Norges Fiskerlags landsstyre hadde gått inn for at det skulle tillates fisket 150.000 hl. i 1977. Han mente at dette kvantumet ville være tilstrekkelig til å dekke den naturlige etterspørselen etter sild. Et slikt kvantum ville også sette en stopper for den ulovlige omsetningen av sild som hadde funnet sted ved de tidligere reguleringene.

Det ble videre opplyst at representantene fra Norges Fiskarlag ville gå inn for lagets vedtak. De pekte på at for 1977 burde det kunne tillates en høyere beskatningsgrad enn 5% fiske-dødlighet uten at dette skulle skape presedens for senere år. Forskningssjef Hamre hevdet imidlertid at det som gjøres i 1977 må ses i større perspektiv. Selv om en mindre økning av kvoten for 1977 ikke ville ha så stor betydning på det nåværende tidspunkt, er forholdet at så lenge gytebestanden ikke er stor nok til å produsere en "normal" årsklasse, vil et større fiske nå ha relativt stor betydning på lengre sikt og redusere muligheten for en rask gjenoppbygning. Forskerne pekte også på at gjenoppbygningen ville gå mye senere hvis silda ved å gjenoppta et mer normalt vandringsmønster, også først ble kjønnsmoden etter 5 år slik som før.

På spørsmål opplyste også Hamre at den silda som nå er ved Norskekysten ikke har noen sammenheng med den silda som nå er ved kysten av Island. Island hadde to sildestammer, en vårgytende og en sommergytende. Begge var nesten utfisket. En liten rest av den sommergytende og 3 års totalfredning (1971-74) har reddet denne bestanden. Av den vårgytende silda finner imidlertid ikke islendingene noe igjen.

Fiskeridirektøren ville for sin del ikke gå inn for å sette kvoten høyere enn det kvantum som var foreslått av forskerne. Han pekte også på det ansvar Norge i henhold til det nye havrettsregime hadde når det gjaldt forvaltninger av denne bestanden. Den økonomiske sonen ga oss ikke bare rettigheter, men også store forpliktelser. Vi måtte også være oppmerksom på at både Sovjetunionen og Island var meget opptatt av hvordan Norge regulerte sildefisket. Det var nødvendig å holde en konsekvent linje i reguleringspolitikken skulle vi klare å forsvare et fiske i 1977 internasjonalt.

Bortsett fra representantene fra Norges Fiskarlag var de øvrige medlemmene enig med Fiskeridirektørens syn.

Utvalget diskuterte også spørsmålet om eventuelt å tillate fiske om vinteren. Det var som tidligere nevnt anbefalt fra forskerne at det ville være mest rasjonelt å fiske voksen sild.

Utvalget var enig om at dette spørsmålet måtte en drøfte til høsten. En ville da også ha et bedre mål for bestandens størrelse hvis de undersøkelser som Havforskningsinstituttet skal foreta i løpet av sommeren og høsten, er vellykket.

Minstemål.

Havforskerne hadde også fremsatt forslag om innføring av minstemål på sild på 25 cm. Dette ville spare 1976- og 1977-årsklassen idet en antok at 1975-årsklassen ville være over 25 cm til høsten.

På grunn av sildas sterkere individuelle vekst var det markert forskjell i størrelsen på de forskjellige årsklasser. Det ville derfor etter forskernes mening være lite sild i størrelsesgruppen mellom 18 og 25 cm.

Utvalget sluttet seg til forskernes anbefaling, men mente at det burde tillates en innblanding på 25% i vekt av sild under 25 cm i fangstene.

Hamre anbefalte også at det burde legges opp til en prispolitikk som ikke gjorde det lønnsomt for fiskerne å sortere ut bare den største silda for så å dumpe småsilda som på langt nær gir samme pris.

Til det ble det hevdet at det var markedene som bestemte prisen og ikke salgslagene. Utvalget anbefalte imidlertid at dette spørsmålet ble tatt opp med Feitsildfiskernes Salgslag med sikte på å få en prisutjevning slik at prisen for de ulike størrelsesgrupper ble mest mulig lik.

Videre tok utvalget til etterretning opplysninger om at det kunne tenkes at en del atlanto-skandisk sild ville komme til å gyte sør for 62° til vinteren. Det var derfor viktig at reguleringene i området nord og sør for 62^on.br. ble godt koordinert. Hvis ikke kunne det tenkes at det sør for 62° ville kunne utvikles et vintersildfiske neste vinter.

- b) Regulering av fisket av atlanto-skandisk sild 1977.
Fordeling av kvote, kriterier for deltagelse m.v.
-

Til denne saken var utarbeidet et notat hvor det er orientert om de tidligere reguleringene av atlanto-skandisk sild samt at det var framsatt forskjellige reguleringsforslag for 1977.

Fiskeridirektøren understreket innledningsvis at de framsatte forslag bare måtte betraktes utgangspunkt for den videre diskusjon. Flere av de spørsmål som var reist burde drøftes av de berørte organisasjoner. I 1975 var saken behandlet både i Reguleringsutvalget, Konesjonsutvalget og i egne møter i juli i departementet og direktoratet. På disse måtene var Norges Fiskarlag,

Notfiskarsamskipnaden og Feitsildlaget representert. Den gang ble de endelige reguleringsbestemmelsene fastsatt rundt 20.juli, noe som ga for kort tid til å behandle grundig alle søknadene. Det var derfor viktig at bestemmelsene blir fastsatt tidligere.

Fordeling av kvoten på not og garn.

Når det gjaldt spørsmålet om fordeling av kvoten mellom not og garn ble det vist til at den prosentvise fordeling ved tidligere reguleringer (1974 og 1975) har vært henholdsvis 13 og 16% til garn mens det resterende har vært forbeholdt notfiskerne.

Fiskeridirektøren antok imidlertid at andelen for garn burde ligge på ca. 20%, men mente for øvrig at dette var en sak som burde drøftes i Norges Fiskarlag som burde komme med en tilrådning om fordeling mellom not og garn.

Utvalget sa seg enig i dette og ville indikere at garnkvoten burde være av en størrelsesorden 20 - 25% av totalkvoten.

Kriterier for deltagelse i notfiske.

I forbindelse med behandlingen av spørsmålet om hvem som burde få delta i fisket etter atlanto-skandisk sild i 1974, var det den gang alminnelig enighet om at spesielt gruppen av fiskere som tidligere hadde drevet kystsildfiske måtte tilgode-sees da denne gruppen ofte manglet alternative fiskemuligheter og hadde de siste årene hatt dårlig lønnsomhet. Etter Fiskeridirektørens mening vil dette forhold også være relevant for 1977. Det burde legges vekt på at den kvote som tildeles det enkelte fartøy blir så pass stor at den kan gi et økonomisk utbytte for deltagerne. Skal dette kunne skje uten at totalkvoten presses opp må man begrense deltagelsen til de som trenger det mest.

I 1975 gjaldt følgende hovedkriterier for å få notkvote:

1. Det deltagende fartøys lengste lengde må ikke overskride 110 fot.
2. Søkere må fylle vilkårene for å stå oppført på blad B i fiskermanntallet.
3. Søkerne må i et av årene 1972, 1973 og 1974 ha levert minst 25 hl sild fanget nord for 62^on.br. med landnot eller 50 hl med snurpenot.

Reidar Johansen hevdet at han for sin del kunne tenke seg at fotgrensen for fartøyer som skal delta i dette fiske settes til 80.

Fiskeridirektøren anmodet utvalgsmedlemmene om å komme med synspunkter når det gjaldt hvilke år som eventuelt burde legges til grunn ved avgjørelsen av deltagelse.

Majala pekte på at det burde tas hensyn til at det bare rent sporadisk hadde vært sild i Finnmark i tidsrommet 1971-73 og at dette hadde medført redusert deltagelse fra denne landsdelen. Dette burde det tas hensyn til ved tildelingen for 1977. Et annet uheldig forhold ved disse reguleringene var at den stengte ute unge fiskere som ikke hadde hatt anledning til å delta i sildefiske tidligere.

Det ble også foreslått at kriteriene for deltagelsen ikke måtte avskjære myndighetens muligheter under behandlingen av de enkelte søknader å trekke inn andre forhold. Fiskeridirektøren hadde også i det orienterende notatet til møtet antydning tilsvarende og at slike "tvilsomme" tilfeller burde forelegges fiskerisjefene (fiskeristyrene) og fiskenemndene til uttalelse.

Det ble også reist spørsmål om hvem kvotene skulle utstedes til, fartøyet eller skipper/reder. Dette kunne få betydning i tilfeller hvor et fartøy som tidligere hadde deltatt i sildefiske, ble solgt til en person som ikke hadde deltatt i fiske.

Krog viste til at Norges Fiskarlag hadde gjort vedtak om at det burde tildeles individuelle garnkvoter.

Fiskeridirektøren ville imidlertid for sin del sterkt fraråde en slik ordning fordi direktoratet ikke hadde administrativ kapasitet til å foreta individuell tildeling av garnkvoter og eventuell senere kontroll. Fiskeridirektøren hadde imidlertid foreslått at en burde vurdere spørsmålet om å dele garnkvoten på områder.

Utvalget var enig om at de foreslåtte kriterier kunne brukes som utgangspunkt for den videre behandling av saken, men at utvalget på det nåværende tidspunkt ikke ville binde seg når det gjaldt detaljspørsmålene. Saken burde først diskuteres i de berørte organisasjonene.

Åpningsdato - fiskets varighet.

Når det gjaldt åpningsdatoen for fiske etter sild for omsetning ble det innledningsvis opplyst at denne hadde variert en del, og til dels vært forskjellig for notfiske og garnfiske.

Når det gjaldt garnfiske var utvalget enig i at fisket først måtte åpnes når silda er åtefri. Dersom det ble vedtatt å

dele opp garnkvoten på områder kunne åpningsdatoene fastsettes på grunnlag av prøvetaking i de forskjellige områder. I 1975 var åpningsdatoen for garnfiske fastsatt til 15. september.

Når det gjaldt fiske med not ble det opplyst at åpningsdatoen i 1975 var satt til 18. august i området sør for Buholmsråsa og 15. september nord for denne.

Fiskeridirektøren hadde som utgangspunkt for drøftelsen av saken foreslått at samme åpningstider kunne fastsettes også for 1977.

Reguleringsforskriftene både i 1974 og 1975 tillot at fisket ble drevet like til utgangen av året. Av kontrollmessige hensyn vil imidlertid Fiskeridirektøren tilrå at fisket i 1977 fikk en begrenset varighet, for eksempel ca. 2 måneder. Dersom fisket åpner ca. en måned tidligere i det sørlige området enn i det nordlige, vil det være naturlig å stoppe fisket i det sørlige området tilsvarende tidligere. Hamre fremholdt imidlertid at en ikke burde sette i gang fisket før i september måned, idet august var en svært god vekstperiode.

Det var enighet i utvalget om foreløpig ikke å binde seg til bestemte åpningsdatoer.

Utvalget mente imidlertid at det burde være forskjellige åpningstider for det sørlige og nordlige området. Videre ville utvalget indikere at det kunne komme på tale å begrense notfiskets varighet til ca. 2 måneder.

Utvalget mente videre at åpningsdatoen for garnfiske burde settes til samme dato som notfiske i det nordlige området.

Sak 9/77. Regulering av fiske etter norsk arktisk torsk 1977.

Denne saken var behandlet på utvalgets møte 9.3.1977, (jfr. sak 1/77). På møtet var det enighet om at når en hadde fått bedre oversikt over den faktiske deltagelsen for trålerne over 250 BRT, da spesielt trålere som har både konsesjon for torskefiske og rekefiske, og videre hvor meget som ville medgå som rundfrysings-tillegg, skulle utvalget komme tilbake til spørsmålet om en nærmere justering av kvotene mellom de enkelte trålergrupper.

Til saken var nå utarbeidet et notat som redegjorde nærmere for grunnlaget for fordelingen på de enkelte trålergrupper. Det fremgikk her bl.a. at da fordelingen ble utregnet i desember 1976 tok en utgangspunkt i deltakingen i 1975 og den forventede

deltaking i 1977. En kom da til at dersom en tok i betraktning økningen i fangstkapasiteten for de ulike trålergrupper fra 1975 til 1977, ville en få følgende fordeling:

Fersfisktrålere over 250 BRT	133.650	tonn	rund	vekt
Saltfisktrålere over 450 BRT	8.010	"	"	"
Fabrikktrålere	38.340	"	"	"

På grunn av de ekstra restriksjoner som hensynet til en jamn sysselsetting i industrien påførte ferskfisktrålerne, ble ferskfisktrålerens kvote økt til 135.000 tonn dvs. med 1.850 tonn i forhold til ovenstående utgangspunkt. Saltfisktrålerens gruppekvote ble økt til 8.500 tonn fordi 1975 ikke gav et helt riktig bilde av gruppens fangstkapasitet. Fabriktrålerens kvote ble satt til 36.000 tonn.

I beregningene i desember 1976 ble det regnet med en deltaking i ferskfisktrålergruppen på 84,5 årsverk i 1977. Etter den siste oversikt kan en regne med at tallet er redusert til 83 årsverk. Innføres en slik korreksjon i den opprinnelige beregningen, vil det svare til en reduksjon på ca. 650 tonn for hele ferskfisktrålergruppen, dvs. en ubetydelig justering i forhold til det opprinnelige utgangspunkt.

På grunnlag av behandlingen i utvalget i forrige møte ble ferskfisktrålerens fartøyskvoter i 1. periode øket med 50 tonn rund vekt. Det var nå foretatt nye beregninger for å finne ut om det ville bli noe ytterligere restkvantum til disposisjon for ferskfisktrålergruppen. Disse beregningene viste at det foreløpig bare var ca. 1.500 tonn av ferskfisktrålerens gruppekvote som ikke var disponert. Utvalget var enig om at dette var et så pass lite kvantum at det ikke var grunnlag for ytterligere justeringer på det nåværende tidspunkt.

Når det gjaldt spørsmålet om en ytterligere oppdeling av fartøyskvotene for 1. periode (1.1. - 31.8.77), ble det vist til at denne saken hadde vært behandlet på møter i Finnmark, Troms og Nordland der de interesserte parter hadde vært til stede. På grunnlag av disse møtene hadde Norske Trålrerederiers Forening sterkt frarådet en ytterligere periodeoppdeling.

Fiskeridirektoratet hadde nå fått en god oversikt over hvorledes de enkelte rederiene hadde disponert kvotene. På møtet ble utdelt en fyldig oversikt fra Trålrerederiforeningen over de enkelte fartøyers fiske pr. 1.mai d.å. Fiskeridirektøren viste

til at de fartøyer som eventuelt ville være mest aktuell når det gjaldt oppdeling av kvote, nå hadde fisket bortimot 90% av kvoten for første periode og at det ikke ville være noen mening i å foreta noen ytterligere oppdeling av kvoten.

Utvalget sa seg enig i dette standpunkt.

Utvalget uttrykte også tilfredshet med Trålerrederiforeningens engasjement i dette spørsmål og understreket at det var særdeles viktig at utvalget ble holdt løpende orientert om utviklingen. Sekretær Arvid Wiik, som møtte som observatør fra Trålerrederiforeningen, mente at en burde benytte eventuelt overskudd av kvoten i forbindelse med leting etter andre fiskeslag slik at det ville være mulig å få i stand et fiske i august. Han regnet nemlig med at dette kunne bli den vanskeligste måneden for anleggene i enkelte distrikter.

Wiik viste til foreningens krav om en økning av ferskfisktrålernes kvote. Han mente at dette kunne skje innenfor torskekvote på 370.000 tonn.

Dette siste punkt ble imidlertid imøtegått av Fiskeridirektoratets representanter som viste til at det ikke ville være mulig å øke trålernes kvote innenfor den norske totalkvoten.

Utvalget konkluderte med at de prognoser for fisket som ble lagt fram i desember 1976 og som var grunnlaget for årets regulering, synes å stemme godt med den utvikling en har hatt. Det synes ikke å være noe grunnlag for en justering av trålerkvoten innenfor den norske totalkvoten på 370.000 tonn.

Når det gjaldt spørsmålet om å få i stand en særordning for august måned, ville Fiskeridirektøren sterkt fraråde dette spesielt p.g.a. at dette ville skape problemer av administrativ og kontrollmessig art. Det ble i den anledning vist til reguleringen for 1976 og kontrollen vedrørende overfisking av fartøykvotene.

Et eventuelt mindre restkvantum for ferskfisktrålerne, kunne disponeres som tillegg til kvoten etter møtet i utvalget i juni. Et slikt eventuelt tillegg kunne så fiskes i august.

Utvalget sluttet seg til Fiskeridirektørens syn.

Wiik opplyste at et stort antall utenlandske fartøyer nå fisket i den grå sonen og at enkelte av de utenlandske skipperne hadde gitt uttrykk for at de betraktet denne sonen som fritt hav og ikke undergitt kvoterestriksjoner. Det ble fra representantene fra Fiskeridepartementet og direktoratet understreket at det var en klar forutsetning at alt utenlandsk fiske i norsk sone øst til

midtlinjen skulle rapporteres til norske myndigheter og gå av kvoten i norsk sone.

Forskerne ga en kort orientering om bestandssituasjonen for 1978. Med en samlet fangst på 850.000 tonn i 1978 vil kravet om en gytebestand på 1 mill. tonn være oppfylt. Dette tilsier at en skulle kunne fiske det samme kvantum i 1978 som i 1977. Disse beregninger er imidlertid foreløpige og forskerne vil revurdere situasjonen senere i året, da en vil ha et bedre grunnlag for beregningene.

Sak 10/77. Loddefisket.

-----
a) Kvantum tatt øst for midtlinjen under vinterloddefisket.

Norge og Sovjetunionen ble før jul enig om at loddefisket i 1977 kun skulle reguleres ved at det gjensidige fisket skulle begrenses til 500.000 tonn.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken og refererte anbefaling fra Feitsildfiskernes Salgslag om at det optas forhandlinger med Sovjetunionen om økt loddekvantum slik at hvert av landene kan fiske inntil 1 mill. tonn i hverandres sone i alt i 1977. Han pekte på at det gjenstår 277.000 tonn som Norge kan fiske under sommerloddefisket i år øst for midtlinjen. Under sommerloddefisket i 1975 og 1976 ble det av norske fartøyer fisket henholdsvis 200.000 og 210.000 tonn øst for midtlinjen.

Utvalget ga sin tilslutning til Fiskeridirektørens forslag om at avgjørelsen av spørsmålet om eventuelle forhandlinger med Sovjet om økt loddekvantum i 1977 utsettes til etter at "G.O.Sars" har avsluttet sommerloddetoktet i juni i år. En vil da vurdere behovet for et større norsk kvantum i sovjetisk sone, samtidig med at det tas stilling til en eventuell regulering av sommerloddefisket.

b) Foreløpig drøfting av spørsmål om regulering av sommerloddefisket

Forskerne understreket at de i dag ikke har tilstrekkelig grunnlag til å avgi endelig uttalelse om det vil være forsvarlig med et fritt sommerloddefiske også i år. Tilfredsstillende vurderingsgrunnlag vil ikke foreligge før etter loddetoktet i juni. Etter de opplysninger om bestanden som foreligger i dag, synes sommerloddebestanden i år i vekt å bli lik eller litt mindre enn bestanden

i 1976. Antall individer ville imidlertid bli færre. Dette har sammenheng med at sammensetningen av bestanden nå har normalisert seg.

Den foreløpige konklusjon synes således å være at det ikke skulle være nødvendig med kvantumsregulering av sommerloddefisket. Områderegulering synes å burde være tilstrekkelig.

Formannen antok at det kunne bli vanskelig å komme fram til en avtale med Sovjet om en kvoteregulering før sommerloddefisket åpnes. Fra representantene fra Norges Fiskarlag ble det understreket at en ikke var uenig i reguleringstiltak, forutsatt at tilsvarende tiltak ble gjort gjeldende for andre lands fiskere.

Når det gjaldt spørsmål om åpningsdato for fisket, opplyste havforskerne at sommerlodka har sin beste vekstperiode i juli og august. Åpning burde derfor ikke skje før tidligst i månedsskiftet juli/august.

Formannen oppsummerte drøftelsene med følgende konklusjon:

Etter de opplysninger om bestandssituasjonen for sommerlodka som i dag foreligger, synes det ikke å bli nødvendig med kvantumsregulering av dette fisket i 1977. Dersom det etter loddetoktet i juni d.å. skulle vise seg at bestanden ikke vil tåle samme beskatning som i fjor sommer, vil det være nødvendig å iverksette reguleringer. Reguleringstiltakene må da drøftes omgående med Sovjetunionen med sikte på å få det russiske fisket undergitt samme regulering som det norske fisket.

Sak 11/77. Sild- og makrellfisket i Nordsjøen og vest av de britiske øyer.

-----

a) Nordsjø-sild.

Formannen viste til det forberedende saksdokument som ga en oversikt over internasjonale og nasjonale reguleringer i 1976 og 1977 sammen med havforskernes vurdering av bestandssituasjonen og anbefalinger om fisket framover. Forskerne har fra høsten 1975 anbefalt totalforbud mot direkte fiske etter nordsjø-sild. Den siste arbeidsgrupperapporten gjentar denne anbefalingen. Rapporten peker på at selv så små fangster som 75.000 tonn i 1977 og 1978 vil bety at bestanden ikke øker. Fangster på 150.000 tonn hvert av disse to årene vil bety et fullstendig sammenbrudd i bestanden. På den annen side sies det i rapporten at hvis totalforbudet blir forlenget til og med 1979, vil gytebestanden i 1979

nå halvparten av det ønskede nivå. Økningen vil deretter kunne bli rask.

Ved Fiskeridepartementets forskrifter av 4.1.1977 ble det tillatt å fiske 4.000 tonn nordsjøsilde i januar og februar måned. Tillatelsen ble gitt med bakgrunn i den midlertidige ordningen mellom EF og Norge som bl.a. bygger på en felles forståelse om at partene kan fortsette sitt gjensidige fiske inntil videre. Med virkning fra 1.3.1977 stoppet EF sitt fiske i ICES statistikkområde IV. Forbudet omfatter følgelig ikke området vest av 4^ov.l. og heller ikke Skagerrak. Med virkning fra samme dato stoppet Fiskeridirektøren fisket etter silde i norsk sone, også i Skagerrak. EF-forbudet er nå gjort gjeldende til utgangen av mai måned d.å. Spørsmålet om ytterligere forlengelse av forbudet vil bli avgjort på møte i Ministerrådet 16. og 17.mai.

Utvalget drøftet spørsmålet om hvordan Norge bør stille seg dersom EF forlenger sitt forbud. Drøftelsen konsentrerte seg i hovedsak om det faktum at EF-forbudet ikke gjelder Skagerrak i motsetning til det norske forbudet som også gjelder den del av dette området som ligger i norsk sone. Spørsmålet om regulering av fisket i Skagerrak var drøftet i to møter i vår mellom Norge, Sverige og Danmark på grunnlag av avtalen mellom de 3 land om gjensidige fiskerettigheter inntil 4 n.mil. Møtene hadde vært resultatløse.

Havforskerne understreket sammenhengen mellom sildebestanden i Nordsjøen og Skagerrak. I Skagerrak er det mye 0- og 1-gruppe silde som er viktig for rekrutteringen til sildebestanden i Nordsjøen. Reguleringene i Nordsjøen bør derfor ses i sammenheng med begrensning av fisket i Skagerrak. Det ville være meget uheldig med en opptrapping av fisket i Skagerrak. En opprettholdelse av oppmalingsforbudet i Skagerrak ville i det minste være nødvendig, men helst burde det også der gjennomføres et totalforbud.

Representantene fra Norges Fiskarlag hevdet at Norge ikke kunne opprettholde sitt forbud i Skagerrak dersom Danmark og Sverige kunne drive fritt fiske.

Underdirektør Raasok opplyste at han anså det for utelukket å få dansk og svensk aksept på et norsk forslag om totalforbud mot sildefiske i Skagerrak. Derimot kunne det være mulig å få i stand en avtale om konsumfiske og bifangstbegrensning.

Formannen oppsummerte drøftelsene med følgende konklusjon: Norge burde prinsipielt gå inn for et totalforbud også i Skagerrak. Subsidiært burde det i dette området tillates et så begrenset fiske som mulig. Norge burde i denne sammenheng minne om sitt tidligere

krav om at det blir gjennomført skikkelig kontroll med at bifangstbestemmelsene blir overholdt. Dersom det skulle bli fastsatt konsumsildkvote i Nordsjøen og Skagerrak, må Norge kreve sin proratariske andel. Dersom det fortsatt skulle bli totalforbud i Nordsjøen, men kvote i Skagerrak, må Norge kreve sin andel av denne kvoten.

Under dette punkt ble spørsmålet om å tillate et begrenset fiske etter sild innenfor grunnlinjen sør for 62°n.br. også drøftet. Spørsmålet var reist av Sør-Norges Notfiskarlag etter at nordsjøsildeforbudet ble innført fra 1.mars og dermed stoppet det begrensede sildefisket som brislingsnurperne hadde drevet i fjordene syd for Stad. Det ble i denne sammenheng vist til at Norge i NEAFC hadde fått godkjent at fjordsilda fra Kristiansand S. til Svenskegrensen var en egen bestand og derfor burde holdes utenfor nordsjøsildefiseringene.

Forskerne sa at den silda som sto i fjordene syd for Stad nok var en blanding av atlanto-skandisk sild, nordsjøsildefiske og mindre mengder lokale stammer.

Utvalget tilrådte at det ble gitt tillatelse til et sildefiske innenfor grunnlinjen fra 62°n.br. og til Kristiansand S. Fisket burde begrenses til 3-4.000 hl.

b) Sildefisket vest for 4°v.1.

Med utgangspunkt i det forberedende saksdokument orienterte formannen om situasjonen for sildefisket i dette området.

For 1977 er det ikke fastsatt reguleringer på internasjonal basis. Foran NEAFC-møtet i fjor sommer anbefalte havforskerne en maksimalkvote på 83.000 tonn for 1977. Med en proratarisk reduksjon av maksimalkvoten i forhold til Norges kvote i 1976 (15.200 tonn), vil Norges andel i 1977 være ca. 9.300 tonn. Havforskerne har senere anbefalt at maksimalkvoten for 1977 blir redusert til 48.000 tonn. Dette skulle gi en norsk andel på ca. 4.300 tonn.

Den 29.4.1977 sendte Fiskeridirektøren ut melding om at fisket i dette området kan fortsette inntil videre etter den forståelse om gjensidige fiskerettigheter som nå gjelder mellom Norge og EF. Fisket foregår i EF-sonen og det blir følgelig EF-reguleringer som vil gjelde i området. Formannen hevdet at i forhandlingene med EF må Norge gå sterkt inn for å sikre vår proratariske andel av den kvote som måtte bli fastsatt for området. De øvrige utvalgsmedlemmene ga sin tilslutning til dette syn.

c) Makrell til oppmaling - Åpningsdato og kvantum nord for 60°n.br.

Formannen viste til det forberedende saksdokument der det var gitt en oversikt over internasjonale og nasjonale reguleringer i 1976 samt referert havforskerens vurderinger av bestands-situasjonen med kvoteanbefalinger. Kvoten for området øst for 4°v.l. (inkl. andel av den vestlige bestand) anbefales satt til 222.000 tonn for 1977 og 190.000 tonn for 1978.

På grunn av den uklarhet som fortsatt gjør seg gjeldende i forholdet til EF, hadde formannen ikke funnet å burde fremme forslag om kvantum. Først når det var oppnådd enighet om en rammeavtale med EF, kunne reelle forhandlinger med EF om makrellfisket komme igang. Når situasjonen var mer avklart, var det forutsetningen å komme tilbake til kvantumet. Utvalget var nemlig enig om at det norske makrellfisket nord for 60°n.br. måtte kvantumsreguleres i 1977 i motsetning til de foregående år da bare fisket om høsten syd for 60°n.br. hadde vært totalkvoteregulert.

Fiskeridirektøren pekte på at de forberedende konsultasjoner med EF i januar/februar hadde vist at forhandlingene om sonekvoter for makrellen i Nordsjøen ville bli vanskelig. Norge hadde hevdet at storparten av Nordsjømakrellen hørte til i norsk sone, mens EF krevet en fordeling med 75% til EF og 25% til Norge. Hvis f.eks. begge parter forhandlet med andre land på basis av at de selv hadde rett til 75% av makrellen, ville det utdeles for store kvoter. Norge hadde allerede gitt Færøyane 15.000 tonn makrell i norsk sone på basis av at en totalkvote på ca. 20.000 tonn ville være rimelig for Færøyane i 1977. Hvis EF gjorde det samme ville Færøyane få 30.000 tonn som eventuelt blir 50% mer enn det landet burde ha. Dette illustrerer godt de problemer en nå står overfor med fastsettelse av sonekvoter i Nordsjøen (og Barentshavet).

Utvalget sluttet seg til forslaget om å vente med å fastsette kvantum. Det forutsettes at Fiskeridirektøren tar kontakt med Norges Makrellag og Feitsildfiskernes Salgslag når kvantum ble fastsatt, slik at lagene kan få reservert det konsumkvantum det er behov for.

Når det gjaldt spørsmålet om åpningsdato for fisket hadde Fiskeridirektøren foreslått enten 11. eller 18.juli. Ved valg av dato ble det bl.a. lagt vekt på uttalelser fra havforskerne om at den seneste dato ville være mest gunstig ut fra hensynet til at juli måned er en god vekstperiode.

Fiskeridirektøren pekte også på et annet hensyn som tilsa en sen åpning av fisket, nemlig å få en mer rettferdig fordeling mellom de ulike størrelsesgrupper av ringnotfartøyer. Han hadde i fjor vært inne på tanken å foreslå forbud mot fiske i Nordsjøen (både for sild og makrell) for fartøyer over 5.000 hl. De større båtene ville dermed "tvinges til" å delta i sommerloddefisket, noe de mindre snurperne ikke hadde samme mulighet for. I sommer med liten eller ingen sildekvote i Nordsjøen, var det enda viktigere at reguleringene legges opp slik at også de minste snurperne får et driftsgrunnlag. Ved å åpne makrellfisket tidlig risikerte en at de større snurperne tok en stor del av makrellkvoten før de dro på sommerloddefisket.

Ut i fra ovenstående momenter tilrådte utvalget at åpningsdatoen settes til 18.juli, dog med forbehold for at salgslagene regner med å få nok konsummakrell ved en så sen åpning.

Fiskeridirektøren hadde i det forberedende saksdokument anført at bestemmelsen om adgang til fiske etter makrell nord for 60^on.br. burde søkes utformet slik at den ikke virker diskriminerende for norske fiskere i forhold til de utlendingene som får rett til makrellfiske i den norske økonomiske sone. Utenom Færøyane driver bl.a. Sovjetunionen makrellfiske i den norske sonen, og landet regner med å få en makrellkvote i norsk sone. Det vil også Sverige få.

Utvalget var meget opptatt av at reguleringsbestemmelsen ble utformet slik at utenlandske makrellfiskere blir underlagt samme fiskemønster som norske fiskere. Det ble særlig pekt på at færøyske snurpere i tidligere år hadde fisket makrell syd for 60^on.br. i juli og august når det norske fisket er forbudt i dette området.

Ulike reguleringsforslag ble drøftet. Bl.a. var en inne på tanken om å angi tidsrammer for det utenlandske fisket i sonen. Slik angivelse kunne begrunnes med bestandsmessige hensyn. Tanken om forbud mot bruk av not og trål i sonen i enkelte perioder ble også reist, men ble forkastet.

Utvalget samlet seg til slutt om å tilrå at det i tiden fram til makrellfisket nord for 60^on.br. blir åpnet den 18.juli, bør overveies å fastsette et totalforbud mot fiske etter makrell i Norges økonomiske sone med unntak for mindre fartøy. En grense på 80 fot ble her antydnet, men grensen forutsettes eventuelt drøftet nærmere med Norges Makrellag. Samme størrelsesgrense måtte gjelde for området syd for 60^on.br. inntil fisket der blir åpnet i midten av september.

Før det ble tatt endelig standpunkt til spørsmålet om en slik grense måtte det klarlegges med Makrellaget og Feitsildlaget om lagene hadde behov for notfanget makrell til konsum før 18.juli. Reguleringen av konsumfisket var nemlig overlatt til salgslagene idet myndighetene hittil bare hadde regulert oppmalingsfisket.

d) Havbrislingfisket.

Formannen viste til det forberedende dokument og refererte sitt forslag om at fisket etter havbrisling tillates inntil videre på de kvoter som ble fastsatt ved Fiskeridepartementets forskrifter av 4.1.1977: Inntil 35.000 tonn til oppmaling og inntil 3.000 tonn til konsum og agn. Det ble presisert at forslaget om fortsatt fiske var basert på den forståelse om gjensidige fiskerettigheter som nå gjelder mellom Norge og EF.

Utvalget ga sin tilslutning til formannens forslag.

Sak 12/77. NEAFCs framtid - orientering om møte i London 29.3.-2.4.77.

Med utgangspunkt i det forberedende saksdokument, notat av 13.4.1977 fra byråsjef Bølset i Utenriksdepartementet, orienterte underdirektør Raasok om saken. Hensikten med møtet i London var å fortsette arbeidet med en restrukturering av NEAFC, og målet var å komme fram til en konvensjonstekst - enten en helt ny tekst eller en protokoll som endrer konvensjonen fra 1959. Det viste seg imidlertid at EF ikke var rede til å slutføre noen forhandlinger, og det lot seg derfor ikke gjøre å komme fram til forslag til en konvensjonstekst.

Den videre framdrift av arbeidet med restrukturering av organisasjonen er avhengig av EFs holdning. Det regulære årsmøte i NEAFC skal avholdes primo juli. På saklisten for møtet er det oppført vanlige årsmøtesaker.

Sætersdal stilte spørsmål ved hensiktsmessigheten av å avholde vanlig årsmøte når Norge og EF som kjent har sagt opp sitt medlemskap og når dessuten EFs holdning til organisasjonen ikke er avklart.

Utvalget tilrådte at EFs holdning burde avklares før et årsmøte med vanlige årsmøtesaker ble avholdt. Tema for det tillyste møte i juli burde derfor være drøftelse av NEAFCs framtid. Sakene vedrørende regulering av fisket i 1978 burde utsettes til

et eventuelt årsmøte senere på året. Utvalget var for øvrig enig i at Norge burde kunne gi uttrykk for at en ville forlenge sitt medlemskap utover august 1977 hvis det ser ut til å kunne bli enighet om en ny konvensjonstekst. Utvalget tok for øvrig orientering om NEAFCs framtid til etterretning.

Sak 13/77. ICNAFs framtid.

Formannen viste til referat fra den forberedende konferansen om en framtidig multilateral fiskerikonvensjon for det nordvestlige Atlanterhav i Ottawa 14.-15.mai 1977. På konferansen ble det lagt fram et kanadisk utkast til ny konvensjon. Canada understreket på konferansen sin interesse i at ICNAFs etterfølger tar i betraktning kyststatenes spesielle interesse i områdene utenfor 200 n.mil. USA ga uttrykk for at landets deltakelse i den nye organisasjonen ville begrense seg til konsultasjon og samarbeid på det vitenskapelige område. USA ville ikke delta i fiskeriforvaltningssamarbeid.

Den norske delegasjonen understreket behovet for fortsatt multilateralt fiskerisamarbeid også etter at en hadde etablert 200 n.mils soner. ICNAFs etterfølger ville få viktige reguleringsoppgaver både når det gjelder bestander som oppholder seg helt utenfor nasjonale fiskerijurisdiksjonsområder og slike som opptrer både i og utenfor nasjonale fiskerisoner. Den norske delegasjonen ga uttrykk for ønske om at ICNAFs etterfølger i likhet med ICNAF, fikk en viktig funksjon med hensyn til vitenskapelig samarbeid.

Ved konferansens avslutning var det fremdeles betydelig avstand mellom de enkelte lands standpunkter på vesentlige punkter. Bl.a. gjaldt dette spørsmålet om kyststatenes stilling med hensyn til regulering av ressursene også utenfor 200 n.mil. Det ble besluttet å holde en ny forberedende konferanse i Ottawa 6.-8.juni 1977 i forbindelse med ICNAFs 27.årsmøte. Konferansen vedtok dessuten å anbefale at det sammenkalles en diplomatkonferanse med sikte på å vedta en ny multilateral fiskerikonvensjon for det nordvestlige Atlanterhav. Den kanadiske delegasjon innbød til en slik konferanse i Ottawa 11.-21.oktober 1977.

Utvalget tok orienteringen om ICNAFs fremtid til etterretning.

Sak 14/77. Årsmøte i Kommissjonen for fisket i det nordvestlige Atlanterhav (ICNAF), 31.mai-10.juni 1977.

Formannen viste til det forberedende dokument i saken.

De viktigste sakene som kommer opp på årsmøtet er spørsmålet om kommisjonens rolle under en utvidet kyststatsjurisdiksjon (jfr. sak 13/77) og reguleringsordninger for 1978 for en rekke fiskebestande:

Av de fiskebestander som står på sakslisten for formell kommisjonsbehandling med hensyn til reguleringene for 1978 er følgende av særlig viktighet for Norge:

Torsk	i	underområde	1	(Vest-Grønland)
"	"	"	3M	(Flemish Cap)
Reke	"	"	1	
Lodde	"	delområdene	3L, 3NO og 3Ps	

Hertil kommer blåkveite i underområde 1 og statistikkområde 0.

Når det gjelder bestander som opptrer utelukkende i underområde 2 eller 4 eller som vandrer mellom underområdene 2, 3 og 4 vil det finne sted uformelle møter i ICNAFs regi. Hva som kommer til å bli behandlet under og i forbindelse med møtet og i hvilke former behandlingen vil skje er ikke klart. Det er foreløpig et åpent spørsmål om Canada i forbindelse med møtet ønsker bilaterale forhandlinger med Norge om norske fiskerettigheter for 1978 i den canadiske sonen. Dersom det blir kvoteforhandlinger mellom Norge og Canada parallelt med årsmøtet, må dette tas hensyn til ved sammensetningen av den norske delegasjonen.

Da vitenskapsmennenes forslag til totalkvoter for 1978 ennå ikke foreligger er det vanskelig å uttale seg om hvilke norske kvoter som kan forventes for neste år.

I sin oppsummering av saken konkluderte formannen med at Norge er interessert i bilaterale forhandlinger med Canada såvel som med EF, og at en på det kommende årsmøte må arbeide for å få opprettholdt minst samme prosentvise nasjonale kvoteandeler som Norge i dag har i ICNAF-området.

Utvalget sluttet seg til formannens oppsummering og tok for øvrig orienteringen om det kommende årsmøte i ICNAF til etterretning.

Sak 15/77. Eventuelt.

Nytt møte i utvalget ble berammet til onsdag 15.juni 1977 kl.0930.

R E F E R A T
" " " " " " " " " " " "

fra møte den 9.mars 1977 i Reguleringsutvalget.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, og
varte fra kl. 09.00 til kl. 14.00.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fra administrasjonen:

Fiskeridirektør Knut Vartdal, formann
Underdirektør Kjell Raasok, Fiskeridepartementet
Direktør Gunnar Sætersdal, Fiskeridirektoratets hav-
forskningsinstitutt
Kontorsjef Arthur Holm, Fiskeridirektoratet, som varamann
for assisterende fiskeridirektør
Hallstein Rasmussen.

Fra fiskernes organisasjoner:

Fiskebåtredere Leidulv Grønnevet, Norges Fiskarlag
" Harald Birkeland " "
Fiskeskipper Oddvar J. Majala " "
Disponent Arnold Reinholdtsen " "
Advokat Ivar Nes, Norsk Sjømannsforbund

Fiskeskipper Reidar Johansen samt hans varamann,
fisker Kåre Mikalsen, var forhindret fra å møte.

Som sekretær for utvalget møtte underdirektør
Aslak Aasbø, Fiskeridirektoratet.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Forskningssjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt
Kontorsjef Håvard Angermann, Fiskeridirektoratet
Konsulent Sigmund Engesæter "
Konsulent Peter Gullestad "
Konsulent Knut A. Skogstad "
Konsulent Øystein Moberg "
Konsulent Arne Wåge "

Under behandlingen av sakene 1, 2, 5 og 6/77 deltok sekretær Einar Hysvær, Norsk Nærings- og Nytelsesarbeiderforbund som observatør.

Representant fra Norske Fiskeprodusenters Forening var også innkalt til møtet med observatørstatus i forbindelse med behandling av sakene 1 og 2/77, men vedkommende representant ble forhindret fra å møte.

Utvalgets formann ønsket velkommen til møtet og la fram følgende sakliste:

- Sak 1/77 Regulering av fisket etter torsk nord for 62^on.br. i 1977.
- a. Orientering om kvotereguleringen for trålere over 250 BRT.
  - b. Kvoteregulering for trålere under 250 BRT.
- Sak 2/77 Kvoteregulering av fisket etter norsk-arktisk hyse, 1977
- Sak 3/77
- a. Orientering om forhandlingene med EF.
  - b. Midlertidige norske reguleringer for fisket i Nordsjøen.
  - c. Midlertidige norske reguleringer for rekefisket ved Vest-Grønland.
  - d. Torskefisket i ICNAF-området 2 og 3.
- Sak 4/77. Orientering om forhandlingene med Sovjetunionen.
- Sak 5/77. Maskevidde i trålfiske nord for 64°.
- Sak 6/77. Orientering om arbeidet med omorganisering av NEAFC og ICNAF.
- Sak 7/77. Eventuelt.

Det kom ingen merknader til innkalling eller sakliste.

Sak 1/77. Regulering av fisket etter torsk nord for 62^on.br.
i 1977.

---

a) Orientering om kvotereguleringen for trålere over
250 BRT.

I henhold til Fiskeridepartementets forskrifter av 4.1.1977 ble det fastsatt at den norske torskekvoten på 180.000 tonn for trålere over 250 BRT skal fordeles således:

1.	Ferskfisktrålere	135.500	tonn	rund	vekt
2.	Saltfisktrålere	8.500	"	"	"
3.	Fabrikktrålere	36.000	"	"	"

I alt var 13 fabrikktrålere og 4 saltfisktrålere over 450 BRT registrert for fiske. Kvotene til de to trålergruppene ble delt med like kvanta til de registrerte fartøyene, slik at hver fabrikktråler fikk 2.770 tonn rund vekt og hver saltfisktråler over 450 BRT ble tildelt 2.125 tonn rund vekt.

Når det gjelder helårsdrevne ferskfisktrålere mellom 250 og 300 BRT ble disse fartøyene tildelt en kvote på 1.540 tonn rund vekt. Av hver ferskfisktrålers kvote skal minst 430 tonn fiskes etter 1.9.1977. Ferskfisktrålerne på over 300 tonn fikk et tillegg på 10% og er tildelt 1.694 tonn, og slik at minst 474 tonn skulle reserveres for fiske etter 1.9.77.

Det er også bestemt at fartøyer som leverer rundfrossen torsk kan øke sin kvote med 20% av den del av fangsten som er levert rundfrossen. For å dekke et slikt rundfrysingstillegg er avsatt 2.000 tonn.

Videre skal fartøyer med trålkonsesjon som også deltar i andre kvoteregulerte fiskerier i henhold til § 4 annet ledd i forskriftene, få sine torskekvoter forholds-
messig redusert. Dette gjelder bl.a. reke-trålere som har registrert seg for rekefiske ved Vest-Grønland. Disse fartøyene er meddelt at de kan delta i fiske etter torsk, men det er ennå ikke fastsatt noen kvote for disse. Det kommer av at en fremdeles ikke vet hvor stor rekekvote Norge vil få ved Vest-Grønland. Det er imidlertid avsatt gjennom-
snittlig halv torskekvote til hver av disse fartøyene.

Til møtet var utarbeidet et notat hvor det bl.a. fremgår at antall ferskfisktrålere som deltar i fisket etter torsk nord for 62°n.br. eller som sannsynligvis kommer til å delta i løpet av året, vil bli noe mindre enn tidligere antatt og følgelig vil det bli tilbake en rest av ferskfisktrålernes kvote som da ikke er disponert.

På utvalgets møte 29.desember f.å. i forbindelse med behandlingen av sak 62/76 om fordelingen av totalkvoten på 180.000 tonn på de enkelte trålergrupper vedtok utvalget under pkt. 6 følgende:

"Utvalget var enig om at når det foreligger bedre oversikt over forventet deltakelse i trålfisket i 1977, spesielt for trålere med "dobbel-konsesjon", kunne det bli nødvendig å foreta mindre justeringer mellom gruppekvoteene."

Det angjeldende restkvantum er imidlertid så beskjedent at det var antatt at det ikke gav grunnlag for noen omfordeling av gruppekvoteene. Fiskeridirektøren hadde derfor foreslått at restkvoten burde gå til en mindre oppjustering av ferskfisktrålernes kvoter. Denne økningen av kvotene var beregnet til 3% av årskvoten, eller tilsvarende 50 tonn rund vekt slik at ferskfisktrålerne mellom 250 og 300 BRT ville få en årskvote på 1.590 tonn rund vekt.

Under debatten ble det bl.a. fra utvalgets medlem Grønnevet fremsatt forslag om at også fabrikk- og saltfisktrålerne burde gis et tillegg på 50 tonn. Dette synspunktet ble også støttet av representanten for Norsk Sjømannsforbund. Etter en del diskusjon kom imidlertid utvalget fram til at utvalget skulle slutte seg til forslaget om å øke kvoten⁴ fra 1.540 til 1.590 tonn rund vekt for ferskfisktrålere mellom 250 og 300 BRT, og fra 1.694 til 1.750 tonn rund vekt for ferskfisktrålere over 300 BRT.

Utvalget var også enig om at når en hadde fått bedre oversikt over den faktiske deltagelsen, da spesielt deltagelsen fra trålere med "dobbel-konsesjon" samt hvor meget som ville medgå til rundfrysingstillegg, skulle utvalget komme tilbake til spørsmålet om en nærmere justering av gruppekvoteene. Det ble antatt at dette kunne skje på utvalgets neste møte i mai d.å.

Det var enighet om at tilleggskvoten for fersk-
fisktrålerne skulle gis for første kvoteperiode (1.1. -
31.8.). Spørsmålet ble imidlertid reist om det var nødvendig
å foreta en ytterligere oppdeling av fisket i denne
perioden.

Det ble vist til utvalgets vedtak på forrige møte
hvor det heter:

"Utvalget drøftet om det var nødvendig med
ytterligere periodeoppdeling av kvotene, men fant at en
i første omgang bare burde henstille til trålerselskapene
og industrien i de enkelte distrikter, om å prøve å bli
enige om et fiskemønster som gir mest mulig kontinuerlig
drift for industrien. Utvalget antok imidlertid at myndig-
hetene burde ha hjemmel til å foreta en ytterligere opp-
deling av kvoten."

I Fiskeridirektørens brev av 4.1.d.å. til fersk-
fisktrålerne om tildeling av kvote, har Fiskeridirektøren
også henstilt "om at kvoten blir utnyttet slik at det blir
mest mulig kontinuerlig drift for industrien. Det kan
ellers bli nødvendig å foreta ytterligere oppdeling av
kvotene."

I tilknytning til behandlingen av dette spørsmålet
ble det vist til et notat som ble utdelt på møtet angående
utviklingen i trålfisket etter norsk-arktisk torsk i
januar og februar. Det fremgikk av nevnte notat at
allerede pr. utgangen av februar hadde ferskfisktråler-
gruppen fisket omtrent samme kvantum som første kvartal
1976 (ca. 53.000). Enkelte fartøyer hadde allerede fisket
halvparten av sin kvote fram til 31.8.

Enkelte trålrederier må derfor ha gjort lite for
å drøye kvoten for første fiskeperiode mest mulig for å
gi en jevn råstofftilførsel for industrien.

Det ble opplyst at flere større rederier hadde
lagt opp en fiskeplan hvoretter det skulle være mulig å
opprettholde tilfredsstillende leveranser til i midten av
juni eller lenger.

Av utvalgets medlem Reinholtsen ble det hevdet
at en ytterligere oppdeling av fiskeperioden 1.1. -
31.8.77 ville skape store vanskeligheter for de rederiene
som hadde fulgt opp myndighetenes henstilling. Sammen med
foredlingsanleggene hadde de lagt opp en driftsplan for
trålerne og anleggene der verkstedopphold og ferie var inn-

passet. Han hadde inntrykk av at dette var gjort mange steder, noe Hysvær bekreftet. Ble det en ytterligere periodeoppdeling, ville det vanskeliggjøre det opplegg som alt var gjort. Reinholdtsen opplyste også at Norske trålerrederiers forening hadde anmodet sine medlemmer om å forvalte kvotene på en fornuftig måte.

Underdirektør Raasok sa at han måtte reservere seg i dette spørsmålet. På grunnlag av de foreliggende opplysninger kunne det tenkes at departementet ville vurdere en ytterligere oppdeling.

Utvalget er oppmerksom på at en ytterligere regulering vil berøre de lojale rederiene og ville derfor ikke anbefale at en slik regulering blir foretatt uten at det viser seg tvingende nødvendig.

Utvalget mente at det burde innhentes nærmere opplysninger om hvordan det enkelte rederi hadde planlagt fisket. I forbindelse med dette måtte en så igjen innskjerpe overfor rederiene at de måtte legge fisket opp slik at det kunne strekkes mest mulig ut i tid av hensyn til sysselsettingen i fiskeforedlingsindustrien.

b) Kvotereguleringen for trålere under 250 BRT.

På siste møte i utvalget ble det fremsatt forslag om at det burde iverksettes en tilsvarende regulering for trålerne under 250 BRT for 1977 som den som gjaldt for 1976. Det var i 1976 ikke foretatt noen fordeling av noen gruppekvote, men det ble satt et "tak" eller maksimalkvantum som hver av disse fartøyene kan fiske.

Fartøygruppen var i 1976 delt i fartøyer over og under 125 BRT og maksimalkvantumet ble fastsatt som en prosentvis andel av ferskfisktrålernes fartøykvote.

For 1976 utgjorde maksimalkvantumet for fartøyer mellom 125 og 250 BRT ca. 70% av ferskfisktrålernes kvote og for fartøyer under 125 BRT ca. 35%.

Utvalget sluttet seg til at dette prinsipp blir nyttet også for 1977, men ville ikke binde seg til de konkrete prosentsatser og grupperinger.

Ved nærmere gjennomgåelse av de innkomne søknader, 115 i alt, fant imidlertid myndighetene ikke å kunne fastsette kvoter etter samme kriterier som ble lagt til grunn for reguleringen av denne fartøygruppen i 1976.

Dette kunne bl.a. ha medført en betydelig opptrapping av trålfiske fra fartøyer som tidligere ikke hadde deltatt i trålfiske etter torsk.

Fiskeridepartementet bemyndiget derfor Fiskeridirektøren å fastsette maksimalkvoter for de enkelte fartøyer på en slik måte at det kunne tas hensyn til fartøyets størrelse og tidligere deltakelse (jfr. § 6 i forskriftene).

På dette grunnlag besluttet Fiskeridirektøren å fastsette en kvote på 100 tonn rund vekt for fartøyer under 125 BRT og på 250 tonn for fartøyer mellom 125 BRT og 250 BRT, men slik at fartøyene i 1977 likevel kunne ta samme kvantum torsk som de fisket i 1976.

Det er nå innkommet en del klager over de tildelte kvoter. Begrunnelsene for klagen varierer en del. Enkelte har hevdet at 1976-sesongen ikke var representativ for angjeldende fartøy da de av forskjellige grunner hadde fått avkortet sesongen, enkelte har hevdet at de har fått for liten kvote i forhold til tilsvarende fartøyer. Andre synes å ville legge om driften fra industri-trålfiske og rekefiske til torsketraling, og at de i den forbindelse trenger høyere kvote.

Fiskeridirektøren ønsket utvalgets uttalelse om hvordan en burde stille seg til klagen.

Utvalget kom fram til at en i forbindelse med klagebehandlingen burde legge vekt på hvilke fiskerier fartøyet hadde drevet den siste tiden og at det måtte tas hensyn til forhold som verkstedsopphold og lignende som hadde medført at 1976-sesongen ikke gav et representativt bilde for fartøyets driftsform og fangstkapasitet.

For øvrig fant utvalget på det nåværende tidspunkt ikke å ville foreslå andre kriterier for kvotetildeling enn de som var benyttet ved angjeldende regulering.

Det ble under behandlingen av denne sak pekt på at enkelte såkalte kombinasjonsfartøyer i denne størrelsesgruppen hadde blitt ommålt og dermed fått sin brutto-tonnasje øket slik at de kom i gruppen 250 - 299 BRT. Utvalget var enig i at ommålinger som var foretatt etter at kvoteordningen for trålerne trådte i kraft 3.mai 1976 og ikke hadde sitt grunnlag i reelle ombygninger av fartøyet,

ikke kunne gi grunnlag for høyere kvote. D.v.s. at slike fartøyer måtte få kvoten utregnet etter tonnasje før 3.mai 1976.

Sak 2/77. Kvoteregulering av fisket etter norsk-arktisk hyse, 1977.

Med utgangspunkt i notat som var vedlagt saken som forberedende dokument, ble utvalget orientert om administrasjonens vurderinger av spørsmålet om eventuell kvoteregulering av fisket etter norsk-arktisk hyse i 1977. I forhandlinger med Sovjet er en blitt enig om en totalt tillatt fangst på 120.000 tonn rund vekt, hvorav Norge og Sovjet kan fiske inntil 50.000 tonn hver. Etter de anslag som er foretatt skulle den forventede fangst i et regulert hysefiske i 1977 ikke overstige ca. 45.000 tonn. Fiskeridirektøren hadde på denne bakgrunn ikke foreslått innført kvoteregulering av hysefisket.

Reguleringsutvalget tilrådte at fisket etter norsk-arktisk hyse i 1977 ikke skulle kvotereguleres. Dersom hysekvantumet skulle bli større enn antatt, måtte en likevel være forberedt på at det kunne bli innført et forbud mot direkte trålfiske etter hyse. Spørsmålet om eventuell innføring av et slikt forbud, ville en komme tilbake til på neste møte i utvalget.

Sak 3/77 a. Orientering om forhandlingene med EF.

I sin orientering om forhandlingene viste utvalgsformannen innledningsvis generelt til de relativt fylldige rapporter som var vedlagt saken som forberedende dokumenter. Når det gjaldt den foreliggende forhandlings-situasjon, understreket han bl.a. følgende:

Årsaken til at det ennå ikke har lyktes å komme fram til en rammeavtale mellom Norge og EF, som etter forutsetningene skulle vært inngått fra 1.1.1977, måtte etter formannens vurdering søkes i to forhold:

1. Norsk krav om å få fiske inntil 12 n. mil i EFs økonomiske sone.

2. Norsk krav om å få bestemme hvilke EF-land som må nedtrappe sitt fiske i norsk sone nord for 62° n.br. En slik nedtrapping er etter norsk oppfatning nødvendig for å få en kvantumsmessig og verdimessig balanse mellom EF-landenes fiske i norsk sone og det norske fiske i EF-sonen.

Ad. 1.

EFs vanskeligheter med å imøtekomme dette kravet i en rammeavtale har sin årsak i at EFs interne fiskeripolitikk ennå ikke er avklart. Som kjent krever både Storbritannia og Irland eksklusive soner utenfor 12-mils grensen. De andre EF-landene går imot dette. Resultatet av de interne EF-drøftelser er selvfølgelig umulig å forutsi, men det kan bli et kompromiss med spesielt reserverte soner for kyststatens fiskere i områder utenfor 12 n.mil.

Ad. 2.

Det er EFs klare standpunkt at det ikke skal tillegges Norge å avgjøre hvilke EF-land som skal få fiske det kvantum som Norge og EF måtte bli enig om for EF i norsk sone. Avgjørelsen av dette spørsmålet må etter EFs oppfatning være en intern EF-sak.

Formannen understreket at han anså det som viktig å oppnå en rammeavtale med EF uten ytterligere forsinkelser. Han pekte i denne forbindelse på den betydning en slik avtale ville ha for Norges rett til å bli konsultert ved reguleringer som blir iverksatt av EF, og som har betydning for norsk fiske. Fra EFs side hevdes det nå at fordi rammeavtalen ikke er inngått, foreligger det ikke plikt for EF til slike konsultasjoner med Norge. Formannen opplyste at forhandlingssituasjonen med EF skulle behandles i Sjøgrenseutvalgets Arbeidsutvalg for fisk i kommende uke.

Det ble reist spørsmål om situasjonen for det norske fisket i EF-sonen etter 31.mars. Formannen viste til at etter den gentlemen's agreement som Norge og EF ble enig om før jul, skulle det gjensidige fisket kunne fortsette "inntil videre". I den britiske lovgivningen er imidlertid Norge (og øvrige land) foreløpig gitt adgang til å fiske i den britiske sonen bare fram til

31.3.1977. Storbritannia må derfor forlenge adgangen til norsk fiske etter denne datoen. Dette betraktet formannen ikke som noe problem. EFs interne fiskeripolitikk vil neppe bli avklart innen den tid.

Det ble videre pekt på av underdirektør Raasok at EFs Ministerråd nå kan fatte bestemmelser om reguleringer av fisket i EF-sonen med kvalifisert flertall. Dette vil innebære en enklere vedtakelsesprosedyre for fastsettelse av reguleringsbestemmelser i EF. Norske fiskere må være forberedt på at reguleringsbestemmelser kan bli gjennomført med kort varsel.

Utvalget tok orienteringen om Norges fiskeriforhandlinger med EF til etterretning.

b. Midlertidige norske reguleringer for fisket i Nordsjøen

---

a). Nordsjøsild.

Formannen viste innledningsvis til det forberedende dokument som var vedlagt saken. Av dokumentet framgår det at EF med virkning fra 1.3.1977 stoppet sitt fiske i ICES statistikkområde IV (Nordsjøen) og øst for 4^ov.1. Forbudet er gjort gjeldende til utgangen av april måned d.å. Det ble opplyst at reguleringer av fisket i EF-sonen fra 1.mai sannsynligvis ikke vil bli avgjort før i annen halvdel av april måned. Forbudet omfatter ikke området vest av 4 v.l., og heller ikke Skagerrak. Formannen viste videre til at Reguleringsutvalget tidligere, senest i møte den 29.12.1976, prinsipielt hadde gitt uttrykk for at det burde fastsettes totalforbud mot fiske av Nordsjøsild i 1977. En forutsetning for dette standpunktet var imidlertid at også andre land gjennomførte et tilsvarende forbud, og at det ble gjennomført reelle begrensninger i bifangstene av sild i industritrålfisket. Formannen pekte i denne sammenheng på at det var særlig to forhold som ville være av stor betydning for norske interesser: Skagerrak burde inkluderes i EFs forbudsområde snarest mulig, og det burde gjennomføres en effektiv kontroll med bifangstene slik at reelle begrensninger kunne bli oppnådd. Under denne for-

utsetning var utvalget fortsatt enig i at Norge prinsipielt bør opprettholde sitt standpunkt om totalforbud mot nordsjøsildefiske i 1977.

b). Havbrisling.

På spørsmål om totalkvoten på 400.000 tonn for havbrisling i 1977 kunne være for høy, ble det fra direktør Sætersdal opplyst at dette spørsmål vil bli vurdert av ICES-arbeidsgruppe for nordsjøsildefiske og brisling. Arbeidsgruppen skal ha møte i disse dager.

Om årsaken til at det i år var fisket et så vidt lite kvantum ble det opplyst at en vesentlig del av brislingen hadde stått innenfor 12 n.mil av skotskekysten, og at den hadde vært oppblandet med mye småbrisling. De norske snurperne forlot også feltet tidlig for å delta i loddefisket. Fangstene var blitt tatt i løpet av ca. 1 uke.

c). Regulering av industritrålfisket.
Innblanding av beskyttede fiskearter.

Formannen viste til gjeldende bestemmelser om innblanding av beskyttede fiskearter i industritrålfangster. NEAFC-bestemmelsen tillater inntil 25% innblanding for beskyttede fiskearter til oppmaling. Ut over dette kan beskyttede fiskearter sorteres ut til kosnum. Nylig vedtok EF etter press fra Storbritannia at maksimalt tillatt innblanding skal reduseres til 20%. I de midlertidige forskriftene for utlendingers fiske i Norges økonomiske sone er NEAFC-bestemmelsen inntatt. For norske fiskere i norsk sone gjelder at det totalt ikke tillates større innblanding av torsk, hyse og hvitting enn 20%.

Fiskeridirektøren har tidligere hatt til hensikt å gjennomføre NEAFC-bestemmelsen i norsk fiskerilovgivning. Innføringen av nevnte EF-bestemmelse ga imidlertid grunn til å revurdere dette spørsmålet.

Under drøftelsen av spørsmålet ble det bl.a. anført følgende: Det ville være uheldig om fiskere

fra EF-land (Danmark) skulle kunne ta fangster med høyere innblandingsprosent i norsk sone enn i EF-sonen. Hensynet til beskyttelse av fiskeartene som tas som bifangster tilsier en lav innblandingsprosent. Norge har i NEAFC-sammenheng gitt uttrykk for at bifangstene må reduseres til det minst mulige, men ikke så sterkt at industritrålfisket blir umuliggjort. Tiltak som ville medføre at en større del av fangstene enn i dag går til konsum bør stimuleres.

Utvalget konkluderte etter dette med å tilrå at det i de norske fiskerireguleringer bør inntas en innblandingsbestemmelse som tilsvarer den som er fastsatt for EF-sonen.

3/77 c). Midlertidig norske reguleringer for rekefisket ved Vest-Grønland.

Av totalkvoten for reker i ICNAF-området I (Vest-Grønland) på 36.000 tonn har Norge i henhold til ICNAF-vedtak anledning til å fiske på en felleskvote på 7.000 tonn sammen med bl.a. Spania og Sovjet.

I 1976 fisket Norge 11.605 tonn i dette området og Norge vil derfor i forbindelse med kvoteforhandlingene med EF gå inn for alene å få en vesentlig høyere rekekvote for 1977 enn den felleskvote som ble vedtatt på ICNAF-møtet. Reelle forhandlinger om disse spørsmål er imidlertid ennå ikke kommet i gang, jfr. sak 3/77 a. Utvalget har på de to foregående møtene henholdsvis 16. og 29. desember 1975 drøftet spørsmålet om regulering av rekefiske ved Grønland.

På førstnevnte møte uttalte utvalget bl.a.:
(Jfr. sak 59/76 b).

"Når det gjelder fordelingen av en norsk rekekvote, så er utvalget av den oppfatning av kvoten må deles på hvert enkelt deltakende fartøy. Utvalget har vurdert det regneeksempel som er framlagt der halvparten av kvoten deles likt på antall båter og den andre halvparten etter fartøyenes BRT. Utvalget har i prinsippet ikke noe å bemerke til en slik fremgangsmåte, men ber om at forholdet fast del/variabel del blir sammenholdt med de reguleringer som er gjennomført av fiske-salgslagene. Hvis de to andelene i fiskesalgslagene reguleringer avviker vesentlig fra 50-50, vil utvalget tilrå at man overveier å foreta en fordeling

mellom den faste del av kvoten og den variable, som er mer i samsvar med salgslagenes reguleringer.

Utvalget drøftet inngående om rekeetrålere som har konsesjon for å drive andre fiskeri, skal få full rekekvote hvis de deltar i andre fiskeri. Utvalget ble til slutt enig om at for 1977 ville det ikke tilrå at rekeetrålere som driver andre fiskeri som ikke er kvoteregulert (spesielt konsumloddeproduksjon) skulle få sin rekekvote redusert. Derimot var utvalget av den bestemte oppfatning at rekeetrålere som også deltar i andre kvoteregulerte fiskeri (spesielt torskeetråling), måtte få sine kvoter forholdsmessig avkortet basert på forventet fangsttid i de kvoteregulerte fiskerier (f.eks. halv rekekvote og halv torskekvote). Så snart den norske rekekvoten er klar, bør fartøyer som har registrert seg både for rekefiske og torskefiske, tilskrives og gis en meget kort frist for å spesifisere sin driftsplan.

Skulle ikke Norges årskvote være klar alt ved årsskiftet, må det som de enkelte fartøyer fisker før fartøykvotene er utregnet, gå av fartøyenes årskvote."

På møtet den 29. desember f.å. (jfr. 64/76 d) tilrådde utvalget at en eventuell regulering måtte baseres på at 70% av totalkvoten skulle reserveres for fordeling på basiskvoter mens de resterende 30% skulle fordeles etter størrelse (brutto tonnasje). Fangsten som blir tatt før en årskvote var fastsatt, vil bli betraktet som forskott på de fartøykvoter som senere eventuelt vil bli gitt. De enkelte fartøyer er blitt orientert om dette.

På møtet ble nå opplyst at totalfangsten for 1977 pr. utgangen av februar fra norske rekeetrålere var beregnet til ca. 1.290 tonn, hvilket er en økning på ca. 30% i forhold til de to første månedene i 1976.

Dersom også spanske og sovjetiske fartøyer kommer inn i fiske i første halvår 1977, må en regne med at hele felleskvoten på 7.000 tonn vil bli oppfisket før utgangen av juni måned. Dette vil medføre at alt rekefiske for norske fartøyer må stoppes uansett om de enkelte fartøyer måtte ha noe igjen av eventuelt fastsatte fartøykvoter.

Det var bred enighet i utvalget om at på det nåværende tidspunkt ville det ikke være mulig å etablere en regulering av rekefisket i området basert på fastsetting av en totalkvote og fordeling av denne på fartøyer. Et slikt tiltak kunne være uheldig for videre

forhandlinger med EF om en egen norsk rekekvote ved Vest-Grønland.

Utvalget viser igjen til forannevnte tilråding om at det kvantum som fiskes før eventuell årskvote blir fastsatt må gå til fradrag på vedkommende fartøys årskvote.

Utvalgets er oppmerksom på at forhandlingsresultatet med EF har dratt ut i tid slik at det er uvisst når en eventuell norsk rekekvote for Vest-Grønland kan fastsettes.

Denne situasjonen kan medføre at enkelte fartøyer i 1977 fisker mer enn deres årskvote. Dersom overskridelsene skulle bli vesentlige antok utvalget at dette forhold bør kunne tas hensyn til ved fordeling av fartøykvotene i 1978.

Sak 3/77 d. Torskefisket i ICNAF-området 2 og 3.

Formannen orienterte innledningsvis om situasjonen for m/s "Bergbjørn" som ble oppbragt og idømt bot for fiske innenfor kanadisk område uten lisens. Det ble opplyst at det foreløpig ikke var kommet noen positiv reaksjon fra de kanadiske myndighetene på anmodninger fra norsk side om at fartøyet får utstedt lisens.

Med utgangspunkt i denne saken har en fått inntrykk av at de kanadiske myndigheter vil følge en meget formell og restriktiv linje når det gjelder håndhevelsen av bestemmelsene om utlendingers fiske i kanadisk økonomisk sone.

I underområde 2J3KL er den norske torskekvoten på 1.594 tonn fordelt på de 7 linebåtene som skal fiske i området.

Når det gjelder den norske kvoten på 800 tonn i underområde 3M (utenfor den kanadiske 200-milssonen) uttalte utvalget på møte 16. desember 1976, jfr. sak 59/76, at det neppe ville være hensiktsmessig å dele de norske torskekvotene. Spørsmålet om en oppdeling på fartøyene hadde vært tatt opp gjennom Fiskebåtredernes Forbund som har opplyst at 3 av rederiene gikk inn for deling, mens 2 rederier gikk inn for at de norske fartøyene skulle kunne fiske fritt inntil den norske kvoten på 800 tonn var nådd.

Utvalget kom enstemmig fram til at de norske linefartøyene måtte kunne fiske fritt i område 3M inntil den norske kvoten på 800 tonn torsk var nådd.

Utvalget hadde tidligere forutsatt at den norske kvoten i underområde 2GH kunne reserveres for norske trålere. Det ble opplyst at A/S Grønlandstrål hadde sagt seg interessert i å fiske i området med to fartøyer, men at dette var avhengig av hvilke tilskuddsmidler som ble stilt til rådighet for selskapet.

Utvalget fant at det var små muligheter på denne årstiden å få brukbart fangstresultat i dette området, og utvalget fant det urealistisk å kunne skaffe så store tilskuddsmidler at de to trålerne ville kunne oppnå lønnsom drift. Utvalget fant i stedet å ville tilrå at det ble forsøkt å få overført kvoten i 2GH til 2J3KL.

Sak 4/77. Orientering om forhandlingene med Sovjetunionen.

I sin orientering viste formannen til møtet i den blandede norsk-sovjetiske fiskerikommisjon i Oslo 20. - 24.12.1976, som var det siste forhandlingsmøte mellom partene. Om resultatene av dette møtet viste han til orienteringen som ble gitt på Reguleringsutvalgsmøtet den 29.12.1976, jfr. sak 61/76.

Drøftelsen etter formannens orientering kom i hovedsak til å konsentrere seg om det framtidige norske loddefisket. Sovjetunionen har de senere år i vesentlig grad øket sin andel av totalkvantumet av oppfisket lodde (ca. 30% i 1975). Det synes også klart at opptrappingen av det sovjetiske loddefisket vil fortsette. En må derfor regne med at Sovjetunionen framover vil gjøre krav på en større andel av det totale loddekvantumet enn de har fisket hittil.

På spørsmål om ikke resultatet av den russiske opptrappingen og lavere totalkvoter ville bety en vesentlig innskrenkning av det norske loddefisket, ble det fra administrasjonens side uttalt at en måtte regne med at det norske fisket i årene framover gradvis vil måtte reduseres i forhold til dagens nivå. Med unntak for vinterloddefisket i 1974, har ikke vinterloddefisket vært kvoteregulert. Sommerloddefisket var kvoteregulert i 1973.

På grunn av sterke årsklasser av lodde har det de siste år vært forsvarlig å la fisket være fritt. En kan imidlertid ikke regne med at denne situasjonen vil vare ved. Lodda er en kortlevd fisk og en må derfor regne med store årsklassevariasjoner. For de nærmeste år regner forskerne med et gjennomsnittlig utbytte på ca. 2 mill. tonn, mens fisket i 1976 var hele 2.6 mill. tonn. (Norge vel 1.9 mill. tonn og Sovjet ca. 0.7 mill. tonn). En må derfor være forberedt på reduksjon i det norske loddekvantumet både som følge av lavere totalkvantum og større russisk andel. Dette vil nødvendigvis få konsekvenser for flåten og industrien.

Allerede fra og med vinterloddesesongen 1978 kan det være grunn til å regne med at Norge og Sovjetunionen må avtale kvotereguleringer for loddefisket. Den norske kvoten må i så fall fordeles på de enkelte fartøyer fordi flåtens kapasitet vil være for stor til at fritt fiske kan tillates.

Det ble pekt på at dersom et historisk fiske-mønster blir lagt til grunn for fordelingen av lodde mellom Norge og Sovjetunionen, ville Norge ha krav på en vesentlig større andel enn Sovjet. Fordelingen vil imidlertid endre seg dersom en skal basere seg på loddas utbredelse. Viktige deler av oppvekstområdene ligger i sovjetisk sone (og Svalbard-sonen) mens hovedtyngden av gytingen vanligvis foregår i norsk sone.

Fra en representant ble det under henvisning til de antatte framtidige begrensninger i det norske loddefisket, bedt om at fiskerne blir orientert om situasjonen. Formannen viste i denne sammenheng til utkast til langtidsplan for fiskerinæringen som ventes fremlagt med det første.

Utvalget tok for øvrig orienteringen om de norske fiskeriforhandlingene med Sovjetunionen til etterretning.

Sak 5/77. Maskevidde i trålfisket nord for 64^on.br.

Av dokumentene som var vedlagt saken, gikk det fram at administrasjonen har tatt sikte på å gjennomføre en økning av maskevidden i trålredskaper i området nord for 64^on.br. fra 1.1.1978. Det ble understreket at initiativet til en økning av maskevidden var tatt av hensyn til å oppnå et riktigere beskatningsmønster i trålfisket etter torsk, hyse og sei. Norges økonomiske sone og Svalbardsonen ville utgjøre en viktig del av utbredelsesområdet for ungtorsken.

Fra Norges Fiskarlags og fra Norsk Sjømannsforbunds side ble det hevdet at en maskeviddeøkning som ikke ble gjennomført på internasjonal basis ville være urimelig overfor norske trålere. Det ble for øvrig hevdet at fiskerne måtte få en overgangstid på 1 år for å få rimelig tid til anskaffelse av ny redskap.

Fra administrasjonens side ble det presisert at en eventuell maskeviddeøkning ville bli gjort gjeldende for alle lands fiskere i norsk sone. Fra Havforskningsinstituttets side ble det uttalt at konsekvensen av en maskeviddeøkning kun ville være at en ville unngå fiske av småfisk som en i alle tilfelle ofte måtte kaste over bord. En stilte seg derfor uforstående til uttalelser om urimelig behandling av norske fiskere. Det ble videre presisert fra Havforskningsinstituttets side at dersom en maskeviddeøkning skulle ha den fulle virkning, burde den selvfølgelig gjøres gjeldende for hele utbredelsesområdet for torsken, men en økning i norsk sone og en framtidig Svalbard-sone ville også være av stor betydning. Underdirektør Raasok viste bl.a. til at fiskeriforhandlingene med Sovjetunionen kunne ha betydning for avgjørelsen av spørsmålet om økt maskevidde. Han pekte dessuten på at problemene omkring Svalbard-sonen ennå ikke var avklart.

Utvalget tilrådte at en økning av maskevidden i trålfisket burde gjennomføres i Norges økonomiske sone nord for 64^on.br. forutsatt at økningen også blir gjort gjeldende i Svalbard-sonen. Når den endelige beslutning om maskeviddeøkning blir fattet, måtte det gis en rimelig overgangstid.

Sak 6/77. Orientering om arbeidet med omorganisering av NEAFC og ICNAF.

Det ble innledningsvis vist til et orienterende notat som ble utdelt under møtet.

En arbeidsgruppe har fått i oppdrag å forberede en rekonstruering av NEAFC. På det siste møtet i arbeidsgruppen 11. - 14.1.1977 ble det ikke tatt endelig standpunkt til spørsmålet om den eksisterende NEAFC-konvensjon bør endres for å bringes i nødvendig samsvar med de utvidede fiskeriregimer, eller om der bør utarbeides en helt ny konvensjon. Gruppen kom på møtet til at det var nødvendig med ytterligere forberedelsesarbeid på dette punkt.

Norge har sagt opp sitt medlemskap i NEAFC med virkning fra 1.8.1977. Innen NEAFC-årsmøtet i juli må det tas stilling til norsk tilslutningsform til konvensjonen i resten av inneværende år. Det kan være aktuelt å foreslå at Norge fornyer sitt medlemskap inntil en eventuell ny konvensjon trer i kraft.

Det ble antatt at NEAFC framover i større grad enn tidligere i praksis vil ha karakter av et konsultasjonsforum. Viktigheten av NEAFC som et forum for konsultasjoner mellom Det internasjonale havforskningsråd (ICES) og de enkelte land ble understreket. Det ble også pekt på den usikkerhet som gjør seg gjeldende med hensyn til hvilke intensjoner EF har når det gjelder deltakelse i NEAFC. Herunder ble det vist til at EF har satt fram krav om at enten skal de enkelte EF-land eller EF kunne stemme. I sistnevnte tilfelle skal EF ha så mange stemmer som det er medlemmer av EF i NEAFC. Det er grunn til å anta at dette vil være et ultimativt krav fra EFs side.

I tiden 14. - 25.3.1977 skal det holdes en konferanse i Ottawa om rekonstruering av ICNAF. Et forslag fra Canada til ny konvensjon vil bli lagt til grunn for drøftelsene på det forberedende møte.

Utvalget tok orienteringen om arbeidet med omorganiseringen av NEAFC og ICNAF til etterretning.

Sak 7/77. Eventuelt.

Under dette punkt ble det tatt opp 3 saker som etter drøftelse resulterte i følgende tilrådinger fra utvalget:

1. Utvalget tilrådte at det fra førstningen av mai måned d.å. blir høve til å fiske atlanto-skandisk sild til eget agn og eget forbruk. Omsetning bør ikke tillates. Det enkelte fartøy bør kunne fiske med inntil 2 faststående garn med en samlet lengde på inntil 60 m. Utvalget fant at det ikke skulle være nødvendig med noen form for registrering.

Spørsmålet om fiske etter atlanto-skandisk sild til høsten vil utvalget komme tilbake til på neste møte. Til dette møtet venter en framlagt en rapport fra Havforskningsinstituttet om resultatene av de sildeundersøkelser som nå pågår.

2. I forbindelse med forbudet mot fiske av nordsjø-sild i mars og april, var fisket etter sild i fjordene på Vestlandet med garn og små-snurpere også blitt forbudt. Dette fisket hadde gitt små kvanta de siste årene, men betydde likevel en del for de få fartøyer som drev dette fisket. Direktør Sætersdal viste til at selv om grensen mellom atlanto-skandisk sild og nordsjø-sild ut i fra reguleringsmessige hensyn var satt ved 62^on.br. (Stad), fantes det selvfølgelig også atlanto-skandisk sild syd for Stad. Det ville senere i mars bli undersøkt om hvor store mengder dette kunne være. Av denne grunn kunne det være noe uheldig å åpne fisket syd for Stad.

Utvalget overlot til fiskeridministrasjonen å avgjøre om det bør gis adgang til innenfor grunnlinjene fra Stad og sørover å fiske sild.

3. Neste møte i utvalget ble fastsatt til fredag den . 6. mai 1977 kl. 09.30 i Fiskeridirektoratet.

